

TÝNECKÉ LISTY

Měsíčník obce Velký Týnec • XXXV. ročník • Číslo 7/2025 • Cena 10,- Kč

VELKÝ
TÝNEC

- 5 Obec bodovala v soutěži O křišťálovou popelnici 2024
11-13 Co je nového u týneckých hasičů
17 Slunodram byl hned napoprvé báječný READY
22 Týnečtí senioři tančili a sportovali
30 Rozhovor s brankářem Sigmy Olomouc Janem Koutným
Plakát Deváťáci školního roku 2024/25
Přesahy Rozhovor s Ondřejem Kuchařem

EDITORIAL

Vážení čtenáři Týneckých listů, dnešní vydání je, jak už to tak v letních měsících bývá, nabitě radostnými zprávami, ohlédnutími za úspěchy i lákavými pozvánkami na blížící se akce. Máme za sebou rušné období a před sebou krásné prázdniny, plné slunce a odpočinku.

Začneme úspěchem naší obce! Velký Týnec získal 3. místo v celostátním kole soutěže o Křišťálovou popelnici 2024! Je to skvělé uznání za naše společné úsilí v oblasti nakládání s odpady. Více o soutěži, jejích kritériích a o tom, jak dlouho probíhá, si samozřejmě přečtete podrobně na našich stránkách.

Léto v naší obci tradičně patří znamenitým kulturním akcím a nejinak tomu bude i letos. Již 19. července se na zámecké zahradě uskuteční největší každoroční kulturní událost – 17. ročník Pivních a gulášových slavností! Kompletní program a plakát naleznete také na našich stránkách. Nezapomeňte si tento termín zapsat do diáře!

Červenec přinese i další tradiční událost pro všechny příznivce hasičského sportu: soutěž v požárním útoku O putovní pohár starosty obce. Letos se navíc můžete těšit na Den otevřených dveří spojený s prohlídkou zbrusu nových interiérů naší týnecké hasičské zbrojnice. A pokud byste to nestihli, nezužtejte! Pan starosta Petr Hanuška pro vás připravil příspěvek s fotografiemi, kde se o opravách zbrojnice dozvíte vše podstatné.

V uplynulých týdnech se dělo i mnoho dalšího, na co v našem měsíčníku vzpomínáme. Prožili jsme dojemné loučení předškolních dětí s mateřskou školou, které vykročily na svou další životní cestu. Proběhlo také tradiční setkání Týnců v Týnci, které se tentokrát konalo v tom nad Sázavou, což přineslo nové zážitky a setkání. Úplnou novinkou byla pohodová akce pod širým nebem na kopci Hradisko – Slunodram, která za rytmičtější hudby nabídl ikonický západ slunce nad Olomoucí a báječnou atmosféru.

V pravidelné rubrice Příroda kolem nás si pro vás tentokrát Aleš a Petra Pečínkovi připravili fascinující fakta o plodině, kterou bereme jako samozřejmost, ale která patří doslova k našim nezbytnostem k životu – o obilí. Určitě si to nenechte ujít!

Protože jsou tady prázdniny, naše redaktorka Vladimíra Hacsiková pro nás a naše děti na stránkách Týneckých listů připravila skvělé tipy, co dělat o prázdninách a kam zajet na výlet. Inspirace na cesty i volný čas!

A pro všechny milovníky fotbalu a klubu Sigma Olomouc přinášíme exkluzivní rozhovor Evy Friesnerové s brankářem tohoto klubu, Janem Koutným, který mimochodem pochází přímo od nás, z Týnce. Nesmíme zapomenout na Gymnastický klub Velký Týnec, na nějž můžeme být právem hrdí. V právě ukončené sezoně dosáhl velkých úspěchů, o kterých se dočtete v detailním článku jejich hlavní trenérky Renáty Vrbové.

Nezbývá mi než popřát vám všem nádherné prázdniny, plné slunce a pohody. Děkujeme, že jste s námi, a těšíme se na vás na akcích i u dalších stránek našeho měsíčníku!

Vendula Vránová

GDPR - „Tímto upozorňujeme čtenáře, že na akcích pořádaných obcí mohou být pořizovány fotografie. Mělo by se tak dít vždy zřetelně označenou osobou. Fotografie slouží jedinému účelu - jako materiál ke zvážení, zda daná konkrétní fotografie bude či nebude použita k prezentaci v obecním periodiku, zejména s přihlédnutím k její vypovídací schopnosti ve vztahu k akci, jež byla obcí pořádána. Fotografie takto nepoužité jsou následně skartovány. Pakliže si jako účastník takto dokumentované akce kdokoli z vás nepřeje být objektem fotografování a následného zveřejnění v obecním periodiku, sdělte toto prosím nejlépe osobě fotografa nebo případně zavčas na podatelnu obecního úřadu.“

ČERVENCOVÝ ÚVODNÍK

Aneb chvála tichých prázdnin. Hned v úvodu jsem se neubránil použití onoho archaického *aneb*, protože červenec pro mne vždycky takovým byl. Nezní v něm onen vytoužený a někdy také nemilosrdný školní zvonek, který jinak dělí všední dny na práci a přestávky. Co se toho ticha obecně týče, tak nejsem onen zavilý vyznavač absolutního klidu. Nevadí mi, když se vesnici nese šukání kladiv při opravě střechy. Ani zvuk sekačky či štěkání psů. Každý zvuk jednou utichne a ticho pak zazní. Nevnímám ho jako absenci zvuku, ale jako hudební předěl. V každém přirozeném tichu jsou tak obsaženy všechny zvuky, které už zazněly nebo zazní. Je to prostě takové nadechnutí matičky Země. Uměle vytvořené ticho v nějaké odhlučňené komoře působí na člověka po delší době depresivně. Zvuky jsou přece známkou

života. V absolutním tichu se tedy člověk cítí opuštěný a osamocený. Nechci se pouštět do úvah, co je ticho, co zvuk a co rámus. Mám na mysli úplně jiné ticho. To prázdninové, dovolenkové a také letní. To ticho chvíle, v které si vezmete knihu a začtete se. Nebo si sednete na zápraží a zadíváte se do zapadajícího slunce. Jde o ticho, které máte uvnitř. Je to dovolená. Přestávka. Prázdniny. Podle toho, v jaké životní fázi se zrovna nacházíte. Tak pro tohle mám rád léto. Od zimy si na ně šetřím knihy. Doputovaly ke mně v krabici od banánů. Spisy bratří Čapků vydané Fr. Borovým v roce 1932. Italské listy, Anglické listy, Výlet do Španěl, Obrázky z Holandska. To bude krásná dovolená. Na původním zažloutlém papíře, který těmi lety už trochu zžehnul.

Nefandím masovým přesunům za exo-

tickými dovolenými. Prázdninové cesty mám však rád. Mnohdy na nás čekají hned za humny. Chce to jen trochu odvahy. Zout si boty a bosýma nohama se projít po polní nebo lesní cestě. Uvidíte, jak se taková obyčejná procházka promění v napínavé dobrodružství plné nevšedních zážitků. A což teprve, když přijdete domů a zaprášené nohy si omyjete studenou vodou. Budete si připadat, jako že jste přišli z velké dálky, že se vracíte sami k sobě. Závěrem bych si dovolil vám popřát. Ať už se vydáte kamkoliv, ať tam na vás čekají samí příjemní a dobří lidé. Příroda, nechtě je k vám milosrdná, a štěstí ať vás provází.

Stanislav Denk

Zmrzlina za vysvědčení

Vendula Vránová,
šéfredaktorka

Petr Hanuška,
redaktor

Stanislav Denk,
redaktor

Vladimíra Hacsiková,
redaktorka

Pavel Peňaška,
grafik

TÝNECKÉ LISTY - Periodický tisk územního samosprávného celku - měsíčník Obce Velký Týnec.

Vydává Obec Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, IČO 00299669. Ev. číslo MK ČR: E 12522. Ročník XXXV, číslo 7. Vyšlo 8. července 2025. Cena výtisku 10,- Kč. Adresa redakce: Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, e-mail: velkutytnec@velkutytnec.cz. Šéfredaktorka Mgr. Vendula Vránová Ph.D.

Redakční rada: PhDr. Petr Hanuška Ph.D., e-mail: starosta@velkutytnec.cz, Mgr. Stanislav Denk, e-mail: mistostarosta@velkutytnec.cz.

Grafická úprava: Pavel Peňaška, e-mail: penaska.pavel@centrum.cz. Tisk: PROFITISK, Chválkovická 5, 779 00, Olomouc.

Poznámka redakce: Uveřejněné příspěvky nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

KRONIKA

Kalendárium

7. června

Dětský den v Čechovicích

- KpMCC+Naše Čechovice - odpoledne i večer

10. června

Atletická olympiáda mikroregionu Království

- ZŠ Milady Petřkové - 8:30 hodin

12. června

O pohár starosty obce

- atletická soutěž škol 2. stupně ZŠ - ZŠ Milady Petřkové - 8:30 hodin

14. června

XIV. ročník Starosta Open v tenise + V. Beach Open v plážovém volejbalu

- Tenisový klub VT - tenisové a beachové kurty - 9:00 hodin

16. června

21. zasedání Zastupitelstva obce VT

- obřadní síň obecního úřadu - 16:30 hodin

21. června

Setkání Týnců v Týnci nad Sázavou

- Obec VT+SDH VT+NS Týnečáci+Sedmikrásky+Poupata

Slunodram

- Tihle Lidi - Hradisko - večer

23. června

23. zasedání mikroregionu Království

- Majetín - 9:00 hodin

27. června

Za pěkné vysvědčení sladká odměna

- Komise pro volnočasové aktivity ZO VT

Další události

Dopoledne 10. června proběhl další kontrolní den na stavbě dálnice Olomouc-Kokory. Práce běží podle harmonogramu. Otevření úseku je naplánováno na prosinec letošního roku.

Dne 10. června proběhlo na zámecké zahradě rozloučení s nejstaršími dětmi v mateřské škole. Od počátku září je čeká nová etapa v jejich životě. Ať jsou při jejím zdolávání úspěšní!

Dne 19. června proběhlo v Majetíně jednání rady mikroregionu Království.

Dne 20. června proběhlo v zámecké stodole jednání s projektantem, který do-

poručil odložit rekonstrukci stodolní střechy na příští rok a doplnit práce o renovaci zdí a elektroinstalací.

Dne 23. června navštívil naši obec ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Zajímal se, jak obec čerpá dotace a co všechno se jí v poslední době podařilo realizovat.

Dne 29. června celebroidal pater Václav Haltmar svou poslední mši v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Nyní odchází do zaslouženého důchodu. Za pastorační službu i mnohaletou renovaci kostela a fary mu patří dík nás všech!

© Petr Hanuška

Počasí

Noci byly stále studenější než obvykle. Zapršelo zhruba v běžném červnovém průměru. Oteplilo se ve druhé polovině měsíce tak, že to konečně vypadalo jako v létě.

První dekáda. Noc: 12, 14, 15, 15, 18, 15, 16, 14, 8, 6. Den: 25, 27, 23, 27, 27, 26, 20, 16, 19, 23. Druhá dekáda. Noc:

15, 7, 9, 9, 11, 16, 11, 12, 14, 10. Den: 20, 24, 21, 27, 28, 22, 26, 29, 26, 24. Třetí dekáda. Noc: 8, 10, 13, 16, 14, 16, 17, 15, 16, 16. Den: 25, 28, 29, 27, 31, 33, 27, 27, 30, 28.

Připravil Petr Hanuška

Ze Starostova deníku

Týnecká zpěvačka Dana Chytilová boduje v České dvanáctce

3/6 V červnovém čísle Týneckých listů představuje týnecká zpěvačka Dana Chytilová píseň I bodlák může kvést, kterou pro ni napsala paní Lenka Marková. Řeknete si, jedna písnička... Ale pozor! Dana s ní boduje v celostátní písňové soutěži Česká dvanáctka, kterou na vlnách Českého rozhlasu Dvojky řídí

Martin Hrdinka. Řadu týdnů se opakovaně drží díky posluchačským hlasům na prvním místě, takže má šanci po dvanáctém vítězství získat Platinovou dvanáctku!!! Hlasovat můžete prostřednictvím SMS: HIT(mezera)1 na číslo 900 1103. Cena SMS: 3,- Kč.

Naše obec získala 3. místo v celostátním kole Křišťálové popelnice za rok 2024

3/6 Naše obec získala 3. místo v celostátním kole soutěže o Křišťálovou popelnici 2024 v kategorii sídel od 501 do 5000 obyvatel. Vyhlášení výsledků proběhlo ve středu 4. června v Hradci Králové. Bronzovou „medaili“ převzali místostarosta obce Stanislav Denk a odpadový poradce Ing. Radim Plachý. Blahopřání letí za vámi všemi našimi občany, protože právě vaše péle, vytrvalost a zájem o ochranu životního pro-

středí rozhodly o společném úspěchu! Gratuluji! A ještě dvě drobné informace. Absolutním vítězem se stalo sprátené město Týnec nad Sázavou, kde se za pár dnů uskuteční i tradiční Setkání Týnců v Týnci. A každý občan České republiky posbíral v loňském roce průměrně 88 kg vytrříděného odpadu. V třídění odpadu patříme k absolutním evropským lídrům!

Tak konečně jsem se dostal na fotbalový zápas...

9/6 ...kluků z Velkého Týnce, kteří hrají 1. B třídu. V neděli 8. června se postavili proti Slatinicím a ve velmi nepříznivém větrném a deštivém počasí uhráli remízu 2:2. Zápas to byl velmi svižný, herní projev našich se mi moc líbil. Velmi mladý tým má perspektivu, a právě sázka na mládí je ve vesnické kopané ten nejlepší manažerský krok! Mužstvo má své věrné fanoušky, kteří přišli v hojném počtu i přes rozmarné počasí, které připravil sv. Medard. Celý fotbalový areál je modernizovaný a pro návštěvníka, který se přijde podívat na fotbal, a přitom si

dát něco dobrého na zub (třeba z venkovní udírny) je nesmírně příjemný. Velmi vkusně jsou upraveny interiéry restaurace Vesnice, resp. renovované je celé sociální zázemí. Prostě je vidět kus odvedené práce!!! A na mysli mi vytanula vzpomínka na mou aktivní fotbalovou „kariéru“. Nejlepší léta jsem ji prožil v malé kopané, kdy se v devadesátkách týnečtí Kohůti probíjovali z páté do druhé ligy okresní soutěže. Kolem mě chytaly a běhaly týnecké legendy: Pigál, Majdži, Koza, Láša, Jura, Jaroš ad. Krásné časy to, kluci, bývaly!

Setkání Týnců v Týnci nad Sázavou

23/6 V sobotu 21. června proběhlo v Týnci nad Sázavou tradiční Setkání Týnců v Týnci. Zúčastnili se ho zástupci z 8 stejnojmenných obcí. Náš Týnec reprezentovali starosta obce, místostarosta obce pan Stanislav Denk, resp. členové a členky NS Týnečáci a Sedmikrásky, Tanečního souboru Poupata a SDH Velký Týnec. Týnečáci a Sedmikrásky opanovali hlavní odpolední kulturní část svým více jak devadesátiminutovým blokem písní, tanců a básní-

ček přednášených v čuháckém nářečí. Musím říct, že ti nejmenší byli nejen rozkošní, ale především skvěle secvičení, takže jsme na ně byli právem pyšní!!! Večer mj. hrála revivalová skupina Kabát. A pokud byste se ptali, odkud pochází, tak překvapivě z Olomouce! Takže jsme mohli směle prohlásit, že Týnec nad Sázavou prožil ten den kulturní invazi z Hané! A pozor! Další velké setkání Týnců v Týnci proběhne za dva roky ve Velkém Týnci!!!

Pohled ze stavby R5501 Olomouc-Kokory

© Petr Hanuška

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

V měsíci červenci blahopřejeme
k významným životním milníkům
těmto našim spoluobčanům

93 let

Vladimír Hobza z Velkého Týnce

81 let

Věra Buksová z Velkého Týnce

91 let

Jindřiška Nakládalová z Velkého Týnce

70 let

Josef Formánek z Velkého Týnce

88 let

Magdalena Peřinová z Velkého Týnce

60 let

Hana Kašparová z Velkého Týnce

84 let

Marie Vyhřídálová ze Vsiska
Oldřich Petr z Velkého Týnce

Připravila Radka Tomečková
Autorka je matrikářkou obce

Zlatý kříž za desítky odběrů krve. Kraj poděkoval i dvěma z nás

Dobrovolně a zcela nezištně darují svou krev. Tomáš Káňa a Jan Šanovec (oba z Velkého Týnce) byli ve čtvrtek 12. června 2025 oceněni za 80 bezpříspěvkových odběrů krve Zlatým křížem Českého červeného kříže (ČČK) 3. třídy. Patřili k téměř stovce dárců, kteří si přijeli do Regionálního centra v Olomouci převzít toto ocenění z rukou vedoucího odboru zdravotnictví Krajského úřadu Olomouckého kraje Bohuslava Koláře a prezidenta ČČK Marka Jukla.

Zlatý kříž ČČK 3. třídy získal ten, kdo v minulém roce dosáhl osmdesáti bezpříspěvkových odběrů krve. V celém Olomouckém kraji to bylo celkem 197

dárců, z toho 158 mužů a 39 žen. Nejstarší oceněný dárcem měl v rodném listě uvedený rok narození 1955 a nejmladší 1998. O hudební doprovod slavnostního ceremoniálu se postarala Elena Prášilová Gazdíková, sólistka opery a operety Moravského divadla Olomouc.

V Olomouckém kraji funguje šest transfúzních stanic, které registrují okolo šestnácti tisíc dárců krve. Všechny dobrovolných dárců krve si velmi vážíme a děkujeme za každého pacienta, kterému jejich krev zachránila život.

Vladimíra Hacsiková
Autorka je zastupitelkou obce

KNIHOVNA Velký Týnec-Čechovice

Knihovna v Čechovicích nemá prázdniny

V červenci i srpnu bude knihovna otevřená.

Knížky si mohou přijít vypůjčit čtenáři z Čechovic, Velkého Týnce i Vsiska vždy ve středu od 15:00 do 18:00h.

Přeji vám krásné léto s dobrou knihou!

Eva Dvořáková - knihovnice

KNIHOVNA Velký Týnec-Čechovice

Prázdninová soutěž pro děti

Přiďte si o prázdninách vypůjčit knížku. Jakmile ji přečteš, napiš nebo nakresli na list papíru, který dostaneš v knihovně, co se ti v knížce nejvíce líbilo. Knižku s popisem nebo obrázkem přines zpátky do knihovny.

Ve středu 27.8. vylosují nejpilnějšího čtenáře a ten se může těšit na velkou sladkou chladnou odměnu. Čím víc knížek přečteš, tím větší je šance vyhrát 1. cenu. Všichni, kteří 27.8. do knihovny přijdou, dostanou malou odměnu.

Přeji vám krásné prázdniny!

Eva Dvořáková - knihovnice

Bolí vás záda, jste unavení nebo si jen chcete dopřát chvilku klidu?

Mobilní masér je tady pro vás!

Nabízím profesionální masáže u vás doma – pohodlně, bez cestování. Mám tříletou praxi a masáže mi pomáhají získávat další cenné zkušenosti, které proměňuji ve vaši spokojenost a úlevu.

**Cena se odvíjí podle délky masáže
– každý si může vybrat, co mu vyhovuje.**

**Zavolejte, napište a dopřejte si zasloužený odpočinek
– těším se na vás jako váš mobilní masér!**

Kontakt: 777 330 316

INZERCE V TÝNECKÝCH LISTECH?

e-mail: sekretariat@velkytynec.cz

tel.: 585 151 111

Po roční zastávce v Havlíčkově Brodě se vrací Křišťálová popelnice zpět do Středočeského kraje tentokrát do Týnce nad Sázavou!

Hradec Králové, 4. června 2025 – Obyvatelé ČR patří k premiantům v třídění odpadů. Pravidelně své odpady třídí již 75 % z nich a každoročně zvyšují latku. V roce 2024 vytrídil každý obyvatel ČR prostřednictvím systému obcí i výkupen v průměru 88,2 kilogramu papíru, skla, plastů, kovů a nápojových kartonů. Nejlépe třídili občané v kraji Královéhradeckém, Pardubickém a v Olomouckém, které byly nejvíce nad celorepublikovým průměrem. Jak na tom ale byly jednotlivé obce a jejich obyvatelé? To zhodnotil letošní ročník celorepublikové soutěže obcí v třídění odpadů „O křišťálovou popelnici 2024“. A jak se již stalo tradicí, ty nejlepší obce ocenili zástupci Autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s., která je vyhlášovatelem soutěže, na slavnostním večeru v Hradci Králové v rámci probíhající konference ODPADY A OBCE 2025.

Soutěž je určena všem obcím ČR zapojeným v Systému EKO-KOM, které

Tradičně se soutěžilo ve třech velikostních kategoriích – do 500 obyvatel, od 501 do 5 000 obyvatel a v kategorii nad 5 000 obyvatel. Tři nejlepší obce z každé kategorie byly oceněny na slavnostním večerním ceremoniálu v Hradci Králové. Největší oslavy nejspíš proběhnou ve středočeském Týnci nad Sázavou, měste s přibližně 5 700 obyvateli, kam míří nejen vítězství v kategorii obcí nad 5 000 obyvatel, ale také putovní trofej – Křišťálová popelnice – pro absolutního vítěze.

V kategorii nejmenších obcí do 500 obyvatel uspěla obec Čakov, která je stejně jako absolutní vítěz, ze Středočeského kraje. Ve střední kategorii, tedy mezi obcemi s 501 až 5 000 obyvateli, vystoupaly nejvýš Předotice, zástupce Jihočeského kraje. A pro úplnost zopakujeme, že mezi městy nad 5 000 obyvatel se protřídil nejvýše Týnec nad Sázavou. Zástupci vítězných obcí převzali křišťálové popelnice a diplomy. A do Týnce

soutěží, další zástupce z každého kraje nominovali příslušní regionální manažeři EKO-KOMu. V užším výběru pak

strávila v Havlíčkově Brodě. Vůbec první zastávku této „blyštivé krásky“ byl již v roce 2003 Týnec. Výčet vítězů, jejichž jména jsou vyryta již na třech stranách této putovní trofeje dokazuje, že Křišťálová popelnice je opravdu velká cestovatelka.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE O KŘIŠŤÁLOVOU POPELNICI 2024

Absolutní vítěz:
Město Týnec nad Sázavou

kategorie Obce do 500 obyvatel:
1. Obec Čakov
2. Obec Troskovice
3. Město Přebuz

kategorie Obce 501 – 5 000 obyvatel:
1. Obec Předotice
2. Obec Věcov
3. Obec Velký Týnec

kategorie Obce nad 5 001 obyvatel:
1. Město Týnec nad Sázavou
2. Město Jilemnice
3. Město Česká Kamenice

Lucie Müllerová,
tisková mluvčí, EKO-KOM, a.s.

3x EKO-KOM a.s.

úspěšně absolvovaly krajské soutěže obcí. To znamená, že do tohoto celorepublikového klání postupují ty nejlepší obce z každého kraje. Do užšího výběru 21. ročníku soutěže O křišťálovou popelnici postoupilo 63 nejlepších měst a obcí – zástupci byli z každého kraje a seznam doplnilo hlavní město Praha.

nad Sázavou putoval i titul absolutního vítěze a na rok se tam zabydlí i velká Křišťálová popelnice.

Co je hodnoceno? Každý kraj měl několik železek v ohni. Do celostátního užšího výběru totiž postupily automaticky vítězové z krajských

dukci směsného komunálního odpadu, a také obce, které sbírají všechny povinné komodity. Samotná Křišťálová popelnice v minulosti již byla v Uherském Hradišti, Chocni, Vimperku, Berouně, Litomyšli nebo v Mníšku pod Brdy. Celý loňský rok pak

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Velký Týnec

Identifikační číslo:
00299669

Díky rozvoji a provozu systému třídění sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení uhlíkové stopy.

Úspora, které jste dosáhli, představuje:

Emise CO₂ ekv.:

Biogenní: 60,107 tun Fosilní: 419,429 tun

Úspora energie:
10 119 577 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a.s.
V Praze dne 9. 6. 2025

Vypočteno na základě posouzení životního cyklu systému nakládání s využitelnými složkami komunálních odpadů.

Soupis usnesení z 21. zasedání Zastupitelstva Obce Velký Týnec

konaného dne 16. června 2025 od 16.30 hodin
v Obřadní síni Obecního úřadu Velký Týnec

Usnesení č. 1/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje program jednání 21. zasedání Zastupitelstva obce v této podobě:

- Rozpočtové opatření č. 3/2025
- Odprodej nepotřebného majetku obce – vyhodnocení nabídek
- Pronájem a prodej obecních pozemků (žádost Obce Grygov)
- Výběr firm na realizaci akcí (Oprava a nátěr fasády na budově druhého stupně ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec, Vybudování nových učeben ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec, Vybavení odborných učeben ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec, Rekonstrukce VO Čechovice)
- Dodatek ke smlouvě Komunitní centrum VT
- Různé, diskuse
- Smlouva o výpůjčce Hasičské zbrojnice Velký Týnec
- Podání žádosti o dotaci na Rekonstrukci víceúčelového hřiště ve Velkém Týnci-Vsisku

Usnesení č. 2/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 3/2025

Usnesení č. 3/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje snížení cenové nabídky o 60%

Usnesení č. 4/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje žádost Obce Grygov o odprodej pozemků k dalšímu projednání podle příslušného zákona

Usnesení č. 5/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy Radek Chrobok, Libu-

šina 288, 78373 Grygov na akci Oprava a nátěr fasády na budově druhého stupně ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec za cenu 826.000,- Kč bez DPH

Usnesení č. 6/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy Stavby Kobliha, Sokolská 15, 783 72 Velký Týnec na akci Vybudování nových učeben ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec za cenu 1.850.938,30 Kč bez DPH

Usnesení č. 7/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy ALUXXON – TABULE s.r.o., Na Staré cestě 3958, 276 01 Mělník na akci Vybavení odborných učeben ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec za cenu 806.090,- Kč bez DPH

Usnesení č. 8/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje výběr firmy Jiří Hofmeister, Revoluční 496/20, 779 00 Olomouc na akci Rekonstrukce VO Čechovice za cenu 816.209,- Kč bez DPH

Usnesení č. 9/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Dodatek č. 4 smlouvy o dílo – Revitalizace objektu čp. 19 – Velký Týnec

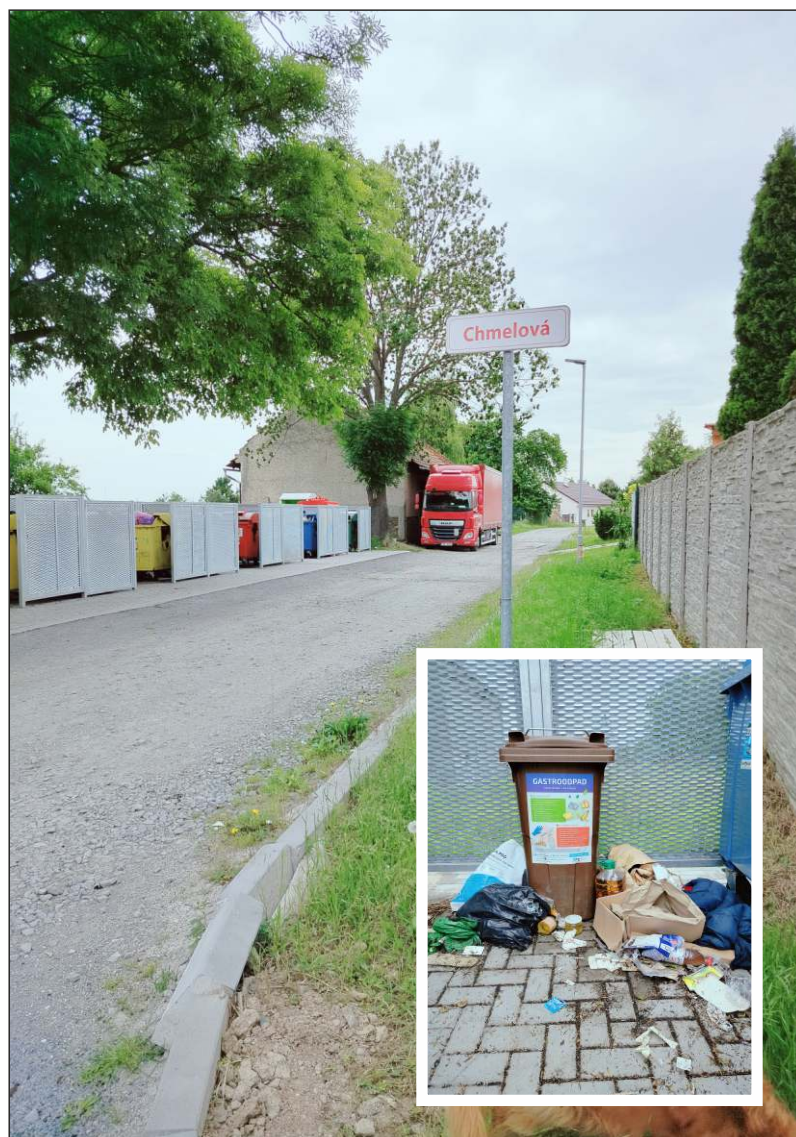
Usnesení č. 10/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Smlouvu o výpůjčce Hasičské zbrojnice Velký Týnec

Usnesení č. 11/21/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Podání žádosti o dotaci na Rekonstrukci víceúčelového hřiště ve Velkém Týnci-Vsisku do dotačního programu Olomouckého kraje

A zase ty odpadky

V Chmelové ulici jsou sběrné nádoby umístěny v elegantních přístěncích. Služnost v jejich užívání některým spoluobčanům chybí...

CENÍK připojení k internetu v obci Velký Týnec

SLUŽBA	Wifi 5G	Wifi 60G		OPTIKA		
PŘI ROČNÍM PŘEDPLATNÉM	200 Kč	300 Kč	400 Kč	300 Kč	500 Kč	700 Kč
MĚSÍČNÍ PLATBA	240 Kč	360 Kč	480 Kč	360 Kč	600 Kč	840 Kč
RYCHLOST STAHOVÁNÍ	7 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	500 Mbps	1000 Mbps
RYCHLOST ODESÍLÁNÍ	3,5 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps
LIMIT STAHOVÁNÍ	neomezený	neomezený		neomezený		
instalace zdarma se závazkem na 2 roky						

POZNÁMKA: Připojte se k nejrychlejšímu internetu v okolí. Pro dotaz na nejvyšší možnou rychlost využijte naše kontakty, rádi Vám obratem odpovíme. Instalace antény nebo optického modemu zdarma při úvazku na dva roky. Uvedené ceny jsou včetně DPH. Více informací a seznam čísel popisných obce, kde se dá připojit k optické síti najdete na <http://intranet.velkytynec.cz>. Jsme tu s vámi již více jak 20 let.

Objednávky a servis
608 292 789

Poruchová linka a nonstop záznamník
587 571 432

e-mail:
internet@velkytynec.cz

XVII. ROČNÍK

Komise pro kulturu a sport
Zastupitelstva Obce Velký Týnec

PIVNÍ A GULÁŠOVÉ SLAVNOSTI

program pro celou rodinu

Zámecká zahrada ve Velkém Týnci - Sobota 19. července 2025

Celodenní vstupné v předprodeji 100,- Kč | Celodenní vstupné na místě 200,- Kč
Večerní zábava 100,- Kč | Děti vstup zdarma.

10:30 Zahájení soutěže ve vaření guláše

13:45 Zahájení slavností

14:00 – 15:00 KAMERON

14:00 – 19:00 VIRTUALNÍ REALITA

zážitek pro malé i velké

15:00 – 15:55 Program pro děti malé
podium

16:00 – 17:00 BLACKOUT

*Blues rocková skupina kolem
kytaristy Žlutého psa Petra Roškaňuka*

**16:30 – 21:00 CM ZDENKA
ZMEŠKALA**

17:00 – 17:40 Vyhlášení výsledků soutěže
ve vaření guláše

**17:45 – 18:45 BOHOUŠ JOSEF
A KAPELA BURMA**

18:50 – 19:30 Soutěž v pití piva na čas,
muži i ženy

19:45 – 20:45 OLGA LOUNOVÁ

20:45 – 01:00 k tanci i poslechu hraje
NEGATIV

Předprodej vstupenek od 2. 5. 2025
ve Velkém Týnci, řeznictví Ondřeje Coufala.

**D OLOMOUCKÁ
DRBNA**

**JSEM Z
OLOMOUCE.cz**

**VELKÝ
TÝNEC**

**VELKÝ
TÝNEC**

**VELKÝ
TÝNEC**

HOLBA

litovel

RADEGAST

ZUBR

Jurovsky

Svijany

WURST

Obec Velký Týnec pořádá

filmové léto pod širým nebem

Zámecká zahrada Velký Týnec

MOŘE NA DVOŘE

11. 7. - 21:00 - pátek

Co když se jednoho dne na vašem dvorku objeví opravdové moře? Připravte se na vlny fantazie, přátelství a nečekaných objevů. Rodinný film plný kouzel, který potěší malé i velké.

JAK SE NÁM TO MOHLO STÁT?

25. 7. - 21:00 - pátek

Jedna chyba, spousta následků – a nic už nebude jako dřív. Dojemný i vtipný příběh o vztazích, vině a odpuštění. Když minulost zaklepe na dveře, musíš jí čelit.

BRIDGET JONESOVÁ: LÁSKOU ŠÍLENÁ

8. 8. - 21:00 - pátek

Bridget je zpět – s deníkem, trapasy i novými city. Staré lásky, nové komplikace a spousta smíchu. Dokáže v tomhle chaosu najít konečně to pravé?

JÁ, REBELKA

22. 8. - 21:00 - pátek

Malá hrdinka s velkým srdcem a ještě větší fantazií. Dobrodružství, které ukáže, že být jiná je její super síla. Barevný animák plný humoru, odvahy a přátelství.

**Začátek promítání je pouze orientační.
Záleží na světelných podmínkách.**

Občerstvení? Plotna Mistra Vládi Dvořáka bude vždy nažhavana!
K tomu alko i nealko! Vstupné dobrovolné!

Týnecké listy vyhláší soutěž O FOTKU MĚSÍCE

**Nejoriginálnější fotka
bude oceněna každý měsíc
poukázkou na nákup
v Olympii Olomouc
v hodnotě 300,- Kč**

** po uveřejnění k vyzvednutí na sekretariátu OÚ ve Velkém Týnci*

Soutěží se ve dvou kategoriích

Život v naší obci

Do kategorie patří snímky zachycující člověka
při práci, odpočinku, zábavě, ale i portréty či akty.

Svět kolem nás

Do kategorie zařazujeme snímky zvířat, rostlin,
krajiny, ale i architektury a uměleckých děl.

**Do jaké kategorie má být fotka zařazena,
rozhoduje autor.**

**Fotku je třeba zaslat na email:
mistostarosta@velkytynec.cz**

Nezapomeňte uvést jméno a příjmení autora,
adresu, věk a kategorii, ve které chcete soutěžit.

Měsíčník obce Velký Týnec •

Život v naší obci - Mé srdce bije pro něj - Radka Navrátilová - Velký Týnec

Svět kolem nás - Duhový most - Lenka Šanovcová - Velký Týnec

NAPSALI O NÁS

Čelní střet autobusu a osobního vozu u Velkého Týnce

Více než dvacet zraněných osob si vyžádala vážná dopravní nehoda autobusu a osobního automobilu u Velkého Týnce na Olomoucku.

Ke srážce došlo v neděli odpoledne 25. května u čerpací stanice na hlavním silničním tahu I/50. Silnice byla neprůjezdná, motoristé museli využít objízdné trasy.

Záchranáři na místo nehody vyslali množství sanitek a raněné převáželi do tří nemocnic v okolí. S převozem pomáhal i soukromý autobus a evakuační autobus hasičského záchranného sboru.

„Na místě jsme ošetřili dvacet dva lidí, řidič osobního automobilu utrpěl středně těžké zranění a byl co nejrychleji letecky transportován na urgent Fakultní

nemocnice v Olomouci. Dalších jedenadvacet pasažérů autobusu včetně řidiče utrpělo lehčí zranění, u nich šlo převážně o oděrky a pohmožděninny při nárazu obou vozidel,“ přiblížila Novinkám mluvčí Zdravotnické záchranné služby Olomouckého kraje Lucie Mikisková.

Nejvážněji zraněný řidič osobního automobilu utrpěl podle zdravotníků mnohačetná poranění především v oblasti hrudníku a břicha. V době ošetřování na místě byl při vědomí a jeho stav byl stabilizovaný.

Záchranáři raněné kvůli jejich vysokému počtu transportovali do tří různých nemocnic. „Jedenáct lidí převezl autobus do nemocnice v Přerově, dalších osm lidí vezly naše sanitky do Fakultní

3x ZTS OK

nemocnice v Olomouci a další ranění zamířili sanitkami do Vojenské nemocnice v Olomouci,“ vyjmenovala mluvčí záchranářů.

Cestujícím pomáhali z autobusu hasiči. Od svodidel měl zdemolované dveře. Hasiči je proto museli odstranit pomocí speciálního zařízení. „Vyprošťovací zařízení jsme použili u dveří do autobusu. Odstránili jsme je, aby se cestující nemuseli protahovat ven okny,“ sdělil No-

vinkám mluvčí krajských hasičů Radek Buriánek.

Evakuační autobus hasičů následně rozvezl do svých domovů nezraněné pasažéry autobusu. V době střetu cestovalo v autobusu, který s pasažéry údajně mířil na divadelní představení, něco přes třicet lidí.

Aleš Fuksa

Autor je novinářem. Článek byl publikován na Novinky.cz

„Děkuji za pomoc.“

Jednání krajského zastupitelstva předcházelo dojemné setkání

„Věřím, že se s těmito lidmi nesetkám, ale před očima je budu mít navždycky. Chtěla bych jim všem ještě jednou poděkovat, a proto se obracím na vás, pane hejtmane. Jistě se najde způsob, jak těmto lidem tlumočit mé poděkování,“ ukončila svůj dopis, který adresovala hejtmánovi Olomouckého kraje, Marie Záchová.

Vyjadřila tak vděčnost zdravotníkům, hasičům i policistům zasahujícím před měsícem u nehody autobusu poblíž Velkého Týnce.

A hejtmán Ladislav Okleštěk způsob, jak záchranářům poděkovat, skutečně našel — nakonec ještě osobnější, než si paní Záchová představovala. Své díky jim mohla vyjádřit sama, a to před jednáním krajského zastupitelstva.

„Hodně lidí bere práci hasičů, policistů

nebo zdravotníků jako samozřejmost a ani je nenapadne jim poděkovat. Proto jsem moc rád, že se nám podařilo uspořádat setkání paní Záchové se zástupci všech složek, kteří u nehody autobusu zasahovali a pomohli nejen jí, ale i spoustě dalších lidí. Rád bych se tímto k jejímu poděkování připojil,“ uvedl Ladislav Okleštěk, hejtmán Olomouckého kraje.

Poděkování Marie Záchové, která v autobusu cestovala společně se svým synem, vnučkou a desítkami dalších osob, se uskutečnilo v pondělí 23. června. Na jednání krajských zástupců dorazili dopravní policisté, profesionální i dobrovolní hasiči a také zdravotníci záchranné služby.

„Jsem moc vděčná záchranářům za pomoc. Jakmile jsme se díky nim dostali z autobusu, všechno bylo velmi rychlé, a hlavně lidské. Každou vteřinu u nás byla pomocná ruka, o kterou jsme se mohli opřít,“ popsala a ocenila práci záchranářských složek Marie Záchová.

K čelní srážce zájezdového autobusu

2x archiv Olomouckého kraje

a osobního auta došlo u Velkého Týnce 25. května. Při nehodě se tehdy zranilo dvaadvacet lidí. Díky rychlé a profesionální práci všech složek integrovaného záchranného systému se je podařilo

brzy ošetřit a převést do nemocnice.

Bc. Eva Knajblová,

tisková mluvčí Olomouckého kraje

Setkání Týnců v Týnci nad Sázavou

V pátek 20. června jsme po patnácté hodině vyrazili na cestu dlouhou přibližně 280 km. Naším cílem bylo Setkání Týnců v Týnci nad Sázavou.

Po příjezdu se děvčata vydala na nedalekou vyhlídku Máj, která nabídla krásný výhled do okolní krajiny. Nocleh jsme měli zajištěný díky skvělé spolupráci s místními hasiči z Peceraď, kde se následující den také konala hasičská souťaž.

Peceraďy jsou místní částí Týnce nad Sázavou a nachází se zhruba 3 km od centra města. Samotné soutěže se zúčastnily týmy ze čtyř Týnců – konkrétně z Velkého Týnce, Hrochova Týnce, Týnce nad Labem a Týnce nad Sázavou. Klání bylo pojato formou „srandamače“, takže o zábavu rozhodně nebyla nouze. Po vyhlášení výsledků jsme se přesunuli do školní jídelny na oběd a poté pokračovali do města na kulturní program, kde jsme s radostí podpořili národopisný soubor Týnečáci.

Po návratu na ubytování jsme si dopřáli chvíli odpočinku, abychom načerpali síly na večerní program. Ten se odehrával v Music parku, kde to rozjela kapela Kabát Tribute – atmosféra byla skvělá a koncert jsme si všichni naplno užili. Holky však čekal brzký návrat domů. Sotva dorazily, zapřáhly na zbrojnici vozík s vybavením a rovnou vyrazily na další soutěž – tentokrát v rámci Hanácké extraligy v Dolní Libině.

Závěrem můžeme říct jediné – už teď se těšíme, až se za dva roky bude Setkání Týnců konat u nás!

Anna Bartlová

Autorka je starostkou SDH Velký Týnec

© 9x archiv SDH Velký Týnec

Opravy interiérů hasičské zbrojnice jsou v cíli

Během jara proběhly opravy interiérů týnecké hasičské zbrojnice. Dotkly se společenské místnosti, kuchyně, skladu, toalet, chodby. Vyměněny byly i interiérové dveře. Na renovaci se podílela paní architektka Jarmila Zahradníková, která vyprecizovala zvláště podobu kuchyně. Ta je přímo luxusní! Vyrobil ji Týnečák pan Pavel Dosoudil. Svou ruku k dílu přiložili i další skvělí řemeslníci: instalatér pan Antonín Pleva, elektrikář

pan Tomáš Stafl, natěrači a malíři z firmy pana Radka Chroboka a zedničtí mistři z firmy pana Libora Venclika. Všichni odvedli skvělou práci. Přijďte se přesvědčit sami na vlastní oči v sobotu 12. července, kdy proběhne soutěž O pohár starosty obce a Den otevřených dveří v Hasičské zbrojnici Velký Týnec.

Petr Hanuška

6x Petr Hanuška

SDH VELKÝ TÝNEC

VÁS SRDEČNĚ ZVE

NA 16. ROČNÍK SOUTĚŽE V POŽÁRNÍM ÚTOKU

O PUTOVNÍ POHÁR STAROSTY OBCE

✓ 12. 7. 2025

✓ 13 : 00 hod

✓ areál hasičské zbrojnice
Velký Týnec

✓ bohaté občerstvení
zajištěno

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ OD 10 HOD

✓ prohlídka nových interiérů naší zbrojnice

✓ předání pamětních medailí - povodně 2024

HLAVNÍ
SPONZOŘI:

LV Stavby
Venclík
realizace staveb

VETRYKO

SEKNE

Splněné přání

Ve středu 25. června jsme s mou skrosousedkou přes potok a mou kamarádkou už od dětských let splnily přání naším třídním paním učitelkám a zorganizovali prohlídku školy. Jak s Janičkou Otavovou říkáme, jsou to naše druhé maminky a většinu života strávily v Týnci. Také musím podotknout, že právě naše třídní byly nejhezčí a nejmodernější. Proto to asi neměly lehké a stejně jako já nerady vzpomínají například na soudružku Sonju Bílou. Ale obraťme list. Zvláště paní Eva Lorencová v naší škole nebyla dlouhá léta.

A tak jsme s radostí naše holky dovezly na místo činu v dohodnutý čas. Prohlídky se ujal pan školník Míra Zdráhal. Moje Pavlínka, ale i Jančena Eva byly překvapené, jak je škola moderně vybavená. Prošly si své kabinety, a hlavně jsme si společně zavzpomínaly na některé „výkuky“ spolužáky. U nás ve třídě to byl komik Ivo Dvořáček, kterému dělala asistenta Přemek Slezák. Ale ze srdce jsme se zasmály při vzpomínce na Frantu Uncajitlika. Já osobně jsem úplně živě viděla příjezd na kole jeho tatínka v gumácích zaneřáděné od trávy a hnoje, když si přišli vyřídít ručně a stručně poznámku. Pan Uncajitlik z Grygova byl totiž živočišář v družstvu, a i já jsem

od něho ne jednu výchovnou dostala. Napřed to bylo běžné, dostali jsme zleva, zprava, a když byla poznámka to už bylo něco. Učitelé měli práva, ale dnes... Učit bych určitě nechtěla! Jsem totiž přesvědčená, že dnes by pana učitele Zezulku zavřeli, ale tenkrát si nikdo nestěžoval, nepsal petici a prospělo nám to. Holt doba se mění, ale jestli je to k lepšímu, ať posoudí každý sám. Za mě by měla být úcta, slušnost, pokora vždycky, a to jak v rodině, tak ve škole, v zaměstnání i v životě. Na závěr bych chtěla poděkovat všem učitelům, asistentům, kuchařkám za krásné přijetí, ale také žákům, jak krásně povstali, aby přivítali zase „naše holky“. Děkuji mnohokrát!

Celou naši návštěvu podtrhlo to, že ve škole byl i náš olympionik Jakub Jurka, a tak jsme mu mohly popřát další úspěch na turnajích. Ještě jsem ani nedopsala článek, a už mě volala Pavlínka. Nadšeně děkovala, že se jim to moc líbilo. A my dvě s Jančou jsme byly šťastné, že jsme mohly splnit jejich přání. Člověk totiž neví, co bude zítra, a přání se mají plnit a ne odkládat.

Vlastimila Coufalová
Autorka je zastupitelkou obce

Obecní policie Velký Týnec hlásí...

Vážený občané Velkého Týnce, Vsiska a Čechovic, je čas vás opět informovat o činnosti naší obecní policie.

V obci jsou neustálým problémem odstavená motorová vozidla (vraky). Ty zde nechávají bez povšimnutí nejen přespolní občané, ale i místní obyvatelé! V mnohých případech se jedná o náročnou komunikaci s vlastníkem vozidla, který jej třeba prodal, ale zároveň nepřepsal na nového majitele na odboru dopravy. Rád bych tedy upozornil, že je dobré dohlédnout na přepis vozidla a nikdy nespolehat na to, že nový vlastník tak učiní sám. Rovněž je problém řešit odstavená vozidla, které jsou předmětem exekuce. V těchto případech musím jednat s exekutorem a zároveň i s vlastníkem vozidla.

Dále mám poznatky, že u památníku na Hradisku lidé rozdělávají oheň mimo vyhrazené místo. Někteří dokonce i přes zákaz vjezdu všech motorových vozidel jezdí na Hradisko až k mohyle. Za takového jednání přitom hrozí vysoká pokuta.

V uplynulém období jsem se mohl opět opřít o náš rozsáhlý kamerový systém (23 kamer), který mi již několikrát pomohl vyřešit přestupky týkající se ma-

jetku a dopravy. V poslední době například nehodu na ulici Sokolská, kde se účastníci dopravní nehody nemohli dohodnout. Kamery využívá rovněž i PČR k odhalení trestné činnosti. Dovolím si také upozornit občany, aby dodržovali zákaz zastavení před místní poštou.

V poslední době jsem začal řešit problémy s novou pumtrackovou asfaltovou dráhou ve Vsisku, kde některé děti jezdí bez helmy. Chci upozornit, že u dráhy je závazný provozní řád, kde je uvedeno, že každý návštěvník musí používat ochranu helmu, nepožívat alkoholické nápoje, nekouřit a udržovat pořádek. Nová dráha je krásná věc, ale případný pád na asfalt bez ochranných pomůcek by mohl způsobit vážné poškození zdraví.

Na konci září plánujeme opět organizování zábavného dopravně-preventivního dopoledne pro místní mateřskou školu. Součástí programu je i návštěva zástupců Policie ČR.

S přáním krásného léta zůstává
Petr Kubenz
Autor je strážník Obecní policie Velký Týnec

TIP NA VÝLET Za kocourem Mikešem v Hrusicích

Asi ho všichni znáte a možná, že jste už i za ním byli! Za kým? Za kocourem Mikešem a jeho tvůrcem malířem Josefem Ladou. Pokud ne, tak si vás tam dovolím kratičce pozvat.

Hned na počátku musím ale zaznít jedno Pozor! Nač si máte dát pozor? Na to, že středočeské Hrusice, rodná to Mistrova obec, jsou paradoxně dvojce. Jedny leží vpravo, druhé vlevo od dálnice D1. Pokud pojedete ve směru na Prahu, ty pravé jsou pravé!

Samotné Ladovo muzeum leží na jejich samotném konci. Zaparkoval jsem na trávníku před vilkou a měl obavy, zda na mě někdo nevyběhne s vidlemi. Nestalo se tak. Horší bylo dostat se přes aplikaci, kterou si musíte nainstalovat do telefonu, do samotného objektu. Už už to vypadalo, že to neklapne, ale klaplo a branka do zahrady se klapnutím sama otevřela. Díky QR kódu jsme pronikli i do samotných interiérů.

Musím říct, že Ladovo muzeum prošlo za ta léta, co jsme tady byli s mou paní poprvé, příjemnou reinstalací. Originální ilustrací a obrazů doplňuje skromné nábytkové vybavení a vitríny s fotografiemi a knihami, do nichž Mistr kreslil obrazy. Pozornost je věnována i životu a dílu jeho dcery Aleny, která nezapře otcův rukopis. O historii samotné vilky si můžete přečíst na panelech v zahradě, kde nechybí prostor i pro malé návštěvníky a jejich herní výtahy.

Najíst se můžete v samotném centru obce, neboť proti sobě leží dvě „ladovské“ hospody. Vaří dobře za obvyklou cenu bez nějaké exkluzivní výletnické přírážky. Jak v muzeu, tak v hospodě si můžete koupit i drobné dárky nesoucí Ladův rukopis.

A ještě jedna douška na závěr. Malíř Josef Lada je vedle Jiřího Trnky mým druhým výtvarným a malířským guru. Prostě miluji každý jejich tah štětcem! Oba jsou mým literárním, televizním i filmovým dětstvím. V jejich světe jsem šťastný i jako dospělý čtenář a divák. Možná to máte stejně...

Petr Hanuška

Rozloučení s docházkou do mateřské školy

V úterý 10. června proběhlo od 15:00 hodin na zámecké zahradě rozloučení nejstarších předškoláků s docházkou do mateřské školy. Děti v rámci malého kulturního programu putovaly po celé zeměkouli. Tančily, skotačily, dováděly. Poté byly pasovány absolventskou šerpou a odnesly si malé dárečky. Rodičům a prarodičům sem tam ukápla i slzička, protože přece jen jedna společná životní etapa je za nimi! Teď hurá na prázdniny a za dva měsíce na shledanou na prahu nového školního roku 2025-2026!!!

Petr Hanuška

Setkání Týnců 2025 v Týnci nad Sázavou

Setkání Týnců se zúčastnilo osm delegací. Tradičního setkání Týnců se v sobotu 21. června 2025 zúčastnilo 28 zástupců a představitelů Týnce nad Sázavou, Velkého Týnce, Hrochova Týnce, Týnce nad Labem, Týnce u Břeclavi, Panenského Týnce, Mariánského Týnce a Týnce u Dobrovic. Delegace byly doprovázeny sportovními spolky a kluby, kulturními spolky a členy dobrovolných hasičů. Akci zahájil starosta města Martin Kadrnožka přivítáním přítomných delegací v zahradě kulturního centra. Po úvodní řeči starosta představil a prezentoval město Týnec nad Sázavou. Seznámil přítomné s úspěchy, kterých jsme dosáhli a s uskutečněními a právě probíhajícími náročnými projekty. Prostor pro prezentace dostali starostky a starostové přítomných Týnců. Všichni se shodli, že města těchto velikostí mají podobné problémy. Obnovu zeleně, financování veřejné a technické infrastruktury, problémy s nevyužitými tzv. brownfieldy, výše čerpání dotací ... Nečekanou a až dojemnou vsuvkou bylo poděkování a předání pamětního listu starosty Hrochova Týnce našemu městu za finanční pomoc, kterou jsme poskytli v roce 2024 při ničivých povodních, které Hrochův Týnec postihly.

Po vzájemné diskuzi, výměně zkušeností, rad a doporučení na program navázaly ukázky projektů. Prvním byla prohlídka nových i právě rekonstruovaných prostor v Kulturním centru Týnec. Následovala ukázka sportovních zařízení v základní škole, kde právě probíhal turnaj ve florbalu. Dopoledne bylo uzavřeno prohlídkou nové čistírny odpadních vod. Souběžně s tím probíhala dopoledne sportovní klání a soutěže hasičů a na pódiu před městským úřadem kulturní vystoupení. Neoficiální tečkou bylo společné focení na stadionu v Nákli, kde sami účastníci vytvořili nápis TÝNEC. Program následně volně přešel do festivalu Music Park.

„Setkání Týnců je přínosnou akcí, proto bude pokračovat i v následujících letech,“ řekl Martin Kadrnožka. Po krátké volbě proběhne v roce 2026 „malé“ setkání v Mariánském Týnci, které bude pouze na úrovni starostů bez přítomnosti kulturních či sportovních aktivit. „Velké“ setkání se uskuteční v roce 2027 ve Velkém Týnci.

Martin Kadrnožka,
starosta Týnce nad Sázavou

Slunodram byl hned napoprvé báječný

S akcí Slunodram, za kterou stojí místní uskupení Tihle lidi, jsme se k nám do Týnce snažili přinést něco nového, co tu možná trochu chybělo. Koncept této akce je založen na pohodové elektronické muzice a na talentovaných lidech z okolí. Věříme, že když se spojí ty nejlepší lokální elementy, jde vytvořit opravdu jedinečná událost. Výborné jídlo, po kterém se jen zaprášilo, zařídila Hospoda Vesnice v čele s talentovaným Vojtou Hacsikem. Hudbu vyřešili DJs, konkrétně Duren (Olomouc) a DJ Ambivalent (Velký Týnec), který odehrál hlavní část při západu slunce a byl součástí plánování akce. Ohledně focení jsme šli na jistotu – Michal Švéda (Nox ProArt) a natáčení akce zajistil David Damborský, který mimo to na Slunodram zajistil Teslu Cybertruck, jako doplnění pro náš značkový Slunodram trabant.

Jednalo se o první pilotní session a jsme mile překvapeni, jak akci lidé přijali a kolik lidí přišlo. Bar byl zahlcen natolik, že jsme nestíhali (za což se omlouváme) a pokud se akce uskuteční znovu, víme, na čem pracovat. Nakonec děkujeme obci Velký Týnec za podporu. Velice si vážíme toho, že zde podobné akce můžeme pořádát.

Filip Dočkal

Autor je člen skupiny Tihle lidi a
čechovický spoluobčan

13x Michal Švéda

Zábavné odpoledne v Čechovicích se vydařilo na jedničku!

V sobotu 7. června 2025 se na fotbalovém hřišti v Čechovicích konalo očekávané Zábavné odpoledne – Dopravní hrátky, které přilákalo desítky rodin a návštěvníků všech věkových kategorií. Dětský den zahájil pestrý hlavní program, jehož součástí byl oblíbený výcvik psů, balónkový workshop MARRY & POPP'S, soutěžní stanoviště BESIPu a především napínavé závody RC modelů aut, které si získaly pozornost malých i velkých diváků. Výhercům této soutěže srdečně gratulujeme!

Vedlejší program nabídl soutěžní stanoviště, malování na obličej, pěnovou koupel od SDH Velký Týnec a adrenali-

nové Pumptrack závody, kde si děti mohly vyzkoušet svou zdatnost a obratnost – i těmto výhercům patří velké uznání! Nechyběl ani skákací hrad, skluzavka a skvělé občerstvení, včetně grilovaných specialit, makrel, bubble vaflí či točeného piva. Celý den završila večerní neonová party s DJ FANY.

Akci uspořádala Obec Velký Týnec a spolek NAŠE ČECHOVICE, kterým patří poděkování za skvěle zorganizovaný den plný zábavy a radosti. Těšíme se na další ročník!

Lenka Novotná

Autorka je zastupitelkou obce a předsedkyní Komise pro místní část Čechovice

© 11x Lenka Novotná a Naše Čechovice

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Poděkování čtecí babičce paní Kopečkové

Indiánský dětský den v MŠ

Za celý tým Mateřské školy Velký Týnec bychom rádi vyjádřili upřímné a srdečné poděkování naší milé čtecí babičce, paní Kopečkové, která k nám každou středu s radostí přicházela a svým laskavým slovem rozdávala radost a potěšení. Její vlídnost, empatie a otevřené srdce si získaly nejen dětská srdíčka, ale také všechny paní učitelky, které se na její návštěvy vždy těšily. Věnovala dětem čas, povídala si s nimi o jejich zážitcích, radostech i trápeních, pokaždé je pohladila slovem i úsměvem. Svoji přirozenou laskavostí a povzbuzením nešetřila ani směrem k nám učitelkám. Uměla potě-

šit, podpořit, dodat sílu i chuť v naší náročné, ale krásné práci. Paní Kopečkové ze srdce děkujeme za vše, co pro naši školku dělá, už teď se těšíme na další setkávání v příštím školním roce. Pokud by se k nám chtěla připojit i další babička či dědeček, budeme nesmírně rádi a s otevřenou náručí je přivítáme do našeho kolektivu. Paní Kopečkové přejeme pevné zdraví, hodně radosti a elánu a těšíme se, až opět zazní její laskavý hlas mezi našimi malými posluchači.

Kolektiv MŠ Velký Týnec

archiv MŠ Velký Týnec

V pátek 30. května si děti i paní učitelky užily nezapomenutelný Dětský den v indiánském duchu. Ačkoliv zpočátku spadlo z nebe pár dešťových kapek, počasí se brzy umoudřilo a nic nebránilo začátku pestrého programu. Celý den byl nabítý zábavou od první do poslední chvíle. Děti postupně navštěvovaly jednotlivá stanoviště, kde plnily tematické úkoly. Snažily se ulovit bizona, stavěly típy z kostek, tančily kolem totemu, jezdily na koni, učily se plížit anebo symbolicky pádlovaly v kánoi. Za každý splněný úkol získaly část mapy, kterou následně složily a vydaly se podle ní hledat ukrytý poklad. Součástí dne bylo také

opékání špekáčků, které ještě více podpořilo táborovou atmosféru. Na závěr si každý malý indián odnesl zasloužený „indiánský diplom“ jako památku na tento vydařený den plný dobrodružství a her a část z nalezeného pokladu. Dětem také zůstaly indiánské čelenky, které si ihned po příchodu vyráběly se svojí paní učitelkou ve třídě. Děkujeme dětem za jedinečnou indiánskou atmosféru, kterou umí vykouzlit jen ony.

Za celou MŠ Velký Týnec

Michaela Hrabcová

Autorka je učitelkou v oddělení Berušek

3x archiv MŠ Velký Týnec

Týden čtení dětem

Již několikátý měsíc patří naše mateřská škola mezi školky zapojené v celostátním projektu „Celé Česko čte dětem“. Proto jsme se s chutí zúčastnili patnáctého ročníku akce Týden čtení dětem, a už teď víme, že to nebylo naposledy. Každá třída pozvala rodiče, případně i jiné členy rodin, aby přišli strávit příjemný čas s dětmi a přečetli jim pohádku. Je nám jasné, že pro většinu dospělých není jednoduché najít si čas uprostřed běžné pracovní doby. O to větší radost jsme měli, když se našla celá řada rodinných příslušníků s většinou převahou maminek, kteří potěšili děti

a zpestřili nám několik dní četbou nejrozmanitějších pohádek a příběhů, jež si většinou sami připravili. Překvapením bylo čtení pohádky ve slovenském jazyce od maminky se slovenskými kořeny, které se dětem také velice líbilo. Malí posluchači si předčítání užívali, čtenářům vždy poděkovali potleskem a malou pozorností v podobě záložky do knížky. Děkujeme ještě jednou všem čtenářům, kteří nás přišli potěšit a už teď se těšíme na další ročník.

Marta Horáková

Autorka je učitelkou v oddělení Kuřátek

5x archiv MŠ Velký Týnec

Vodní hrátky v MŠ

Naše Mateřská škola se poslední týden v červnu proměnila ve vodní lagunu plnou úkolů. Zábavné odpoledne s rodiči se vydařilo, počasí nám přálo, naše šikovné školnice byly připravené nabídnout všem účastníkům zchlazení - pití nejen pro děti, ale i ledové lahodné frappé pro rodiče. Rádi jsme přivítali starší i mladší sourozence. Děti si vyzkoušely chůzi vodní stezkou, trefovaly se vodními děly do balonku, rýžovaly zlaté hroudy, proplouvaly v peřejích, staly se zdatnými rybáři i vědci při pokusech s vodou. A mnoho dalšího.

Děkujeme rodičům i dětem, že s námi strávili svůj volný čas a těšíme se na příští školní rok.

Přejeme krásné prázdniny všem.

kolektiv MŠ

Vystoupení malého hudebníka ve třídě Koťátek

Do naší třídy chodí velmi šikovné děti. Máme ve třídě děti nadané na tanec, gymnastiku, skvělé malíře a malířky, konstruktéry, budoucí fotbalové hvězdy. Ale také je v naší třídě velmi šikovný hudebník Maxík T. Jelikož se blíží konec jeho docházky do naší mateřské školy a od září bude hrdým žákem základní školy, rozhodl se, že se podělí o radost z hudby se svými kamarády.

Max se učí hrát na tenor, což je rohový dechový žestový nástroj, který vypadá díky svému oválně stočenému tvaru jako malá tuba. Maxík si přišly poslechnout i děti z vedlejší třídy Sluníček. Zahrál nám krátké lidové skladby, a nejen děti, ale i my učitelky jsme obdivovaly jeho talent. Ovšem talent vždy nestačí a chce to obrovskou píli, kterou dozajista Maxík oplývá. Ještě jednou tleskáme a děkujeme Maxíkovi za příjemné hudební zpestření dopoledne a přejeme nejen mu, ale všem dětem, aby měly hlavně vždy radost ze všeho, co dělají.

*Za celou třídu Kateřina Parčová
Autorka je učitelkou oddělení Koťátek*

© 3x archiv MŠ Velký Týnec

Zahradní slavnost no.4

Základní škola Milady Petřkové společně se SRPŠ oslavili Mezinárodní den dětí originálně a stylově. A to již po čtvrté!!! Tématem letošní zahradní slavnosti byl „Western“ a v tomto duchu se nesly všechny aktivity určené pro malé i velké návštěvníky. Pedagogové ze základní školy si připravili stanoviště s úkoly, za jejich splnění čekala na kovboje sladká odměna – nanuk. Pro zábavu bylo nachystané elektrické rodeo a ukázky mistrovského ovládání lasa a biče, které byly klíčovými nástroji pro každé kovbojské dobrodružství. Mezi stanovišti byl workshop základů lasování a praskání bičem – základní dovednosti, které každý kovboj musí ovládat! V tělocvičně se děti naučily tanec z Divokého západu, převlékly se za kovboje. Zkusily si chůzi na chůdách, přesnost v hodu na cíl a mnoho dalších aktivit.

Jako vždy nechybělo bohaté občerstvení, které rozhodně přišlo během náročného odpoledne vhod. Celým odpolednem nás doprovázel hudbou DJ.

*Za celý kolektiv SRPŠ Kateřina Parčová
Autorka je učitelkou MŠ VT a členkou SRPŠ*

© 5x archiv SRPŠ Velký Týnec

Horňácké kosení 2025

V sobotu 14. června se v malebné obci Malá Vrbka ležící téměř u slovenských hranic konal 24. ročník Horňáckého kosení. Plán na víkend byl tedy jasný – bude se kosit. V našem kroji a s dobrou náladou jsem vyrazil. Dostalo se mi milého a vřelého přivítání od místních pořadatelů i všech ostatních dlouholetých účastníků. Atmosféra byla perfektní, počasí nám přálo a kosilo se ostošest. Setkalo se přes 100 kosců různých věkových i soutěžních kategorií. Já se zúčastnil v kategorii jednotlivců a po skončení jsem byl velmi mile překvapen druhým místem. Celá akce i její atmosféra mě nadchla a už nyní se těším na nadcházející ročník, kterého se rozhodně zúčastním.

František Keller
Autor je členem NS Týnečáci

3x archiv Františka Kellera

Týnecká seniorská Poupata tančila ve Slatinicích

Klub seniorů ze Slatinic nás pozval 14. června 2025 na akci nazvanou Stardance senior, která byla velmi pěkná. Menším autobusem jsme vyjeli už před obědem. Nápaditý pan Přemek Teimer nám zajistil paní průvodkyni, která nás Slatinicemi provedla. Začínali jsme u lázní, resp. lázeňských domů. Jejich historie sahá až do 16. století! Tehdy byly již poprvé zmíněny léčivé účinky místních sirnatých pramenů. Dnešní lázeňská péče slouží k léčbě, prevenci a relaxaci pohybového aparátu, nervových, kožních a onkologických potíží. Cestou jsme šli kolem barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie, dvou základních škol, z nichž jedna se nyní opravuje. Napili jsme se léčivé vody u pramene sv. Václava, přičemž paní průvodkyně nám ukázala další prameny nazvané sv. Jiří a sv. Vít. Viděli jsem Galerii Zdeňka Buriana, kde jsou originály kreseb a stovky knih zachycujících malířovu tvorbu.

V dále jsme viděli nejvyšší kopec Hané Velký kosíř a také Malý kosíř dosahující do výšky 317 m n. m., který je asi 10 minut vzdálen od Slatinic. Vraceli jsme se okolo rozlehlého sportoviště do areálu obecního úřadu. Zde od 15:00 hodin v programu nejdříve vystoupily děti ze souboru Malá Hanačka ze Slatinic, poté místní seniorky, které byly skvělé, dále seniorky z Majetína, Hněvotína a také my se dvěma tanci. V Námořnicích nás uvedl pan Radek Šmidák, za nemocnou seniorku zaskakoval jako vždy skvostně pružný pan Přemysl Teimer. Druhým číslem byl chorvatský tanec. K tanci a poslechu hrála skupina Mavoji. Se sobotním odpolední jsme byli nadmíru spokojeni.

Josefa Kopečková
Autorka je členkou Klubu seniorů VT a tanečního souboru Poupata

archiv Klubu Seniorů Velký Týnec

Olympiáda seniorů

V pátek 30. května 2025 se konaly na stadionu TJ Lokomotiva Olomouc krajské X. jubilejní Sportovní hry – olympiáda pro seniory. Pořadatelem této akce je každý rok KRS Olomouckého kraje včele s předsedkyní paní Milenou Hesovou. Soutěže se mohou zúčastnit seniorky a seniři 60+ v pětičlenných smíšených družstvech.

A soutěžících bylo letos opravdu hodně! Sešlo se 75 pětičlenných mužstev plus hosté senioři ze zahraničí – ze Slovenska a Polska.

Stalo se již hezkou tradicí, že Velký Týnec zastupuje silná sestava odhodlaných sportovců.

Při slavnostním nástupu všichni soutěžící skládali olympijský slib, což k olympiádě patří. Na celé ploše stadionu bylo nachystáno 10 disciplín, kterými všech-

fofr! Běhalo se od jedné disciplíny k druhé. Bohužel počasí nám moc neprálo, mírně pršelo, ale nás seniory to neodradilo. Přece nejsme z cukru, my něco vydržíme! Nálada ale byla úžasná, vzájemně jsme se podporovali a povzbuzovali. Všude bylo cítit sportovní napětí, ale zároveň pěkné kamarádství. A tak to má být!

Sportovci z Velkého Týnce vytvořili dokonce 4 družstva, a to Batolata, Pimprlata, Poupata a Týnečáky. Musím konstatovat, že všichni ve zdraví zvládli všech 10 disciplín s přehledem na výbornou a vzorně reprezentovali obec Velký Týnec. Nakonec jsme obsadili krásné 4. místo.

A mně nezbyvá než dodat: Sláva vítězům, čest všem soutěžícím!

Věra Fialová
Autorka je členkou Klubu seniorů VT

5x archiv Klubu Seniorů Velký Týnec

DUCHOVNÍ SLOVO

Poutí na Velehrad

Neděle 22. června byla v naší farnosti poutní. Spolu s 25 farníky jsme se vydali asi hodinu před polednem na farní pouť, jejímž cíle byl Velehrad – poutní místo naší diecéze. Začátek naší společné pouti byl na olomouckém nádraží, odkud jsme se vydali vlakem směr Staré Město. Odtud jsme využili poutní stezku na Velehrad, kterou lemují růžencová zastavení. Společně jsme zpívali, povídali si, trhali třesně ze stromů stojících podél celé trasy a obdivovali krásu krajiny. Na Velehrad, kde nám byl odměnou oběd z vlastních zásob, jsme dorazili asi po hodině a půl cesty v pohodovém tempu.

Duchovní program jsme zahájili modlitbou růžence v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje. Násle-

dovala mše svatá, kterou slavil zastupující kaplan národní farnosti P. Vojtěch Radoch. Poté jsme navštívili podzemí baziliky, kde na nás dýchla historie. Někteří poutníci navštívili i místní hřbitov, který je místem posledního odpočinku Mons. Šrámka, rodáka z Grygova. Někteří poutníci se vydali na vlak opět pěšky a zbytek využil autobusu. Potkali jsme se spolu na nádraží ve Starém Městě, odkud jsme se vrátili zpět do Olomouce a následně do svých domovů. Bylo to krásné a hodnotně strávené odpoledne farního společenství a doufáme, že ne poslední.

*Za týnecké poutníky
páter Voitech Radoch*

Výstava v kryptě katedrály: Ke cti a slávě Boha nejlepšího a největšího

Jednomu z nejštědřejších dobrodinců olomoucké katedrály Jiřímu Jindřichovi rytíři z Mayerswaldu (1676–1747) patří nová výstava v kryptě olomoucké katedrály sv. Václava „Ke cti a slávě Boha-nejlepšího a největšího: Jiří Jindřich z Mayerswaldu (1676–1747) – kanovník a mecenáš olomoucké katedrály“. Koná se zde od 26. června do 14. září 2025. Kanovník a posléze děkan (od roku 1741) staroslavné olomoucké metropolitní kapituly Jiří Jindřich z Mayerswaldu byl bezesporu mimořádnou osobností duchovního i společensko-kulturního života barokní Olomouce. „Své kněžské poslání propojoval s intelektuální erudiicí i diplomatickou obratností. Vynikal výjimečným kulturním rozhledem a vkusem, byl vášnivým sběratelem, a především štědrým

mecenášem. Na podporu umění a liturgie neváhal věnovat nemalé finanční prostředky a s jeho jménem byl spojen ambiciózní projekt barokizace interiéru katedrály, který ji proměnil v prostor plný barev, zlata a drahocenných materiálů," připomíná autorka výstavy Helena Zápalková.

Vstup na vernisáž i výstavu je volný.

Vstup na vernisáž i výstavu je volný.

Cyrlometodějská stezka obhájila certifikát kulturní stezka rady Evropy

Cyrlometodějská stezka obhájila prestižní titul Kulturní stezka Rady Evropy. Zůstává tak mezi 49 certifikovanými kulturními stezkami, z nichž nejznámější je Svatojacobská.

Cyrlometodějská stezka se stala v roce 2021 první stezkou uznanou Radou Evropy zaměřenou na cyrlometodějské dědictví, které je spojeno zejména s kulturou slovanských zemí – jazykem, písmem, kulturní i duchovní tradicí. Toto jedinečné uznání, srovnatelné svým významem se zápisem do UNESCO, pomáhá při rozvoji mezinárodního kulturního turismu ve všech zapojených zemích.

„Na Cyriometodějské stezce, kterou tvoří značené trasy, historické, kulturní a jiné památky, stejně jako tematické akce a vzdělávací programy, si najde každý to své. Ať už chce poznávat autentickou místní kulturu, nacházet místo pro odpočinek v přírodě nebo aktivně trávit volný čas. Prestižní značka Kulturní stezka Rady Evropy je nejen zárukou pro udržitelnost celého projektu stezky, ale i pozvánkou na pole mezinárodního kulturního turismu a je na nás a našich členech, jak naplno ji využijeme pro propagaci stezky, mezinárodní i nadnárodní projekty, zvýšení návštěvnosti nebo územní rozvoj,“ uvedl Ivan Láska, radní Zlínského kraje pro kulturu a cestovní ruch a zároveň nový předseda mezinárodního sdružení Evropské kulturní stezky sv. Cyrila a Metoděje.

Všechny kulturní stezky Rady Evropy procházejí pravidelným hodnocením, proto se musí neustále zlepšovat a rozvíjet své mezinárodní aktivity. Ředitelka sdružení Evropská kulturní stezky sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Vojtová k tomu uvádí: „Oficiální rozhodnutí o obnovení certifikátu jsme na zlínský sekretariát sdružení obdrželi 12. června a je platné pět let. Děkuji všem, kdo nám

byli v procesu hodnocení nápomocni i všem členům za jejich aktivity, které jsme mohli prokázat.“

V žádosti o recertifikaci sdružení podrobně popsalo své realizované projekty a aktivity za období od certifikace stezky v roce 2021 i další informace ohledně komunikace, financování a podobně. Žádost odevzdalo na konci července 2024, poté následovalo expertní hodnocení, pro které byl Cyrilometodějské stezce přiřazen nezávislý expert Dr. Aleksandar Dajković z Univerzity v Podgorici v Černé Hoře. Ten zavítal na Cyrilometodějskou stezku – konkrétně do slovenské Nitry – v říjnu minulého roku a po místním šetření napsal expertní zprávu a řadu doporučení pro následující období. Hodnotící cyklus byl zakončen úspěšnou audiencí zástupců sdružení 6. května v Evropském kongresovém centru v Lucemburku před zástupci 43 zemí, které jsou připojeny k Rozšířené dílčí dohodě o Kulturních stezkách Radv Evropy.

Členská síť sdružení založeného Zlínským krajem v roce 2013 podporuje svými aktivitami nejen rozvoj značkových turistických tras, ale i živý cyklo-metodějský odkaz a hodnoty založené na respektování a dialogu mezi lidmi rozličných kultur a vyznání. Sdružení svoji síť od certifikace v roce 2021 zdvojnásobilo, aktuálně má 43 členů nejrůznějšího zaměření z 10 zemí - České republiky, Slovenska, Polska, Bulharska, Severní Makedonie, Řecka, Maďarska, Slovinska, Chorvatska a Itálie. Jde o subjekty veřejné správy, jako jsou města a kraje, instituce z oblasti vědy, kultury a vzdělávání, destinační managementy či neziskové organizace.

Martina Janochová
Evropská kulturní stezka
sv. Cyrila a Metoděje

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - červenec 2025

ZAHRADNÍ SLAVNOST 2025

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Sportovní den žáků 1. stupně Mikroregion Království

10. června se ve škole ve Velkém Týnci konal 23. ročník akce, která nese název „Atletická olympiáda Mikroregionu Království“ a je určena pro žáky prvního stupně.

Na tuto sportovní akci se k nám do Velkého Týnce sjely základní školy okolních obcí, které jsou členem Mikroregionu Království. A to jsou obce: Grygov, Věrovany, Kožušany-Tážaly, Dub nad Moravou, Majetín, Brodek u Přerova, Kokory, Charváty, letos dorazili i sportovci z Rokytnice.

Účelem této akce je, aby žáci těchto škol poměřili své atletické schopnosti, a to ve sprintu, skoku dalekém, hodu kriketovým míčkem, ve vytrvalosti.

Letošní ročník byl pro naše sportovce nadmíru úspěšný.

O malé sportovce se starali žáci devátých tříd.

Při závěrečném vyhodnocení celé akce jsme se dozvěděli, že v rámci družstev

vyhráli atleti naší školy, jak děvčata, tak chlapci v kategorii mladších i starších

žáků. Paráda! Pohár z atletických závodů zůstává doma ve Velkém Týnci. Moc blahopřejeme a děkujeme všem za vynikající reprezentaci školy!

Výsledky v kategorii A žáci 1. - 3. ročník

1. místo ZŠ Velký Týnec
2. místo ZŠ Majetín
3. místo ZŠ Dub nad Moravou

V kategorii B 4. - 5. ročník

1. místo ZŠ Velký Týnec
2. místo ZŠ Dub nad Moravou
3. místo ZŠ Rokytnice

Naši úspěšní sportovci

sprint V běhu na 60 m v kategorii mladších žáků proběhl cílem jako první Dominik Jílek (7,66) a na krku mu přistála zlatá medaile. Mezi staršími chlapci to bylo téměř jednoznačně pro nás, Velký Týnec, na 1. místě doběhl Jaroslav Šubrt (7,25), na místě 3. Mikuláš Plachý (7,49).

V kategorii mladších dívek doběhla na 2. místě Viktorie Vitásková (8,52), starším děvčatům to v horku také pěkně běhalo, Bára Motalová obsadila 2. místo (7,46), za vítězkou z Dubu nad Moravou zaostala dvanáct setin, na 3. místě doběhla Ella Fišerová (7,63).

skok daleký V kategorii mladších chlapců se nám letos dařilo. Jan Balihar posunul svůj výkon, loni 5., letos výkonem 3,41 m úžasně 3. místo, k tomu

2. místo Dominika Jílka výkonem 3,41 m z celkem 20 startujících, stříbro a bronz v kategorii skoku do dálky, to je paráda! V kategorii starších chlapců obsadil 1. místo Jaroslav Šubrt výkonem 4,50 m, v loňském ročníku první, letos stříbrný Filip Zlámál výkonem 4,37 m (Loni mu na zlato stačilo 4,14 m.).

Mezi mladšími děvčaty si svým výkonem 3,26 m vyskákala 2. místo Viktorie Vitásková, 3. místo obsadila skokem 2,96 m Sofie Paulíková, mezi staršími děvčaty obsadila s výkonem 4,05 m Bára Motalová 2. místo a 3. místo pak Ella Pečová s výkonem 3,79 m.

hod míčkem V kategorii mladších chlapců a mladších děvčat jsme žádné místo na bedně neobsadili, zato v kategorii starších chlapců si vyházel 1. místo výkonem 42,41 m Mikuláš Plachý a mezi staršími děvčaty pak nejdál dohodila výkonem 33,70 m Sylva Židáková - 1. místo.

vytrvalost V poslední disciplíně atletických závodů, vytrvalostním běhu, si v kategorii starších žáků doběhl pro zlato na 1. místě Dominik Jílek, jako druhý proběhl cílem Antonín Pokorák a odnáší si bronzovou medaili. Mezi mladšími děvčaty protнула pomyslnou cílovou pásku jako první Viktorie Vitásková, třetí pak Sofie Paulíková.

Další parádní výsledek předvedli starší chlapci, 1. místo patří Mikuláši Plachému, 2. místo Filipu Zlámalovi. Dařilo se i starším děvčatům. Jako první doběhla Bára Motalová a s odstupem pěti setin na třetím místě Alice Marková.

Letem
školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Příloha Týneckých listů.
Odpovědná redaktorka Lenka Mužíková.

Foto v příloze není-li označeno jinak:
archiv ZŠ M. Petřkové Velký Týnec

ATLETICKÁ OLYMPIÁDA MIKROREGIONU KRÁLOVSTVÍ - VÝSLEDKOVÁ LISTINA - mladší žáci - kat. A (1. - 3. ročník)

		sprint	hod	dálka	vytrvalost	celkem	pořadí
chlapci	KOKORY	29	16	28	10	83	4
	BRODEK U PŘEROVA	22	37	18	20	97	7
	DUB NAD MORAVOU	11	12	6	10	39	2
	GRYGOV	21	11	28	30	90	5
	CHARVÁTY	26	24	25	39	114	10
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	13	29	39	24	105	8
	MAJETÍN	22	11	12	24	69	3
	VĚROVANY	35	32	18	27	112	9
	VELKÝ TÝNEC	5	22	5	4	36	1
	ROKYTNICE	24	16	31	22	93	6
dívky	KOKORY	14	25	15	19	73	5
	BRODEK U PŘEROVA	30	14	38	27	109	9
	DUB NAD MORAVOU	30	20	30	23	103	7
	GRYGOV	26	35	22	18	101	6
	CHARVÁTY	14	4	21	15	54	2
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	22	14	22	11	69	4
	MAJETÍN	11	16	16	25	68	3
	VĚROVANY	17	39	15	32	103	7
	VELKÝ TÝNEC	11	17	5	4	37	1
	ROKYTNICE	31	26	26	35	118	10
celkem	KOKORY	43	41	43	29	156	4
	BRODEK U PŘEROVA	52	51	56	47	206	8
	DUB NAD MORAVOU	41	32	36	33	142	3
	GRYGOV	47	46	50	48	191	7
	CHARVÁTY	40	28	46	54	168	5
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	35	43	61	35	174	6
	MAJETÍN	33	27	28	49	137	2
	VĚROVANY	52	71	33	59	215	10
	VELKÝ TÝNEC	16	39	10	8	73	1
	ROKYTNICE	55	42	57	57	211	9

ATLETICKÁ OLYMPIÁDA MIKROREGIONU KRÁLOVSTVÍ - VÝSLEDKOVÁ LISTINA - starší žáci- kat. B (4. - 5. ročník)

		sprint	hod	dálka	vytrvalost	celkem	pořadí
chlapci	KOKORY	29	17	23	22	91	6
	BRODEK U PŘEROVA	39	33	26	26	124	10
	DUB NAD MORAVOU	13	19	22	7	61	2
	GRYGOV	16	33	11	15	75	4
	CHARVÁTY	20	8	26	22	76	5
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	24	28	28	37	117	9
	MAJETÍN	22	22	26	26	96	7
	VĚROVANY	22	35	25	30	112	8
	VELKÝ TÝNEC	4	5	3	3	15	1
	ROKYTNICE	15	10	20	22	67	3
dívky	KOKORY	27	28	34	34	123	8
	BRODEK U PŘEROVA	19	31	22	18	90	6
	DUB NAD MORAVOU	14	7	8	17	46	2
	GRYGOV	9	19	15	10	53	3
	CHARVÁTY	35	25	30	34	124	9
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	25	24	29	22	100	7
	MAJETÍN	18	28	19	22	87	5
	VĚROVANY	36	34	38	30	138	10
	VELKÝ TÝNEC	5	7	5	4	21	1
	ROKYTNICE	20	7	10	19	56	4
celkem	KOKORY	56	45	57	56	214	7
	BRODEK U PŘEROVA	58	64	48	44	214	7
	DUB NAD MORAVOU	27	26	30	24	107	2
	GRYGOV	25	52	26	25	128	4
	CHARVÁTY	55	33	56	56	200	6
	KOŽUŠANY-TÁŽALY	49	52	57	59	217	9
	MAJETÍN	40	50	45	48	183	5
	VĚROVANY	58	69	63	60	250	10
	VELKÝ TÝNEC	9	12	8	7	36	1
	ROKYTNICE	35	17	30	41	123	3

O pohár starosty obce Velký Týnec

Nejlepší sportovci z 6. – 9. tříd naší školy se ve čtvrtek 12. června zúčastnili 49. ročníku atletických závodů jednotlivců a školních družstev „O pohár starosty obce Velký Týnec“.

Společně s týmy ze ZŠ Velká Bystřice, ZŠ Velký Újezd, ZŠ Tršice, ZŠ Dub nad Moravou, ZŠ Brodek u Přerova a ZŠ Ko-

Pro ostatní žáky naší školy probíhal doprovodný program. Na beach-volejbalovém hřišti se utkaly týmy děvčat v přehazované, na fotbalovém hřišti bojovali mezi sebou týmy chlapců v malé kopané.

nejdál dohodila výkonem 8,76 m Anna Novosádová a obsadila 1. místo, dařilo se i Adéle Rubačíkové, která svým hodem 7,85 skončila na 4. místě.

vytrvalost V poslední disciplíně atletických závodů, vytrvalostním běhu se dařilo Romanu Kadlecovi, který postup-

kory poměřili své síly v disciplínách: běh na 60 m (sprint), skok vysoký, skok daleký, vrh koulí, vytrvalostní běh (1000 m děvčata, 1500 m chlapci).

Každé disciplíny se účastnilo 21 dívek a 21 chlapců. Na závěr se všechny výsledky sečetly a zlatý pohár za 1. místo družstev byl náš! Opět! Paráda! K tomu spousta medailí jednotlivců.

Děkujeme všem za úžasnou reprezentaci. Ač počasí bylo velmi horké, sportovní dopoledne jsme si užili!

Výsledky

1. místo ZŠ Velký Týnec
2. místo ZŠ Velký Újezd
3. místo ZŠ Velká Bystřice

Nejúspěšnější sportovci

sprint V běhu na 60 m v kategorii starších žáků proběhl cílem jako 1. Roman Kadlec (7,56) a na krku mu přistála zlatá medaile, šestý doběhl Peter Botko (8,02). Mezi děvčaty se ve sprintu prosadila Tereza Dostálová, která obsadila 2. místo (8,38).

skok daleký V kategorii chlapců obsadil výkonem 5,18 m Peter Botko 2. místo (zbytek bedny obsadili sportovci z Velkého Újezdu), v kategorii děvčat výkonem 4,14 m Elise Maya Iqbal 3. místo.

skok vysoký Mezi chlapci se umístil na 2. místě Tomáš Janda výkonem 155 cm, v kategorii děvčat si vyskákala 2. místo Elise Maya Iqbal výkonem 145 cm, zlato putovalo do Kokor „jen“ díky lepšímu skóre v počtu úspěšných pokusů.

vrh koulí V kategorii chlapců hodil nejdál Šimon Kundrt a s výkonem 11,31 m obsadil 1. místo. Mezi děvčaty pak

ně nechával za zády všechny a za 4,46 minuty si doběhl pro zlato.

Dařilo se i Lukáši Prečanovi, který v čase 5,16 doběhl na 6. místě.

Polední výheň zvládla i týnecká děvčata, z 21 účastnic obsadila 3. místo Šarlotta Hlaváčová, 5. místo pak Simona Šusterová a 6. místo Amálie Palová.

Plavecké závody Majetín

V úterý 24. června proběhly v Majetíně tradiční závody v plavání volným stylem.

Z naší školy startovalo dvanáct závodníků ve čtyřech kategoriích.

V kategorii 2. – 3. tříd volný způsob na 25 m reprezentovala naši škola děvčata: Mia Mertová (2. třída), Izabela Šírká a Hana Mlčochová (obě 3. třída), hoši ve stejné kategorii: Adam Dráč a Jan Spurný (2. třída), Adam Temlík (3. třída).

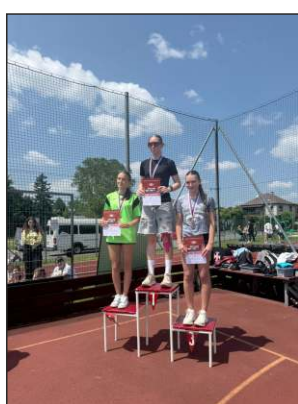
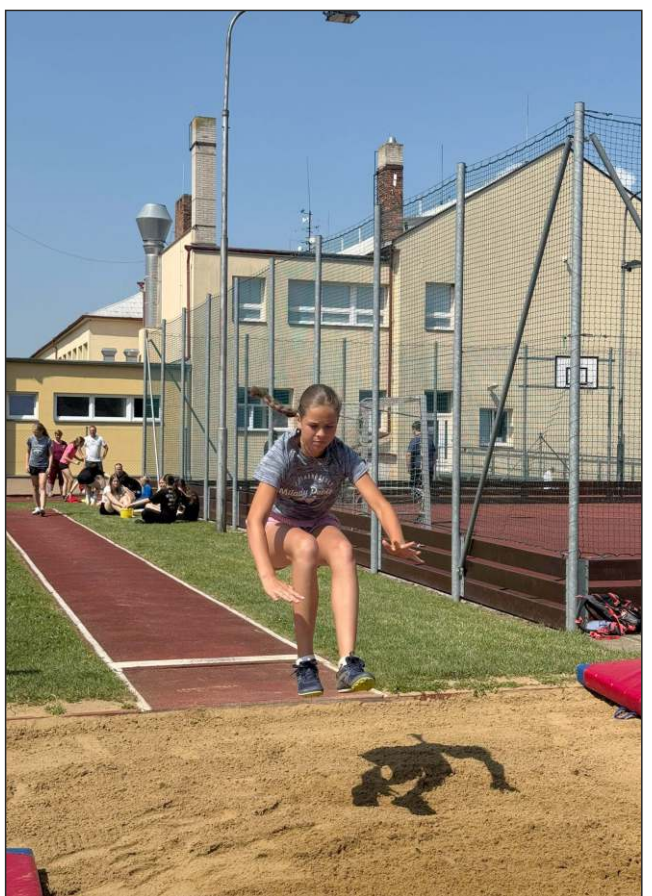
V těchto kategoriích se na bedně umí-

stili Jan Spurný na 3. místě a Adam Temlík na 2. místě.

V kategorii starších dětí 4. – 5. třída 50 m volný způsob nás reprezentovali: děvčata Agáta Křenková (4. třída), Ella Fišerová, Kristýna Březinová a Nela Volková (všechny z 5. třídy), hoši: Petr Šindler (4. třída) a Jaroslav Šubrt (5. třída).

Na stupních vítězů se umístili Agáta Křenková na 3. místě a na 2. místě Jaroslav Šubrt.

O POHÁR STAROSTY OBCE VELKÝ TÝNEC

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

	ŠKOLA	sprint	dálka	výška	vrh koulí	vytrvalost	celkem	pořadí
chlapci	BRODEK U PŘEROVA	33	32	24	50	35	174	3
	DUB NAD MORAVOU	50	33	50	47	32	212	6
	KOKORY	25	55	36	14	54	184	4
	TRŠICE	36	51	54	43	46	230	7
	VELKÁ BYSTŘICE	47	32	39	44	35	197	5
	VELKÝ TÝNEC	24	13	17	20	20	94	2
	VELKÝ ÚJEZD	12	15	9	13	9	58	1
	ŠKOLA	sprint	dálka	výška	vrh koulí	vytrvalost	celkem	pořadí
dívky	BRODEK U PŘEROVA	34	47	23	52	37	193	5
	DUB NAD MORAVOU	47	57	51	53	58	266	7
	KOKORY	38	25	31	18	22	134	3
	TRŠICE	54	46	53	47	50	250	6
	VELKÁ BYSTŘICE	10	12	20	25	19	86	2
	VELKÝ TÝNEC	14	14	14	13	14	69	1
	VELKÝ ÚJEZD	34	30	43	23	31	161	4

	ŠKOLA	sprint	dálka	výška	vrh koulí	vytrvalost	celkem	pořadí
celkem	BRODEK U PŘEROVA	67	79	47	102	72	367	5
	DUB NAD MORAVOU	97	90	101	100	90	478	6
	KOKORY	63	80	67	32	76	318	4
	TRŠICE	90	97	107	90	96	480	7
	VELKÁ BYSTŘICE	57	44	59	69	54	283	3
	VELKÝ TÝNEC	38	27	31	33	34	163	1
	VELKÝ ÚJEZD	46	45	52	36	40	219	2

Elektrárna Dlouhé Stráně a Planetárium Brno

Dne 29. května jsme jeli obě deváté třídy na školní výlet na Dlouhé stráně. Jeli jsme od školy autobusem, který nás zavezl na vrchol, kde se nachází vodní nádrž. Měli jsme pana průvodce, který nám cestou v autobuse vykládal zajímavosti o Dlouhých stráních a vodních elektrárnách. Po výstupu z autobusu

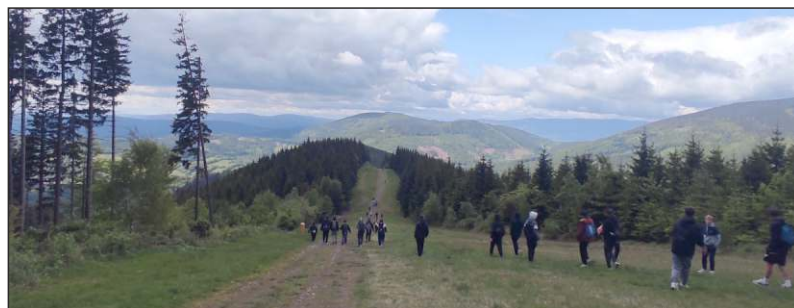
a byli jsme rádi, když jsme došli dolů a měli ještě hodinovou pauzu na občerstvení.

Hned další den, 30. května jsme měli exkurzi, a to do hvězdárny a planetária v Brně. Opět jsme jeli autobusem od školy, který nás zavezl přímo na místo, a tam jsme ještě chvíli čekali, než program začne. Bylo tam

více škol, i děti z prvního stupně. Všichni jsme šli do velké, tmavé místnosti, kde jsme si sedli na křesla, která jdou pomocí čudlíku sklopit dozadu, abyste leželi, a nad hlavami se nám promítaly hvězdy. Pán, který v planetáriu pracuje, nám popisoval

oblohu v noci, hvězdy, vesmír a ukazoval mnoho různých souhvězdí. Bylo to hodně hezké a zajímavé. Na závěr jsme viděli krátký animovaný film o vzniku vesmíru, jak tam všechno funguje, jak vznikly různé chemické prvky, živočichové a nakonec i my lidé a to bylo také moc dobré. Vesmír je hodně zajímavý a nádherný, takže to byl skvělý zážitek.

Monika Řezníčková, 9. B

jsme šli nejdříve do místnosti, kde jsme si nasadili brýle pro virtuální realitu, sledovali, na jakém principu vodní nádrž funguje, a potom jsme si elektrárnu zhruba na hodinu prošli. Autobusem jsme se přemístili k vodní nádrži, která byla zrovna vypuštěná, a od ní jsme šli dolů, kde nás zase čekal autobus a zavezl nás ke škole. Cesta dolů byla hodně dlouhá a hlavně náročná, protože jsme šli zhruba tři hodiny a pořád jenom z kopce, takže nás všechny bolely nohy

Historická Vídeň Schönbrunn – zámek, ZOO

Ve čtvrtek 5. června 2025 se uskutečnil zájezd do Vídně, kterého se zúčastnili žáci osmých a devátých tříd. Vycestovali jsme s cestovní kanceláří Bohemian Fantasy. Odjížděli jsme autobusem v ranních hodinách od školy, kam jsme se opět kolem 22. hodiny vrátili. Žáci se prošli centrem města a seznámili se s některými pamětihodnostmi, např. Naturwissenschaftliches und Kunsthistorisches Museum, Hofburg, Kapuzinergruft, Kärtner Straße, Stephansdom, Am Graben. Kolem poledne jsme

se přemístili k zámku Schönbrunn, kde měli žáci zajištěnou prohlídku Grand tour. Poté byla na programu ZOO v Schönbrunnu, která vzbudila u žáků velkou radost, protože mohli obdivovat zvířata, která se v naší olomoucké ZOO nenachází. Žáci mohli také otestovat své znalosti němčiny při vzájemné komunikaci nebo vyzkoušet své jazykové dovednosti v obchodě při koupi suvenýrů. Výlet se žákům líbil a splnil naše očekávání.

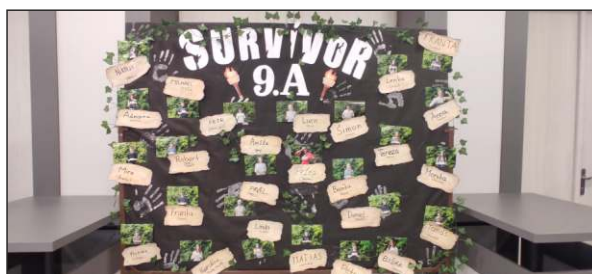

Devátáci

2024/2025

Závěrečný taneční večírek žáků devátých tříd

Pozdravy z 1. stupně

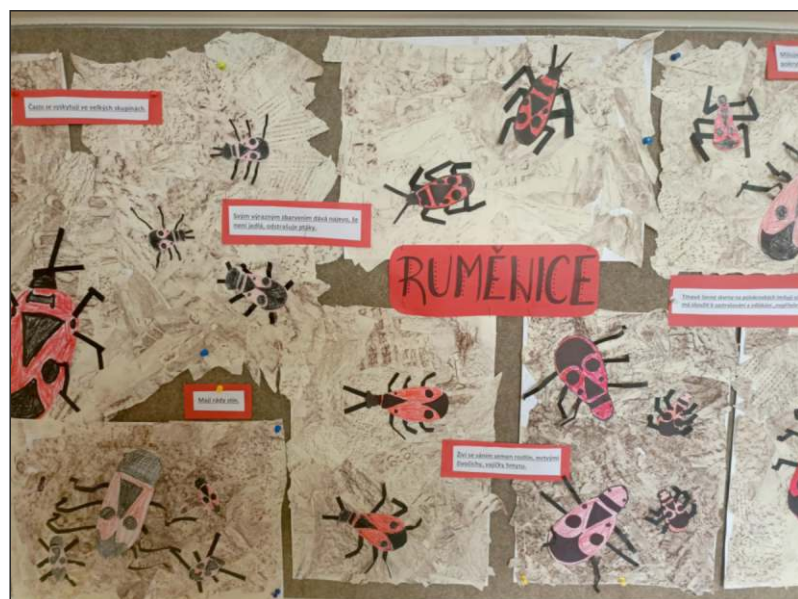
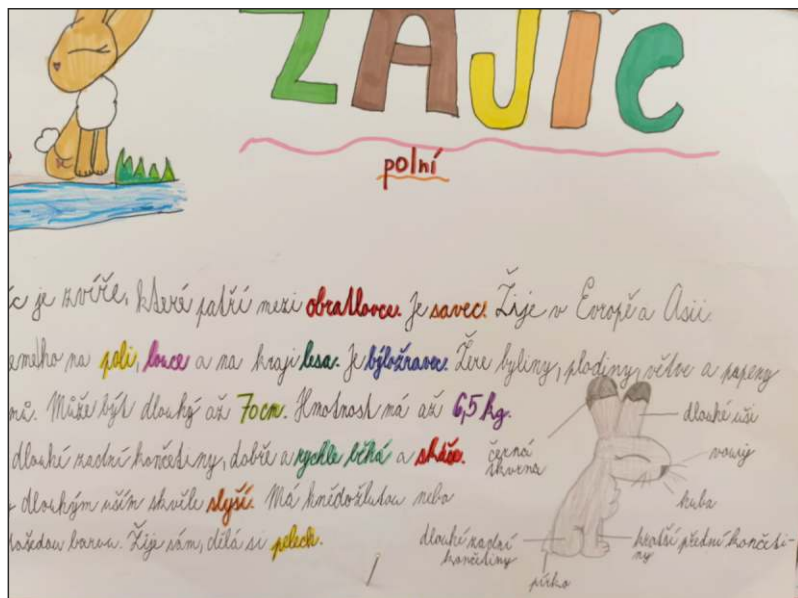
Prvouka hravě

Škola v přírodě

V hodinách prvouky se žáci třetí třídy seznámili s rozdělením živočichů na bezobratlé a obratlovce. Propojili jsme toto téma i do ostatních předmětů jako je český jazyk, čtení, výtvarná výchova a pracovní činnosti.

Děti si prohlížely různé encyklopedie, vyhledávaly informace na internetu a poté se pokusily výtvarně zpracovat o zvoleném živočichu malý projekt. Ten pak musely odprezentovat vlastními slovy před celou třídou.

Bezobratlé živočichy jsme se nejdříve vydali hledat do terénu před školu, následně jsme je pozorovali pod lupou ze všech stran. Nejvíce děti fascinovaly ruměnice, proto jsme je výtvarně ztvárnili i ve výtvarce. V pracovních činnostech děti vyráběly libovolného zástupce hmyzu, kterému potom hledaly své místo v přírodě. Někteří se s výrobou „hmyzáka“ či pavouka hodně potrápili, ale nakonec byli se svým konečným výsledkem moc spokojeni. Posuďte sami.

Příběh na jedno písmeno

Příběh pštrosa

Pan Pokorný Pepin prořezával prastarou pláňku půjčenou pilou. Pod pláňkou postával pihovatý pravnuček Pavel. Pomáhal pracovitému pradědovi. Práce plynula pomalu. Pravnuček Pavel pokukoval po pilném pradědovi, protékajícím potůčkem, prašné pěšině, prozpěvujících ptáčích, pšeničných polích... Praděda pořád pečlivě prořezával pláňku. „Pomoc, pomoc!“, počal povykovat pravnuček Pavel. „Po poli pobíhá pštros!“, „Prosím tě, pštros?“, podivně povídá praděda Pepin. „Podívej, pochoduje polem pšenice“, pokřikuje Pavel. Praděda prudce pronesl: „Potvora pštros, poničí pšenici!“ „Počkej Pavle, přinesu pohrabáč!“, povídá pospíchající Pepin pravnučkovi. Pavel pečlivě pozoruje pštrosa. Pštros prohrabává pole, pozobává pšenici, pyšně pročechrává perí, přešlapuje, pošlapuje, pobíhá... Přikrčený praděda poposedává pod porostem pšenice, pevně přidržuje pohrabáč, připravuje pomstu pštrosovi. Pštros plení pole. Praděda Pepin povstane, pozdvihne pohrabáč. Poplašný pták prchá před pomstychtivým pradědou. Pravnuček Pavel poskakuje pod pláňkou, povzbuzuje pomalého, pokulhávajícího pradědu Pepina: „Přidej, přidej!“ Pštros prchá. Pantáta prohrává, polomrtvý padá podél pole. Posledním pokusem pokouší

praděda pozastavit prchajícího pštrosa. Pohodí prudce pohrabáčem pole pšenice. Pozdě. Polekaný pštros poskakuje pořád po poli. Pomstím pradědu, pomyslí Pavel. Pohotovně připraví prak, pevně potáhne, prudce pálí... Postřelí pradědu Pepina. Pštros pádí polem pšenice pryč. Postřeleného pradědu pořádně pálí prdelka, pokřikuje po pravnučkovi: „Počkej, pakoni, pitomče, paznehte...!“ Plakající pravnuček prchá před pradědou prašnou pěšinou...

Příběhy našich sousedů

I v letošním školním roce jsme se zapojili do celorepublikového dokumentaristického projektu Příběhy našich sousedů. Letos se chopil projektu pan učitel Martin Minář, pod jeho vedením vznikaly práce autorským týmům žáků osmých tříd ve složení: Kristýna Wolfová, Natálie Drábková, Sára Sedláčková a Simona Šusterová – autorský tým 1 - pan pamětník Radoslav Mather; Gabriela Genglová, Šarlota Hlaváčková, Tereza Gowinová a Tomáš Sláma - autorský tým 2 - pan pamětník Martin Cajthaml.

Dne 28. května proběhla v prostorách Kulturního domu Nadační ve Velké Bystřici závěrečná prezentace projektu Příběhy našich sousedů. Jedenáct týmů z Olomoucka, Prostějovska a Přerovska ukončilo půlroční úsilí.

Žákovské týmy z Města Libavá, Kokor, Velké Bystřice, Dubu nad Moravou, Velkého Týnce, Prostějova, Lipníku nad Bečvou a Olomouce tak formou prezentací, básní i divadelních scének zástupcům měst, obcí, škol i široké veřejnosti představily neobyčejné příběhy pamětníků, které si samy našly a zdokumentovaly.

Návštěvníci tak měli možnost vcítit se do příběhu pana Radoslava Mathera, který byl nucen z nesmyslných důvodů sloužit téměř tři roky v nechvalně proslulých PTP oddílech, do kůže pana Šrámka, který, aniž by to tušil, pomáhal jako šestiletý zásobovat slovenské partyzány, anebo se zaposlouchat do příběhů dalších devíti pamětníků. Děkujeme především městu Velká Bystřice za hostování prezentace a finanční podporu, za níž patří dík taktéž městům Prostějov, Olomouc, městysu Dub nad Moravou, Městu Libavá, obci Velký Týnec, Základní a Mateřské škole Kokory a Základní škole Osecká 315, Lipník nad Bečvou.

Děkujeme zapojeným obcím a městům za poskytnuté dary. Dík patří také sponzorům Glitr a Get Out Fun, kteří poskytli venkovní unikové hry pro zapojené studentky z Prostějova.

Poděkování patří samozřejmě také všem, kteří se na přípravě slavnostního odpoledne podíleli i jinak než finančním a hmotným přispěním. Především porotcům Aleně Zemličkové, Petru Vitáskovi a Vojtěchu Godfrydovi, Petru Chrobákovu za skvělý hudební doprovod, moderátorce Ditě Palašákové, všem řečníkům, předávajícím cen i technikům (jmenovitě panu Hradilovi z Velké Bystřice a Jakubu Žákovi) a dalšímu personálu.

V neposlední řadě pak děkujeme žakovským týmům a jejich učitelům, kteří se postarali o tak báječný program. Byla radost sledovat jejich práci jak v průběhu projektu, tak i jednotlivé výstupy v rámci závěrečné prezentace.

Přejato z: www.pribehynasichsousedu.cz/prezentace/velka-bystrice-28-2-2025/

„Ať děláte cokoliv, vždycky to dělejte pořádně, protože polovičatá práce svádí k lajdáctví a to se promítá do všech činností, které člověk provozuje.“

Radoslav Mather je hudebník a pamětník, který zažil za komunismu těžkou dobu v pomocných technických praporech (PTP), kde strávil téměř tři roky. V současnosti zůstává aktivní v hudbě – denně hraje na klavír a vede pěvecký kroužek v domově pro seniory POHODA v Olomouci, kde žije.

Co nás překvapilo?

Vzhledem k tomu, že jsme období komunismu ještě neprobírali, bylo pro nás vyprávění našeho pamětníka o to zajímavější a překvapivější. Nejvíce nás překvapilo, jakými útrapami museli procházet členové PTP. Sám pan Mather zde dokonce ze zdravotních důvodů ani neměl být. Na druhou stranu, pozitivně nás překvapilo, že ho celý život provázela hudba.

Kde jsme se zasekli?

Než zmíníme, co nám účast na takovémto projektu přinesla, zmíníme i překážky, které nás při zpracování provázely. Byla to naše první účast na podobném projektu, proto pro nás přechody mezi osobními vzpomínkami a historickými událostmi byly složité. Často jsme se museli rozhodnout, zda se soustředit na emoce, nebo se zaměřit na konkrétní historické detaily. Zároveň jsme ve škole ještě období komunismu neprobírali, což představovalo velkou výzvu.

Co nám to přineslo?

Přes zmíněné překážky jsme si během práce na projektu uvědomily, jak důležitá je paměť národa a osobní zkušenosti, které dávají historii lidskou tvář. Vytvoření scénáře nás naučilo, jak klást otázky, které dávají prostor pro osobní příběhy, ale zároveň jak udržet rozhovor plynulý a přirozený, byť zpětně bychom se místy ptaly jinak. Příprava na nahrávání v Českém rozhlasu byla obohacující zkušenost, která nám ukázala důležitost detailů při přípravě rozhlasového materiálu.

Poděkování

Síla a láska našeho pamětníka, pana Mathera, nám ukázaly, jak lze najít naději a smysl i v těch nejtěžších chvílích. Děkujeme mu za jeho otevřenost, že se s námi podělil o svou neuvěřitelnou životní cestu. Děkujeme panu učiteli Martinu Minářovi za pomoc a vedení při práci na projektu.

„Je důležité vědět, co bylo v minulosti. Když chybí historická paměť, děláte stejné chyby. Historická paměť, když ji nemáte, tak každá generace udělá ty samé chyby.“ – rada do života autorskému týmu od Martina Cajthamla, vysokoškolského profesora filosofie, který v roce 1989 vedl stávkou na děčínské střední škole.

Práce všech týmů můžete zhlédnout na webové stránce:

<https://www.pribehynasichsousedu.cz/olomoucko-prostejovsko-a-prerovsko/olomoucko-prostejovsko-a-prerovsko-2024-2025/>

Kristýna Wolfová, Natálie Drábková, Sára Sedláčková a Simona Šusterová

Cestovatelské okénko

Prázdninové výletování

Ani jsme se nenadáli a jaro se převléklo do letních šatů prozářených sluncem a sladce vonících po jahodách, senu a dlouho očekávaných prázdninách. Spousta z nás má již alespoň malou představu o tom, jak blížící se volno prožije. Tábory, prázdniny u babiček a dědečků, ale také výlety a dovolené nejen v naší vlasti, ale i ty protkané vůní dalek a dobrodružství za hranicemi naší země. Takovým typickým prázdninovým

dopravním prostředkem je asi letadlo. Ty, kteří nebudou mít možnost zažít cestu letadlem na živo, bych ráda pozvala do Leteckého muzea v Kunovicích. I když tu nejspíš nepoznáte to pravé dobrodružství z létání, budete mít alespoň možnost nakouknout do nitra vystavených letounů, dotknout se jich a nasát atmosféru historie létání a výroby letadel v naší zemi. Město Kunovice je s letectvím spojeno již od 20. století, kdy zde vznikl letecký závod. Během

druhé světové války sloužil k opravě letadel a později i k jejich výrobě. K nejznámějším letounům, které se tu vyráběly, patří větroň L-13 Blaník, proudový cvičný letoun L-29 Delfín, zemědělský Z-37 Čmelák či dopravní letoun L-410 Turbolet létající do dnešních dní takřka po celém světě. Zakladatelé muzea byli v 60. letech minulého století parašutisté a členové Slováckého aeroklubu Jiří Marek a Alois Hrbáček. Cílem založení muzea byla snaha zachránit dva výsadkové letouny, jediné poslední exempláře v Československu, což se bohužel nepodařilo a stroje byly zničeny. Ale i tak začalo od roku 1970 muzeum fungovat pro letadla vyráběná přímo v Kunovicích. V této době ještě nebylo muzeum běžně přístupné veřejnosti.

Prvním vystaveným letadlem byl Aero L29 Delfín, který je tu dodnes k vidění a jedná se o jediný vystavovaný exemplář tohoto typu letadla na světě. V roce 1985 hrozil muzeu zánik kvůli nedostatku prostoru. Letadel bylo v té době okolo 15 kusů a hrozilo jim sešrotování. Naštěstí sbírku letounů převzal Slovácký aeroklub Kunovice, který zajistil náhradní pozemky a exponáty zachránil. V roce 1991 pak čekalo mu-

zeum další stěhování do míst, kde stojí dodnes. Sběrka letounů se neustále rozrůstá o nové exponáty. Po roce 1989 to byly především vojenské letouny či vrtulník. V dnešní době vystavuje muzeum více než 30 exponátů. Na opravách a údržbě letounů se během let podílel Slovácký aeroklub, Letecké závody, Střední škola letecká či Aircraft Industries. Od dubna 2006 muzeum zahájilo provoz pro veřejnost s pevnou otvírací dobou. Pro mě je asi neznámějším vystavovaným exemplářem „Naganský expres“ – vládní letoun Tu-154, který přivezl z olympiády v Naganu zlaté české hokejisty. Moje maminka si zase s radostí prohlédla legendárního Čmeláka, který za jejího dětství práškoval velké širé rodné lány. Dalším zajímavým strojem sbírky je i VIP letoun Jakovlev Jak 40 upraven do luxusní podoby, který nejen, že přepravoval členy vlády ČR, ale v roce 1990 i papeže Jana Pavla II na návštěvu Velehradu. Výlet do Kunovic je vhodný nejen pro fanoušky letectví, děti, ale i obyčejné lidi, kteří se rádi doví něco o historii letectví naší vlasti. Nemusíte doma nechávat ani své čtyřnohé kamarády, protože pejsci mají vstup do areálu volný. Jen rváci si musí do batohu přibalit náhubek. A ještě jedna informace. Pokud byste opravdu zatoužili létat a vidět třeba nedaleký hrad Buchlov z ptáčích perspektiv, můžete si dokonce objednat vyhlídkový let. Ten zajišťuje Slovácký aeroklub a na jejich internetových stránkách jej najdete pod záložkou zážitkové lety. A je opravdu z čeho vybírat...

Pokud již zavítáte do Kunovic, byl by hřích nenavštívit i ojedinělou zoo v celé Evropě, a to Kovozoo ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Tuto jedinečnou zoo obývá přes 400 zvířat vytvořených z kovového šrotu. Setkáte se tu nejen s žirafou, slonem, tuleněm, gepardem,... ale i domácími zvířaty. Všechny výtvo-ry jsou v životní velikosti a každý kousek je originál do posledního detailu. Cílem

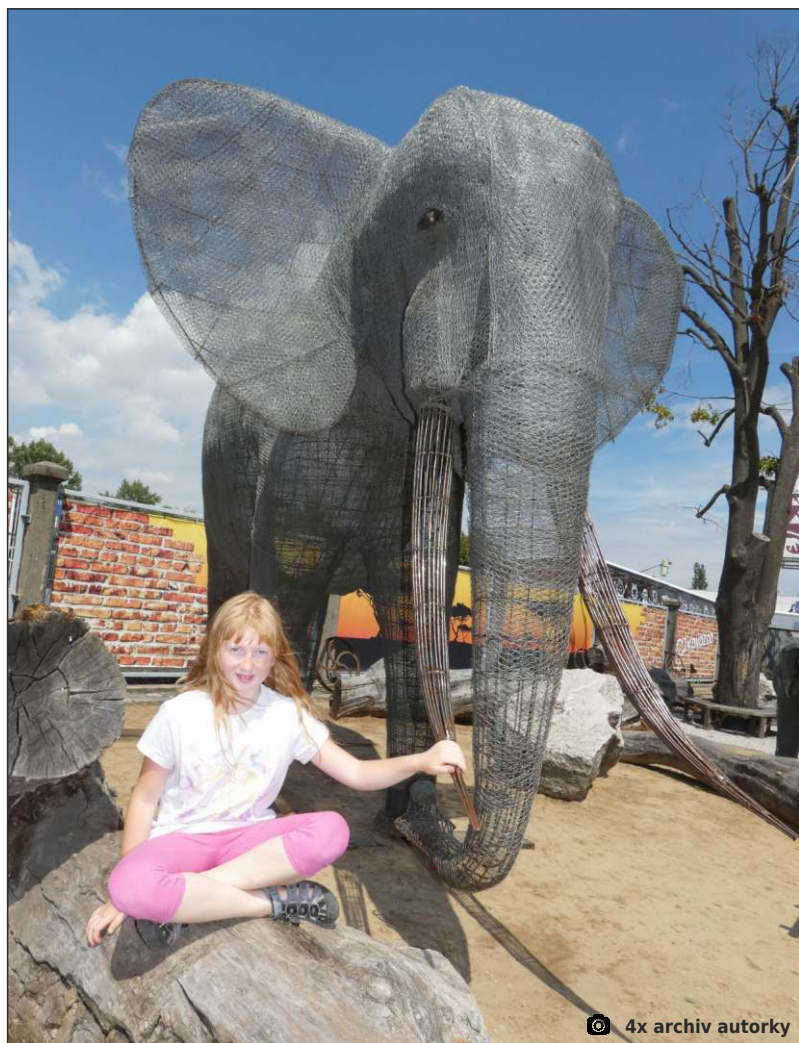
tvorby je ukázat lidem, že i z opravdu nepotřebných věcí lze udělat přímo umělecká díla. A jak to vlastně všechno začalo? V místě nynějšího Kovozoo stál od roku 1867 cukrovar, který fungoval přibližně 130 let až do roku 1998, kdy zde vznikla sběrna železného šrotu společnosti Kovosteel Recykling. S rozvojem firmy posléze došlo k rozšíření areálu i jeho novému využití jako Recyklační ekologické centrum s možností odevzdání veškerého nepotřebného odpadu. Firma funguje dodnes a do jejího provozu se můžete podívat z paluby mašinky Steelinky, která sem v době prázdnin zajíždí denně, a to podle pevného jízdního řádu. Jízda trvá 20 minut a během ní se dovíte spoustu zajímavých věcí nejen o areálu firmy, ale především o sběru a recyklaci odpadu. Kovozoo ovšem není jen o originálních tvorech, ale najdete zde i expozici veteránů Slováckého Veterán Car Clubu, Gumoland – labyrint z vysloužilých pneumatik, Muzeum kovářského řemesla či Porodnici, kde se rodí a léčí všechna kovová zvířátka. Nejen kluky pak určitě nadchnou již vyřazené stavební a zemědělské stroje nebo dopravní letoun L-610 vyrobený v závo-dech LET Kunovice. A aby toho nebylo málo, před vstupem do Kovozoo stojí 27 metrů vysoká rozhledna v podobě majáku. Jmenuje se Maják Šrotík

a po zdolání 96 schodů nabízí krásné výhledy nejen na Steré Město, Uherské Hradiště, ale i hřbety Bílých Karpat či Chřiby s hradem Buchlovem. Rozhledna

je hlavním symbolem společnosti REC Group a má představovat maják pro ty, kteří plavou ve světě recyklace a ekologické osvěty. Mimo majáku můžete navštívit i Loď Naděje kotvící přímo pod rozhlednou. Určitě ji nepřehlédnete, měří úctyhodných 20 metrů a nechýbí na ní kajuta kapitána Jacka, funkční kormidlo či lodní zvon... a jelikož zazvonil zvonec a školnímu roku je konec, zvedněte kotvy, napněte plachty a vyrazte na krásné prázdninové dobrodružství se vším, co k němu patří. PS nezapomeňte přibalit i své čtyřnohé kamarády.

Vaše Leontýnka

PŘÍRODA KOLEM NÁS

Obilniny - neobyčejné trávy

Pole okolo naší obce již zlátnou a zanedlouho se naplno rozběhnou žně. Pro červencovou přírodu okolo nás jsme si proto připravili několik zajímavostí právě o obilí. Botanicky patří obiloviny do čeledi lipnicovitých a jedná se tedy o trávy, ze kterých sklízíme semena obilky neboli zrna. Nejčastější druhy obilovin, na které narazíme na našich polích, tvoří pšenice, ječmen a kukuřice, vzácněji pak žito a oves.

Příklady obilnin (zleva) – pšenice špalda a pšenice setá, oves a žito

Obiloviny jsou fascinující skupinou rostlin, bez které bychom jako lidstvo vůbec nemohli existovat. Posudte sami. Lidé pěstují pro obživu asi 300 druhů rostlin, ale téměř 90 % energie získávají z pouhých čtyř druhů. Jedná se o kukuřici (roční sklizeň 1,16 miliardy tun v 2022), pšenici setou (808 milionu tun), rýži (787 milionu tun) a sóju luštinatou (372 milionu tun). První tři z těchto druhů jsou „trávy“ a dohromady dají nepředstavitelné až 2,8 miliardy tun zrna, což je při současných asi 8 miliardách obyvatel naší planety okolo 350 kg na jednoho každého z nás a rok, tedy téměř kilogram na člověka a den. Kromě přípravy potravin se zrno používá také jako krmivo pro hospodářská zvířata, pro tvorbu sladu nebo v průmyslové výrobě.

Divoká a kulturní pšenice jednozrnka s lámavým a nelámavým klasem

Velmi zajímavý je původ obilovin. Semena divokých předchůdců kulturní pšenice a ječmene používaly kmeny lovců a sběračů v oblasti jejich původního výskytu na Blízkém východě již někdy na konci doby ledové před 20 000 lety. Tyto divoké formy se však v řadě znaků lišily od dnešních rostlin. Asi první znak, který by nás upoutal, je lámavost klasu divokých předků. Při uchopení se vrcholu zralého klasu rozpadalo na části ob-

sahující jednotlivé obilky. To sice umožňuje snadné šíření semen po okolí (často zabodnutých v srsti zvířat díky zoubkatým osinám), ale znesnadňuje sběr celých klasů, které se tak těžko přenáší k vymlácení. Vlivem náhodných změn dědičné informace těchto divokých předků se však objevily varianty, které měly klasy nerozpadavé a ty daly základ dnešním kulturním odrudám. Dalším výrazným znakem byla délka stébel,

kteřá byla téměř dvakrát tak dlouhá, než je tomu dnes. Až během 20. století

Kukuřice byla vyšlechtěna z trávy teosintu

byly vyšlechtěny nižší odrůdy, které jsou tak odolnější vůči poléhání. Podobně proběhla i domestikace kukuřice v oblasti středního Mexika. Tam indiánské kmeny sbíraly semena trávy teosintu. Tato tráva se bohatě větví a vytváří „palice“ s několika málo semeny chráněnými tvrdým oseméním. Opět díky náhodným změnám DNA se objevily v přírodě varianty teosintu, které ztratily schopnost větvení a také tvrdé osemení. To umožnilo zvětšení semen a snadnější pěstování na polích. Trvalým výběrem indiánskými kmeny tak vznikla rostlina, která již vzhledem připomínala dnešní kukuřici. Vyššího výnosu pak bylo dosaženo dalším šlechtěním i za použití moderních metod a znalostí genetiky.

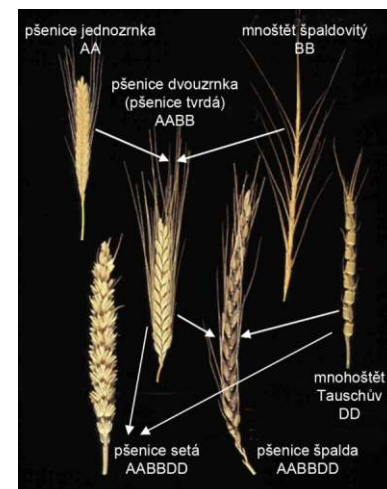
Zatímco historie kultivace ječmene a kukuřice se odvíjela od zušlechťování jednoho druhu, domestikace pšenice byla o něco barvitější. Pšenice setá, kterou potkáme na našich polích totiž vznikla postupně zkřížením tří různých druhů divokých trav. Na počátku byla pšenice jednozrnka, která má dědičnou informaci typu AA, a byla kultivována již asi před 10 000 lety. Tato pšenice se pravděpodobně náhodně zkřížila s di-

vokou travou mnohoštětem špaldovitým obsahujícím dědičnou informaci typu BB. Jejich spojením pak vznikla pšenice dvouzrnka s 28 chromosomy a dědičnou informací AABB. Z pšenice dvouzrnky je odvozena pšenice tvrdá, jejíž zrna obsahují více bílkovin. Mouce z tvrdé pšenice se říká semolina a je vhodná pro přípravu kvalitních těstovin. Zde historie nekončí, protože se pšenice dvouzrnka zkřížila asi před 9000 lety s divokou travou mnohoštětem Tauschovým, který má dědičnou informaci typu DD a vznikla pšenice špalda se 42 chromosomy a dědičnou informací AABBDD. Tato pšenice má zajímavou oříškovou chuť a využívá se především v ekologickém zemědělství. Stejnou kombinací křížení o pár století později pak vznikla také pšenice setá, která má rovněž 42 chromosomů, dědičnou informaci AABBDD. Od špaldy se liší vysokým výnosem, a proto tvoří až 95 % pěstované pšenice.

Další zajímavostí je také rozdíl v životním cyklu obilovin, které vytváří takzvané jařiny a ozimy. Jařina znamená, že se semena vysejí na jaře a sklízí v létě stejného roku. Oproti tomu, ozimy se sejí na podzim, rostliny vyklíčí, přezimují jako menší trsy a následující rok vykvetou a odplodí. Pšenice i ječmen mají jak jařní, tak i ozimé odrůdy, ale jejich využití se liší. U ozimých odrůd je výhodou až o 30 % vyšší výnos díky lépe narostlé

našich pšeníc pěstuje jako ozimy. Naopak většina ječmenů v okolí naší obce jsou jařiny. To proto, že jařní ječmeny mají vysoký obsah škrobu a málo proteinů, což je žádaný znak pro sladovnictví a vaření piva, které má v našich zemích velmi dlouhou tradici.

Do šlechtění ječmene se výrazně zapsala i Haná. Hanácké ječmeny byly vyhlášené svou kvalitou a okolo roku 1880 byla šlechtitelem Emanuele Proskowetzem v Kvasicích vybrána odrůda „Haná Pedigree“, která se používala v Evropě i ve světě. Z odrůdy Valtický, populární v 1. pol. 20. století, pak byla v 60. letech 20. století vyšlechtěna Josefem Boumou ze šlechtitelské stanice Hrubčice mutačním šlechtěním (ozařo-

Původ pšenice

vání semen rentgenovými paprsky) krátkostébelná odrůda ječmene s vysokým výnosem nazvaná Diamant. Z této odrůdy bylo do dnešní doby vyšlechtěno dalších asi 200 registrovaných odrůd a její původ lze vysledovat u asi poloviny současných evropských ječmenů. Tak ať již budete zakusovat namazaný krajíc chleba anebo hasit žízeň v letním horku sklenicí piva, nzapomeňte, že na jejich počátku stojí trávy s neobyčejným příběhem. Bohaté žně přejí

Aleš a Petra Pečinkovi
Autoři působí na Přírodovědecké fakultě UP v Olomouci

kořenové soustavě a tím pádem silnějším rostlinám. Z toho důvodu se většina

Šlechtitel ječmene J. Bouma v 60. letech 20. stol.

TIP NA VÝLET

Tajemství břidlice

Břidlici bere spousta z nás jako obyčejný kámen. Je všude kolem nás. Zdobí střechy některých budov, používá se pro obklady domů, jsou z ní vystavěné zahradní zídky nebo se jednotlivé bloky používají jako okrasné kameny nebo se používala jako izolační materiál. V minulosti se na břidlicové tabulky dokonce psalo ve školách. Nebo se z ní vyráběly gramofonové desky!

V našem okolí se nachází několik míst, kde se břidlice v minulosti těžila. Víte, že na přelomu devadesátých let minulého století vlastnilo tehdejší týnecké JZD jeden důl nedaleko dnešní sjezdovky v Hrubé Vodě? Hrubovodsko je těžbou břidlice pověstné, ale já bych vás rád pozval ještě kousek dál - do oderských kopců. A to doslova.

Pokud se rozhodnete tipu na výlet využít, vězte, že vás čekají pořádné krpály, krásné výhledy, stinné lesy, ochladíte se v podzemí, dobře se najíte a navíc se dozvíte spoustu věcí o tom, jaká tajemství se za pojmem břidlice skrývají. Výlet je vhodný jak pro malé i velké a nemusíte se s sebou bát vzít i vaše pejsky, kteří s vámi zde můžou absolvovat úplně vše a trasu si lze případně upravit podle sebe. (úvodní prudké stoupání lze vynechat a autem dojet mnohem blíže)

Za tajemstvím břidlice

Dnešní výlet začneme ve městě Odry na parkovišti u Dělnického domu. V Dělnickém domě se totiž nachází příjemná restaurace, která bude na konci putování naším cílem a odměnou po celodenním trmácení. Podél Dělnického domu vede Veselská ulice, jí se vydáme do kopce. A nebude to kopec ledajaký. Malí i velcí si ho pořádně užijí. Ti malí vám budou nadávat, že nikam už nejdu a ti staří si budou myslet, jestli to mají zapotřebí :-). Ale nebojte není nekonečný. Po jeho absolvování budete mít jistotu, že to nejhorší z celého výletu máte za sebou. V průběhu cesty vás čeká ještě další stoupání lesem a kamenitou cestou, ale už to nebude vyprahlý asfalt...

Naučná stezka K Flascharovu dolu

Úvodní kopec máte za sebou, plíce už se vrátily na své místo a prokleli jste mě? Super, tak můžeme pokračovat. U Jahnova kamene, kde se asi právě teď nacházíte se napojíme na zeleně značenou Naučnou stezku K Flascharovu dolu. Friedrich Ludwig Jahn byl považován za německého otce tělovýchovy... Hurá, klesáme. A po chvíli vás přivítá

venkovní geologická expozice různých druhů hornin Nízkého Jeseníku. A co ten výhled, líbí se?

Vítejte také na Naučné stezce k Flascharovu dolu. Když se jí budete držet a obejdete celý zde popsaný okruh i s cestou z Oder sem a zpět k Dělnickému domu, našlapete něco málo přes pět kilometrů.

Stezka má několik zastavení. Někde jsou naučné tabule doplněny i přístřešky pro delší odpočinek. Dozvíte se na nich spoustu zajímavých informací o tom, jak se ve zdejší kraji žilo, jak dávaly břidlicové doly místním práci, co vše se z břidlice vyrábělo a na co se používala, dozvíte se také o rostlinách a živočiších, kteří tento krásný kraj obývají... Na mnoha místech si budete mít možnost břidlici osahat, nakouknout skrze mříže do uzavřených důlních děl, ale to nejlepší na vás bude čekat v polovině cesty.

Flascharův důl

Naučná stezka K Flascharovu dolu vás vede krásnými lesními cestami. V jejím průběhu máte možnost se na 15 naučných tabulích dozvědět spoustu užitečných věcí. Po její délce narazíte na sedm starých důlních děl. Do některých můžete skrze mříže nakouknout, ale do Flascharova dolu můžete i vstoupit. Svatá Barbora, patronka havířů a horníků, vás přivítá v podzemí, kterým vás provedou vstřícní průvodci. Při zakoupení vstupenky vás vybaví potřebným vybavením a odvahou vstoupit do podzemního chladu a tmy. Ale ničeho se nebojte. I v podzemí o vás bude luxusně postaráno. A pokud si na osmnáctimetrovém žebříku umažete ruce, špinaví

odcházet nebudete. A kdo si na žebřík netroufne, nezůstane uvězněný dole v dole. Než ostatní vylezou, průvodce mu nabídne alternativní cestu.

V dole se dozvíte, jakým způsobem se břidlice lámala, kolik toho udrží dřevěné výztuhy šachet, poznáte opravdovou tmu a v současných vedrech vám osmistupňové klima přijde určitě vhod. V prostorách pokladny se dá zakoupit malé občerstvení, některé si dokonce můžete sami v dole vytěžit v baru u permoníka...

A kdybyste si chtěli odnést suvenýr v podobě břidlicového srdíčka, budete si ho muset sami vyštípat.

Užili jste si prohlídku? A už se těšíte na pořádnou baštu za odměnu?

Tak hurá dál po naučné stezce, která zde už vede po lesní asfaltové cestě a začíná se vracet zpět do Oder. Za lesním parkovištěm v serpentíně vám už zbývá seběhnout ten úvodní kopec zpět k restauraci...

Doufám, že jste si procházky užili a už teď vás můžu pozvat k přečtení příštího

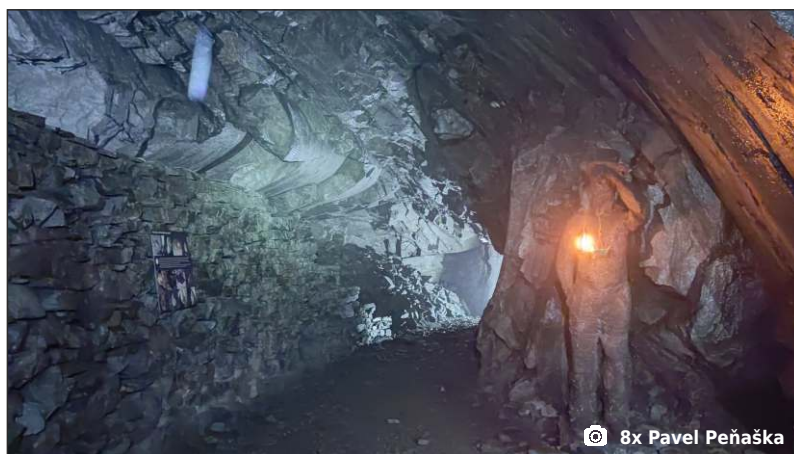

čísla, kde vás pozvu k návštěvě místa, které se v poslední době stalo hitem obrázků na sociálních sítích.

Více informací o Flascharově dolu, otevírací dobu, ceník a tipy na další místa v okolí získáte na adrese: www.flascharuvdul.cz

Odkaz na mapu hledejte zde: <https://mapy.com/s/cunahapame>

Pavel Peňaška

POHÁDKA

Žáby a slunce

Byl jednou jeden rybníček a v něm žily žáby. Žily si tu poklidným životem, nic jim nechybělo, jen přes léto jim tu bývalo na sluníčku hodně horko. Přes léto se skrývaly ve stínu a v bahně, rybníček jim nikdy úplně nevyschl. Jednou v létě bylo hodně horko, ale i přesto jim zbyla z rybníčku kaluž, kam se mohly ukrýt před slunečními paprsky. A když pak přišla letní bouřka s deštěm, rybníček se jim znovu doplnil.

Jednou se ale žabám světem roznesla novina.

„Tetka, kvá, kvá, kvá, už jste to slyšela?“ kvákala jedna žába na druhou. „Slunce si prý hledá kamaráda!“

„No to je strašné, kvá, kvá, kvá. Víte, co se stane, když ho najde?“

„Kvá, kvá, kvá, budeme mít slunce dvě! A to bude náš konec!“

„Rybníček nám vyschne!“

Jejich pokřikování slyšel i velký bůh Jupiter. Nasedl do svého nebeského kočáru a dojel s ním až nad rybníček.

„Co je to tady za křik?“ ptal se Jupiter.

„Slunce si hledá nového kamaráda! Dvě

slunce by nás spálila úplně, bohatě nám stačí jedno,“ stěžovaly si žáby.

„Vy hloupé žáby, copak nevíte, že slunce už svého kamaráda dávno má?“

Polekané žáby se podívaly na oblohu, ale druhé slunce nikde neviděly.

„Kde? Kde?“ ptaly se poplašené.

„Zkuste se dívat v noci a uvidíte,“ doporučil jim Jupiter a ještě dodal: „A ať už je tady ticho. Pro samé kvákání neslyším ptáky zpívat.“

V noci vyšel na nebe měsíc. Žáby valily oči, div jim nevypadly z důlků. Tohle přece není druhé slunce, a přece to svítí. Je to kulatý, ale nehřeje to. Tak jestli tohle je kamarád jejich slunce, tak pak mají štěstí. Kdyby si slunce vybralo někoho stejně horkého, asi by tady žít nemohly. Žáby spustily oslavnou žabí píseň. Kvá-kaly hlasitě, ale moc pěkně, že to slyšel i Jupiter. Jejich zpěv se mu líbil, znělo to jako ukolébavka, a tak si načebral mrak pod hlavou a spokojeně usnul.

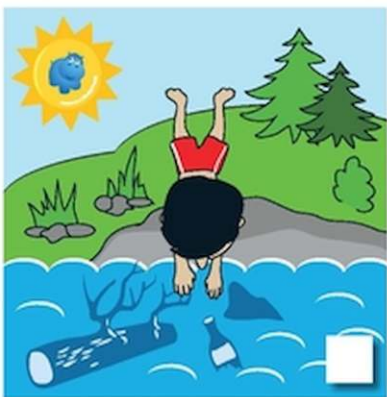
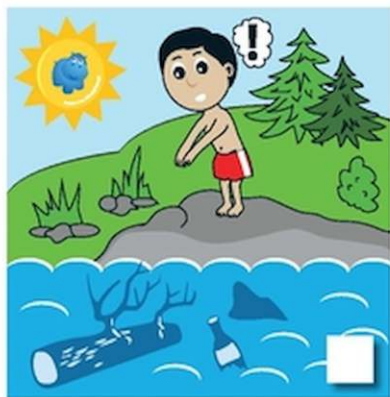
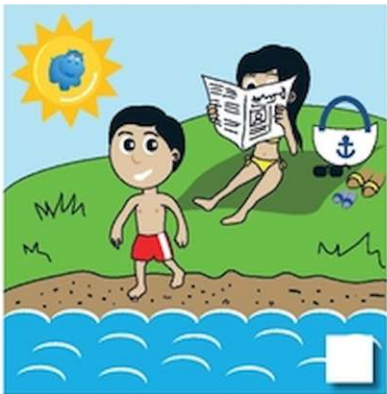
Připravila Vladimíra Hacsiková

Dejte pozor při letním koupání!

Léto, prázdniny a krásné tropické teploty lákají k vodě. Ale s pobytem u vody a v ní jsou spojená rizika. Znáte je? Víte, jak se chovat? Vyberte ze dvojic obrázků

ten, který je správný a zdůvodněte své rozhodnutí. O pravidlech toho, jak se chovat při letním koupání se dozvíte i na následujících stranách dětské rubriky.

✓ Vyber správný obrázek

Co dělat o prázdninách?

10+ tipů na originální letní aktivity pro děti i dospělé

Mamí, já se hrozně nudím! Aneb noční můra rodičů přichází... Léto je časem, kdy spousta rodičů řeší, jak zabavit svoje děti. Možná už jste vyčerpali nápady na smysluplné aktivity, které by děti nejen bavily, ale třeba i všestranně rozvíjely. Zalovili jsme proto ve vodách internetu i naší fantazie a dali jsme do kupy neokoukané tipy na zábavné aktivity, které stojí za to vyzkoušet.

1. Prozkoumejte hrady a jeskyně

Hrady, zámky a jeskyně lákají tajemnem a příjemným chládkem. Spousta památek si navíc na léto připravila speciální **program pro děti**. Starší ratolesti pak možná nadchnou i večerní prohlídky, které jsou příslibem strašidelného zážitku.

Náš tip: Byli jste už někdy na zámku Úsov? Pokud ne, určitě jej navštivte. V zámeckých interiérech dnes sídlí lovecko-lesnické muzeum, které je ojedinělým muzeem tohoto typu ve střední Evropě prezentující lichtenštejnské lovecké a přírodní sbírky.

2. Navštivte minigolf či lanové centrum

Určitě si nenechte ujít příležitost probudit v dětech **zdravou soutěživost, ale i umění prohrávat** a společně si zahrajte minigolf. Šanci vypilovat koordinaci předem promyšlených pohybů nabízí i oblíbená lanová centra.

Náš tip: Nejblíží minigolf najdete v Grygově nebo v Olomouci. Na lanovém centru se můžete vyřádit v Olomouci (Lanové centrum proud), v Zoo Olomouc (Lanáček nebo Veverák) nebo třeba na Hrubé Vodě (Kamzíková stezka v korunách stromů). Ti odvážnější mohou vyrazit třeba na ferraty a vyzkoušet si lezení na skále (např. lom Velká Dohoda nebo via ferrata Vír).

3. Vytvořte si herbář

Ani při **tvoření s dětmi** nemusíte být přikováni k židlím. Vydejte se na nedalekou louku či trávník za domem a porozhlédněte se po úlovcích do **prázdninového herbáře**. Cestu zpět si pak můžete zpříjemnit splétáním věnečků.

Náš tip: Nevíte, jak se která rostlinka, bylinka nebo kytička jmenuje? Nevadí. S rozpoznáním rostlin vám pomohou mobilní aplikace, jako je PLANTNET nebo Flora Incognita.

4. Maskujte se

Jak zabavit děti, když zrovna prší? Uspořádejte domácí karneval. Vyrábějte kostýmy, masky i převleky a dovolte dětem být, kýmkoliv zrovna chtějí.

A když už jsme u masek – pamatujete si na legrační zelený obklad, kterým se naše babičky zkrášlovaly při přípravě okurkového salátu? Dopřejte si ho i vy!

5. Spěte ve stanu

Nocovat ve stanu – klidně i na vlastní zahradě – je nezapomenutelný zážitek. Napoprvé však raději počítejte s tím, že si to (obzvlášť menší) děti po pár hodinách rozmyslí, a budete připraveni přesunout se do bezpečí pohodlných postelí.

6. Zahrajte si na Prostřeno!

Přichystejte spolu s malými asistenty tříchodovou večeři a nechejte ostatní členy rodiny, aby váš výkon obodovali. Starší děti se mohou samostatně ujmout třeba přípravy dezertu.

K dalším letním gastro povinnostem pak neodmyslitelně patří **piknik**, se kterým nemusíte čekat na perfektní počasí. Piknikovou deku si roztáhněte klidně i doma v obýváku.

Přesunout tvoření s dětmi do kuchyně je obecně výhodná strategie. Vyřešíte dilema, jak děti zabavit, zatímco vaříte, připravíte si domácí dobroty s poctivým složením, a navíc si nenásilně vychováte malé pomocníky.

Náš tip: Vytvořte si s dětmi domácí zmrzlinu nebo nanuky. V parném létě není nic lepšího než pochutnat si na ledovém osvěžení.

7. Pošlete dopis nebo pohled

SMSky a hlasovky jsou super, ale ví vaše děti ještě vůbec, **jak se posílají dopisy**? Ukažte jim to! Napište (či nakreslete) dopis prarodičům, kamarádům nebo i sami sobě – alespoň si rovnou vyzkoušíte, jaké to je, když ve schránce najdete milé psaní.

8. Pozorujte oblohu

Přes den fantazírujte nad tvary, do kterých se kupí mraky na obloze. Večer pak s nápovědou astronomického atlasu **pátrejte po jednotlivých souhvězdích**. A pokud sklídíte vlnu nadšení, můžete příště vyrazit do hvězdárny – o další prázdninovou aktivitu pro děti tak budete mít postaráno.

9. Odpočívajte

Léto patří zábavě. Aby si ji však (nejen) děti mohly dostatečně užít, potřebují také odpočívat. Nenechte je proto úplně zvlčet, co se spánkového režimu týká, a inspiруйте je vaší vlastní pravidelnou relaxací. **Vyhlaste třeba nedělní poobědový klid** a dejte si hromadného šlofíka nebo pár kapitol v rozečtené knížce.

Náš tip: Zkuste sáhnout po knížce Ztracený v povětrí. Vypráví o Mikuláši, obyčejném klukovi, který přijel na nudné prázdniny k prarodičům. Najednou se však ocitne na opačné straně světa s nerudným sousedem, co má spoustu tajností.

10. Sbírejte bobříky

Vymyslete **originální výzvy** a zapojte do nich celou rodinu. Kdo vydrží týden zhasínat jen nosem a nepoužívat žádná záporná slova? Kdo nejvícekrát vyskládá myčku a kdo si každý den ustele postel ještě před snídaní? Úspěchy pečlivě zaznamenávejte na nástěnku, tabuli či papír na ledničku a **vítěze po zásluze odměňte**.

Tak co? Doplnili jsme vám zásobárnu nápadů, jak zabavit děti? Tak hurá na to! Přejeme vám pohodové léto plné nezapomenutelných zážitků.

Dětskou rubriku připravila Vladimíra Hacsiková

33 LETNÍCH RADOSTÍ, KTERÉ SI S DĚTI NENECHTE UJÍT

O prázdninách se toho dá podniknout spousta, a proto jsme pro vás připravili seznam různorodých aktivit, které můžete podniknout nejen o prázdninách. Tak schválně, kolik věcí, jaká dobrodružství a aktivity v průběhu července a srpna zažijete? Přiložený seznam vám pomůže značit si, co všechno s rodiči podniknete a čím se o letních prázdninách zabavíte. Na konci srpna si sami spočítáte, kolik z 33 tipů máte odškrtnuto. A klidně si seznam doplňte o svoje vlastní tipy.

Tip: Ke každé aktivitě si připište, jestli vás bavila nebo ne. V září, když budete ve škole vzpomínat na zážitky z prázdnin, budete to mít jednodušší.

- ☐ Připravit domácí limonádu plnou ovoce
- ☐ Skákat do sena
- ☐ Přejít se melounů
- ☐ Poslat děti na vícedenní výlet jen s tatínky
- ☐ Udělat si domácí zmrzlinu
- ☐ Nachystat pro děti veselou letní olympiádu
- ☐ Brodit se potokem a lovit třpytivé kamínky
- ☐ Hrát si na indiány - tatínka přivážeme ke kůlu
- ☐ Spát pod širákem
- ☐ V noci se vykoupat
- ☐ Nachystat piknik v parku nebo na louce
- ☐ Postavit skřítkům v lese domeček
- ☐ Mít modrou pusku od borůvek
- ☐ Upéct si brambory v popelu
- ☐ Napít se studené vody ze studánky
- ☐ Uvařit si marmeládu
- ☐ Nasbírat si bylinky na čaj
- ☐ Vylézt na rozhlednu
- ☐ Vyřezat si lodičky z kůry a pustit je na vodu
- ☐ Jet vlakem na výlet a cestou všem mávat
- ☐ Poslat pohled z výletu
- ☐ Koukat se na hvězdy
- ☐ Užít si vodní bitvu
- ☐ Pomalovat zem křídami
- ☐ Hrát venku na schovku
- ☐ Postavit hrad z písku
- ☐ Hrát na babu i s babičkou, dědou, mámou, tátou, tetou, strejdou, kamarády...
- ☐ Pískat na trávu (kdo neumí, ten se naučí)
- ☐ Najít v trávě čtyřlístek
- ☐ Na louce natrhat kytici do vázy
- ☐ Běhat venku v dešti
- ☐ Nechat děti upéct nám palačinky
- ☐ Zpívat si u ohně

Kam jedeme?

Datum: _____ *KDO VŠECHNO JEDE V AUTĚ?* _____ *Jak je to daleko?* _____

START **CÍL**

ZNAŠKA NAŠEHO AUTA

Prosím nekrmit!

SEM NAKRESUJ ZVÍŘÁTKO, KTERÉ JSI VIDĚL(A) Z AUTA.

MĚSTA, KTERÝMI JSME PROJÍždĚLI:

☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____
☐	_____

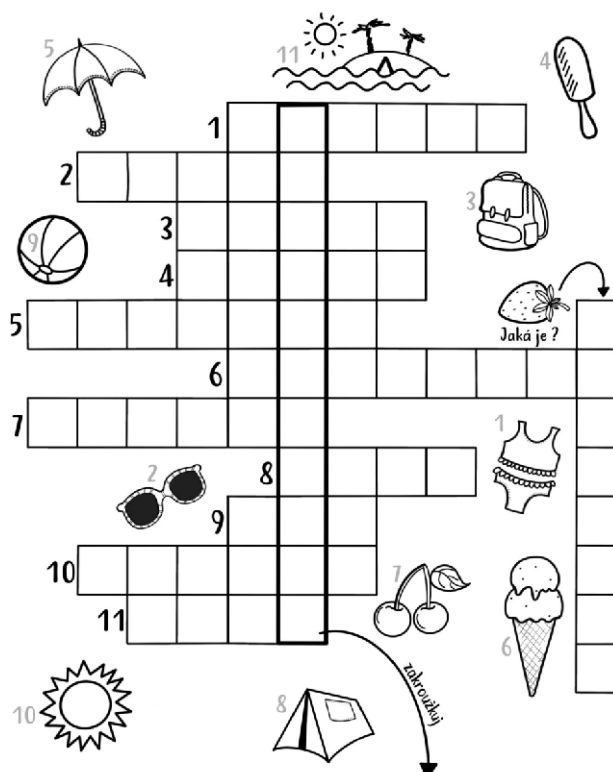
158 ☐ **155** ☐ **150** ☐

ZASTÁVKY:

Co mě při pohledu z okna zaujalo?

DALŠÍ ZÁŽITKY:

Letní křížovka

LEDEN, ÚNOR, BŘEZEN, DUBEN, KVĚTEN, ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN, ZÁŘÍ, ŘÍJEN, LISTOPAD, PROSINEC

K R O

poskládej slovo

DESATERO bezpečného pobytu u vody

Letní prázdniny začaly, a proto je důležité připomenout si několik následujících rad a pravidel, jak se mají děti a dospělí správně chovat u vody a na koupalištích.

Letní měsíce a teplé počasí nám zpřijemňují všední dny a lidé začínají jezdit na dovolené. Spousta z nás se vydává za krásami přírodní scenérie naší vlasti. Je však nezbytné, abyste při koupání dbali velké opatrnosti.

Pokud máte děti, nikdy je při koupání nenechávejte bez dohledu, stále kontrolujte jejich pohyb. Při jízdě na lodkách, šlapadlech nebo např. na paddleboardech dejte svým dětem plovací vestu, ideální je, pokud svým dětem půjdete příkladem a vezmete si ji i vy sami. V žádném případě nepřeceňujte své síly! A užijte si krásné léto bez nehod a úrazů.

Připravila Vladimíra Hacsiková

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA PRO DĚTI

PRÁZDNINOVÉ POČASÍ

Jaké jste měli o prázdninách počasí, Pepičku? To vám nemohu říct, maminka mi zakázala... dokončení najdete v tajence křížovky. Podaří-li se vám tajenku vyluštit, zašlete nám její znění do redakce na e-mail sekretariat@velkytynec.cz a my ze zaslaných odpovědí vylosujeme vítěze. Správnou tajenku z minulého čísla (nebo si vzít psa) zaslala a vítězkou se stala Agátka Hájková z Velkého Týnce. Gratulujeme!

SUDOKU

			8				1	
7			3			5		9
		9			2			3
		8		2				6
			9		3			
9				4		1		
6			5			2		
3		4			7			8
	7				9			

Tajenkou červencové křížovky je výrok Josepha Conrada (1857-1924) - anglického spisovatele polského původu. Tajenka z červnového čísla zní: Být šťasten sám a jiné blažit, to je pravý úkol člověka. Správnou odpověď zaslala a vyherknýn se stala paní Jana Bujňáková z Olomouce-Holice. Gratulujeme!

Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujete na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

Ukazovací zájmeno	 VELKÝ TÝNEC	Smuteční oznámení	Tvrdá tónina A	Tajenka 4	Blána obalující mozek	Soubor map
	Bezlesá stepní oblast v jižní Americe					
	Angl. dospělý Um. sloh 17. stol					
Belgická metro- pole						
Mládě losa						
			Údiv (kniž.) Báseň			
		Titul paní			Síla gravitace (zastar.)	Primáti
		Náš slovníkář Haluci- nogen				
Pokřik při koridě				Ludolfovo číslo (obráceně)		
Kód Guyany				Zkratka ulice		
	Tajenka 5					
	Strana účetní knihy				Pomůcka Adult, Are, Brhel, Emma, Epes, Eros, Ets, Jano, Kyz, Loma, Ohou, Olé, Ovés, Score, Tse	

Tajenkou červencové křížovky je výrok Josepha Conrada (1857-1924) - anglického spisovatele polského původu. Tajenka z červnového čísla zní: Být šťasten sám a jiné blažit, to je pravý úkol člověka. Správnou odpověď zaslala a vyherkyně se stala paní Jana Bujňáková z Olomouce-Holice. Gratulujeme!

Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujte na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

Zvednout vítězný pohár nad hlavu byl fantastický pocit, říká fotbalový brankář Jan Koutný

Nedávno zvedl nad hlavu vítězný pohár Mol Cupu a jako pevná skála držel svůj tým během celého fotbalového ligového roku. A přitom je to jako včera, kdy ten malý, usměvavý, blondatý klouček zvedal ruku v zadní lavici. Občas zlobil a rozesmíval celou třídu. I v mých hodinách angličtiny. Dnes už tedy rozhodně není malý, předrostl mě o pěkný kus. Jinak se ale nezměnilo nic. Pořád je to úžasně sympatický, milý, skromný kluk z Týnce. Jen místo na hodině angličtiny ho teď s napětím sleduji v bráně. A o kom že je to řeč? No přece o Janu Koutném, brankáři našeho olomouckého klubu Sigma. Prověrky z angličtiny jsem ho tentokrát ušetřila, místo toho jsem ho vyzpovídala.

Jeni, vzpomínáš si ještě na své začátky ve Velkém Týnci? Kdy tě poprvé napadlo, že bys mohl být brankářem?

Ano, vzpomínám. Začínal jsem jako každý jiný kluk. K fotbalu mě přivedl táta, na hřišti mě postavil asi ve čtyřech letech a po nějakou dobu jsem hrál za TJ Sokol Velký Týnec. To, že bych byl brankář, mě vlastně ani úplně nenapadlo, stalo se to úplně náhodou. Jednou jsme na tréninku neměli žádné gólmány, tak jsme se s kluky točili v bráně. Mě to tam celkem bavilo, docela mi to i šlo. Trenér si toho všiml a oslovil mě, jestli bych neodchytal i zápas. No a od té doby jsem v bráně.

Brankářem jsi se tedy nakonec stal. Měl jsi nějaký vzor, který tě inspiroval nebo ke kterému jsi vzhlížel?

Ano, mám takové tři, kteří mě vždycky inspirovali, líbil se mi jejich styl. Iker Casillas, Manuel Neuer a Marc-André ter Stegen.

Pamatuješ si ještě na nějaký zážitek z týnecké školy? Třeba z vyučování nebo ze školních akcí?

Jasně! S kluky jsme dělali různé hlouposti, o přestávkách a samozřejmě i v hodinách! Měl jsem moc rád tělocvik. Těšil jsem se vždy na školní závody. Ale co mi zůstalo v paměti, je historka ze školního výletu, kdy jsme se třídou byli na školním výletě na propasti Macocha. A já měl hrozné nutkání hodit do té propasti míček, co jsem měl u sebe. A paní učitelka Dočkalová mi to samozřejmě neustále zakazovala a snažila se mi to rozmluvit, což se jí nakonec asi povedlo, ale zpětně si říkám, že to se mnou neměla úplně lehké.

Když jsi přešel ze ZŠ Milady Petřkové na ZŠ Heyrovského v Olomouci, bylo těžké skloubit školu s fotbalem na vyšší úrovni?

Nejdřív jsem si myslel, že to těžké bude, ale nakonec se ukázalo, že ne. Mezi Sigmou a ZŠ Heyrovského je skvělá spolupráce. Režim nám byl vždy přizpůsobený tak, abychom zvládali obojí. Později na střední škole jsem si už zažádal o individuální plán, s učiteli se vždy dalo dobře komunikovat a domluvit se.

Co pro tebe znamená, že ses jako kluk z malé vesnice propracoval až do áčka Sigm?

Splněný sen! Něco, co jsem chtěl od mala. Vždycky jsem si představoval, že fotbal na profesionální úrovni hrát jednou hrát budu a teď se to konečně povedlo.

Jak jsi prožíval postupný růst v Sigmě – od mládežnických kategorií, přes B tým, až po základ v A týmu?

V mládežnických kategoriích jsem teprve začal chytat. Se vším jsem se spíše seznamoval. V dorostu jsem strávil dva roky na hostování v Šumperku, za což jsem strašně rád, že si mě tam vzali, moc mi to pomohlo! Po návratu do Sigm, v kategorii U19, jsme měli dobrou sezonu. No a pak už to bylo rychlé! Přišla nabídka z B týmu, zakončená úžasným druhým místem v lize! No a na tu navázala snová sezona v A týmu, kterou jsme zakončili ziskem poháru v Mol Cupu. Na

3x archiv Jana Koutného a klubu Sigma Olomouc

cestě k trofeji jsme mj. porazili Slavii Praha, Baník Ostrava, oba týmy na jejich stadionech, a nakonec Spartu Praha. Myslím, že jsme si trofej opravdu zasloužili!

No a jaký to byl pocit stát v brance při finále MOL Cupu a pak ten pohár zvednout nad hlavu?

Přímo v zápase to byl takový normální pocit, jako každý jiný zápas, vlastně jsem to ani nevnímal. Ale na konci to bylo něco neskutečného! S kluky se nám povedlo dotáhnout celé pohárové tažení až do úspěšného konce. Že porazíme ve finále Spartu 3:1, přitom že budeme vést po poločase 3:0, to zřejmě nikdo nečekal. A pak oslavy s pohárem byl fakt neskutečný zážitek. Ale pořád si myslím, že mi ještě nedochází, jak velký úspěch to pro mě i pro celý klub byl.

Jak vypadá tvůj běžný den – tréninky, regenerace, volný čas?

Ráno vždy začínám snídáním, potom jedu na trénink. Po tréninku máme na stadionu prostor pro regeneraci a pokud není druhý trénink odpoledne, mám někdy čas i pro sebe. Sem tam se vydám na ně-

jakou procházku nebo si zahraju na playstationu. No a samozřejmě trávím čas s přítelkyní.

Co bys poradil mladým klukům z Velkého Týnce, kteří třeba také sní o tom, že si jednou zahrají za Sigm?

Kluci, jděte si za svým snem! Všechna ta dřina a úsilí stojí za to! A i když se ta šance zdá malá, nereálná, nikdy nepřestaňte věřit a udělejte maximum k naplnění tohoto snu!

Co tě v nejbližší době čeká, ať už ve fotbalové kariéře se Sigmou, nebo v osobním životě?

Teď momentálně se zapojuji do letní přípravy. S týmem nás čeká soustředění, po kterém už se budeme navracet do ligového procesu. Ale nejvíce se těším, že si na podzim zahrajeme evropské poháry!

Jeni, moc děkuji za rozhovor! Přeji ti, ať se ti i nadále daří a plníš si své sny!

Ptala Eva Friesnerová
Autorka je učitelkou ZŠ Milady Petřkové VT a fanatickou fotbalovou fanynkou

Gymnastický klub Velký Týnec: Sezóna plná medailí, pokroků i radosti z pohybu

První polovina roku 2025 byla pro náš klub nejen časem tvrdé práce a soutěžního nasazení, ale také obdobím radosti, osobních posunů a výrazných úspěchů. Od února do června jsme se zúčastnili celé řady závodů i vystoupení, které ukázaly, že gymnastika v naší obci má své pevné kořeny.

Naše gymnastky se v jarní sezóně představily na regionálních, celostátních i mezinárodních soutěžích v estetické skupinové gymnastice a rovněž v moderní gymnastice.

Hned na úvod sezóny, na přelomu února a března, jsme s nejstarším týmem Charlies vycestovali na Světový pohár, který probíhal v zamrzlém Tartu v Estonsku. Tým startoval v kategorii žen vůbec poprvé. I přes strastiplnou a časově náročnou cestu, bez spánku a odpočinku, Týnečanky ukázaly, že mají bojovného ducha! Z kvalifikace se proborovaly do finálových bojů, kde nakonec obsadily velmi pěknou 7. příčku.

V dubnu probíhaly Regionální přebory Moravy, které byly současně nominacím závodem pro národní šampionát. Soutěž probíhala 12. dubna v Třebíči. Naším družstvům se na této soutěži velmi dařilo. Všechny 7 týmů si z regionálních přeborů odvezly cenné kovy a všechny se zároveň nominovaly na Mistrovství ČR.

Dlouhý program

Tým Elodie v kategorii 8 let a mladší

- 1. místo

Tým Beatrice v kategorii 8-10 let

- 2. místo

Tým ARA v kategorii 10-12 let - 2. místo

Krátký program:

Tým Anabelky v kategorii 8 let a mladší

- 1. místo

Tým Kassiopea v kategorii 10-12 let

- 1. místo

Tým Sunrise v kategorii juniorky

- 2. místo

Tým Charlies v kategorii žen - 1. místo

Z regionu až na republikový vrchol

Vrcholné národní soutěže estetické skupinové gymnastiky probíhaly v květnu pro krátký program a v červnu pro dlouhý program.

Sen, za kterým se šlo celou sezónu, se stal skutečností! Prvomájový den jsme strávili na Mistrovství ČR krátkého programu, které probíhalo ve Zlíně. V konkurenci klubů z celé republiky se všechny naše soutěžní týmy prosadily na stupně vítězů.

Na šampionátu se představila celkem

čtyři soutěžní družstva z našeho klubu – od nejmladších závodnic až po zkušené juniorky a ženy. Každý tým předvedl maximum svých schopností, a výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat. Titul přebornice České republiky v krátkém programu pro rok 2025 vybojovaly děvčata týmu Kassiopea v kategorii 10-12 let, který si pod svá trenérská křídla vzaly ještě nedávné závodnice Kristýna Smělá a Kateřina Ťulpová. V kategorii 8 let a mladší získal pod vedením Anny Hrabincové tým Anabelky titul vicemistryň ČR a 2. místo. V nejstarších kategoriích juniorek a žen bylo pro krátký program stanoveno nesnadné hudební téma opery. Oba naše týmy se s tímto hudebním motivem vyrovnaly velmi dobře. Jak tým Sunrise v kategorii juniorky, tak tým Charlies v kategorii žen obsadily shodně 2. místo a taktéž získaly titul vicemistryň ČR pro rok 2025. Červnovým obdobím jsme završili jarní gymnastickou sezónu. V neděli 8. červ-

na se konalo prestižní Mistrovství ČR v estetické skupinové gymnastice kategorií dlouhého programu pro rok 2025. Letos šampionát hostilo město Zubří. Součástí mistrovství bylo i finále seriálu soutěží s bodovým systémem ESG Cups 2025. V rámci šampionátu byly hodnoceny kategorie 8 let a mladší, 8-10 let, 10-12 let, 12-14 let, juniorky a ženy. Týnecký klub měl zastoupení ve třech kategoriích. Velmi dobře si v silné konkurenci vedlo družstvo Elodie, které v kategorii 8 let a mladší vybojovalo

krásné bronzové medaile. Soutěžní skladba na rytmickou a veselou hudbu Italiano Disco opět roztleskala tribuny. Za povedenou choreografií se zasloužily trenérky Ilona Königová a Marie Přidalová. O poznání těžší konkurenci měl náš tým v kategorii 8-10 let. Tým Beatrice zaujal svou veselou skladbou s hudebním doprovodem zpěváka a skladatele George Michaela. Nicméně to tentokrát

na medaile nestačilo. Tým zůstal těsně pod stupni vítězů a odváží si důstojné 4. místo. V kategorii 10-12 let soutěžilo pod vedením Kateřiny Vrbové a Hany Synkové družstvo ARA. V průběhu seriálu soutěží děvčata získala snad všechna možná medailová umístění, ale i nepopulární bramborovou medaili. Na šampionátu však předvedly povedený výkon, který jim zajistil perfektní 3. místo.

mladších ročníků 2017, který vybojovala Gaia Baccini. Hned za ní na 2. místě a titul vicepřebornice oblasti získala Emma Alexová. Opravdu skvělý výsledek našich nejmladších talentovaných děvčátek. V dalších kategoriích jsme sice už medaile nesbírali, přesto jsme získali pěkná umístění: Viktorie Vitásková v kategorii nadějí nejmladších ročníků 2016 získala 6. místo, Anna Peterová v kategorii nadějí mladších

6x archiv Gymnastického klubu Velký Týnec

Z výsledků celoročního seriálu soutěží ESG Cups 2025:

Dlouhý program

Tým Elodie v kategorii 8 let a mladší

- 3. místo

Tým Beatrice v kategorii 8-10 let

- 4. místo

Tým ARA v kategorii 10-12 let - 3. místo

Krátký program:

Tým Anabelky v kategorii 8 let a mladší -

2. místo

Tým Kassiopea v kategorii 10-12 let

- 1. místo

Tým Sunrise v kategorii juniorky

- 2. místo

Tým Charlies v kategorii žen - 1. místo

V disciplíně moderní gymnastiky jsme taktéž nezháleli. Podařilo se nám v průběhu jarní sezóny posbírat několik medailí. Největší radost nám přinesl oblastní přebor Severomoravské oblasti, odkud si odvážíme asi nejceněnější úspěch titul přebornice v kategorii nadějí nej-

ročníků 2014 8. místo, Anna Kimlová v nadějích starších 11. místo a Elen Bauerová ve stejné kategorii 7. místo, čímž si vybojovala svůj premiérový postup na Mistrovství ČR.

S příchodem června se sice jarní sezóna oficiálně uzavírá, ale gymnastky rozhodně nezhálejí. Čeká nás letní příměstský tábor, návky nových sestav a v srpnu také tradiční přípravné soustředění před podzimní sezónou.

Rádi bychom poděkovali Obci Velký Týnec za podporu, která nám umožňuje dále rozvíjet naši činnost a neustále obnovovat naše řady. Děkujeme všem trenérkám, rodičům a samozřejmě dětem – bez vás by tento úspěšný půlrok nebyl možný. Těšíme se na další sezónu plnou nových výzev, přátelství a lásky ke sportu.

Renáta Vrbová
Autorka je hlavní trenérka
Gymnastického klubu VT

Červnové turnaje v tenisu a beach volejbalu jsou historií

Za krásného počasí se v sobotu 14. června na kurtech u Nové školy uskutečnil 12. ročník tenisového turnaje O pohár starosty obce Velký Týnec. Do turnaje se přihlásilo rekordních 14 dvojic, které byly rozlosovány do 2 skupin, ve kterých odehrály 6 zápasů způsobem „každý s každým“ na 1 vítězný set. Vzhledem k tomu, že 14 dvojic je na 2 kurty mnoho, museli jsme tedy z důvodu urychlení turnaje některé zápasy hrát i na hřišti s umělým povrchem. Dle umístění v základní skupině dvojice postoupily do závěrečného pavouka, kde se už hrálo vyřazovacím způsobem. Ve finále se utkala dvojice, která se pravidelně umísťuje na předních příčkách, a to Jirka Macenauer a Milan Skula (z Grygova) s dvojicí Marek Haitl a Karel Zbírál. Po vyrovnaném boji zvítězil pár Macenauer-Skula v poměru 6:3 (viz tabulky 1,2,3.).

Celkové pořadí tenisového turnaje

1. Macenauer-Skula
2. Haitl M.-Zbírál
3. Tomáš-Roman
4. Bob-Pavel
5. Jája-Ondra
6. Neubauer-Novotná
7. Grunt-Strohalm
8. Dědoušek-Komár
9. Jarda-Miloš
10. Zuzka-Míša
11. Hynek-Čerešňa
12. Roman-Kouřil
13. Mirek-Táňa
14. Kača-Pepa

Paralelně s tenisovým turnajem probíhal vedle na pískových plážových kurtech 5. ročník beachvolejbalového turnaje O pohár starosty obce Velký Týnec.

Do beachvolejbalového turnaje se přihlásilo 6 dvojic, kdy každá dvojice byla složena z 1 dospělého a 1 dítěte. Tito beachvolejbalisté byli rozlosováni do jedné skupiny, kde odehráli 5 zápasů na 2 hrané sety (zápas mohl skončit i remízou 1:1). Turnaj vyhrál pár Koudy a Luky. Chtěl bych moc poděkovat všem zúčastněným za výborné sportovní výkony, které předváděli celý den, a věřte, že běhat a skákat v plážovém písku je pořádná fuška.

Celkové pořadí beachvolejbalového turnaje

1. Koudy-Luky
2. Honza-Honzík
3. Jarda-Lucka
4. Tom-Áda
5. Aleš-Dvořka
6. Marňas-Sylvia

A nyní k následujícím akcím, které se uskuteční v letošním roce. Dovolte, abych vás pozval na sobotu 6. září, kdy se uskuteční 13. ročník tenisového losovaného turnaje Vrba cup. Tento turnaj pořádáme jako poděkování a vzpomínku na našeho kamaráda spoluhráče pana Milana Vrba, který se velkou měrou

zasloužil o vybudování tenisového areálu ve Velkém Týnci. Tento turnaj je specifický v tom, že se ho mohou aktivně zúčastnit jen obyvatelé Velkého Týnce, Čechovic nebo Vsiska, a i když se hraje čtyřhra, není nutno přijít ve dvojici, jelikož se spoluhráči i protihráči na každý zápas losují. Znamená to tedy, že každé hraje hráč s jiným spoluhráčem proti jiným protihráčům.

Samozřejmě, že souběžně s tenisovým turnajem bude probíhat V. ročník turnaje v plážovém volejbalu Týnec beach 2025, kde také není třeba tvořit páry či družstva a může přijít i jednotlivec.

Jen pro informaci zde uvádím odkaz na rezervační systém: www.tenis-velkytynec.isportsystem.cz

Tam si můžete zarezervovat tenisové kurty, beachvolejbalové hřiště nebo sportovní halu. Úhradu za využívání tenisových kurtů lze hradit výhradně kreditem v rezervačním systému, beachvolejbalové hřiště a sportovní hala se hradí hotově správcům sportovního areálu.

Správcí sportovního areálu: paní Jana Gubová (776 639 799), pan Jaroslav Král (732 224 342)

Michal Židák

Autor je předsedou Tenisového klubu VT

© 2x Michal Židák

© TJ Sokol Velký Týnec

Fotbalová sezóna 2024-2025 je za námi

Pojďme se podívat, jak v ní naše mužstva uspěla...

Muži

Letošní fotbalový rok uzavřeli muži na pěkném 5. místě se ziskem 45 bodů. Po nepříliš vydařeném podzimu přišlo na jaře výrazné zlepšení a zisk 29 jarních bodů, které jsou určitě dobrým příslibem do dalších sezón. Věříme, že naši borci budou v dobrých výkonech pokračovat i v sezóně 2025-2026, která startuje svoji podzimní část uprostřed měsíce srpna. Podrobnosti přineseme v dalším vydání TL.

Přátelská utkání letní přípravy mužů:
27. července, 17:00 hodin:
Velký Týnec - Kovalovice, hřiště VT
29. července, 18:00 hodin:
Velký Týnec - Chválkovice, hřiště VT

Dorost

Pro většinu kluků byla sezóna 2024-2025 prvním ročníkem této kategorie, proto nebyly výsledky úplně nejlepší, i když ve většině zápasů kluci herně ur-

čitě neklamali. I v kategorii dorostu došlo ke zlepšení v jarní části a po 7 bodech z podzimu kluci na jaře přidali dalších 16 a se ziskem 23 bodů skončili v krajské soutěži na slušném 7. místě. Nová sezóna startuje na konci měsíce srpna.

Starší žáci

V krajském přeboru nás reprezentoval tým starších žáků, který si zaslouží pochvalu především za podzimní část, kde kluci získali 21 bodů. V jarní části dlouho čekali na tříbodový zisk a nakonec skončili se ziskem 27 bodů na 9. místě. Novou sezónu odstartují naši žáci na konci srpna, bohužel o kategorii níž, v krajské soutěži.

Mladší žáci

Krajský přebor hráli a stejné soupeře jako jejich starší kolegové měli žáci mladší. Těm se naopak podařilo v jarní části zlepšit a k podzimním 8 bodům přidali na jaře dalších 12 a s celkovým

ziskem 20 bodů skončili na 10. místě. I mladší žáci budou od nové sezóny fungovat v krajské soutěži.

Přípravky

Všechny mužstva přípravky působí v okresních soutěžích a všechna družstva zažila střídavě úspěchy. Největším problémem byl odchod poloviny mužstva kategorie 2015 do 1. HFK Olomouc. Spousta rodičů má bohužel malinko mylné mínění o fungování holickeho klubu a myslí si, že Holice je stále mezičlánkem mezi Sigmou Olomouc a venkovským fotbalem. Přestup u těchto nejmenších kategorií mi nedává smysl zejména proto, že všechny naše přípravy se s Holicí setkávají a v mnoha případech i vyhrávají.

Pěkná rozlučka se sezónou 24/25

Na loňské loučení se sezónou, v podobě hromadného focení a vzniku několika krásných fotek všech kategorií a závě-

rečné společné fotografii všech mužstev jsme letos navázali na rozlučku se sezónou 2024-2025 krásnou akcí, která měla mnoho pozitivních ohlasů. Pro děti byly připraveny atrakce v podobě obří skluzavky a trampolín. Muži si dali srandač s dorostem, ostatní kategorie si zahrály mezi sebou fotbálek. Děti společně s rodiči opékali špekáčky. Uvolněnou atmosféru a dobrou náladu zpříjemňovala dobře vychlazená dvanáctka s bublinkami v podobě prosecca.

Poděkování

Na závěr sezóny vám všem patří obrovské DÍKY!!! Děkuji mužům i ostatním mužstvům, děkuji i těm nejmenším, děkuji všem trenérům a děkuji všem, kteří nám pomáhají, fandí a jsou opravdovými fotbalovými nadšenci.

Robert Prečan
Autor je předsedou TJ Sokol Velký Týnec

7x archiv TJ Sokol Velký Týnec

ZA PLOTEM

CO SE DĚJE ZA HRANICEMI NAŠÍ OBCE

Přehled prázdninových kulturních akcí ve Velké Bystřici

1. - 24. 7. / galeriezet / út - pá 9:30 - 18:00, so - ne 11:00 - 19:00, po zavřeno

Lenka Vilhelmová: Příliv a odliv - výstava obrazů

Lenka Vilhelmová, narozena 1957 v Praze, studovala na AVU u profesora Ladislava Čepeláka a VŠVU v Bratislavě, kde získala docenturu pro volné umění a design. Ve své grafické i malířské tvorbě kombinuje klasické postupy s netradičními technikami, s chutí experimentuje a ráda svými pracemi vstupuje do prostoru. Jako autorka grafik, maleb, objektů a autorských knih prezentovaných na mnoha českých i mezinárodních výstavách (mimo ČR např. v Německu, Švýcarsku, Belgii, ale i v USA, Brazílii, Taiwanu atd.) se stala držitelkou mnoha ocenění. Její díla jsou zastoupena v českých i zahraničních sbírkách významných kulturních institucí (např. NG Praha, Památník národního písemnictví, National Taiwan Museum of Fine Arts, NG Washington d. c.). Působí též pedagogicky, nyní na katedře VV v Českých Budějovicích. Žije a pracuje v Praze a Mělníku. Výstava potrvá do 24. 7. 2025.

lenka vilhelmová přiliv a odliv

vážení milovníci umění,
galeriezet vás srdečně zve na výstavu obrazů
lenky vilhelmové

v prostorách galeriezet (zámecké nám.775, velká bystřice)

výstava potrvá do 24. 7. 2025
galeriezet je otevřena od pondělí do pátku 9.30 - 18.00 hodin
v sobotu a neděli 11.00 - 19.00 hodin | www.galeriezet.cz

galeriezet Město Velká Bystřice

11. 7. / amfiteátr / pá 21:00 - 22:30

Vesničko má středisková - promítání v amfiteátru

„...Po prázdninách jdeš k Turkovi...!“ Legendární filmová komedie natočená režisérem Jiřím Menzelem v roce 1985 podle scénáře Zdeňka Svěráka, nominovaná na Oscara. To právě na páteční letní večer pod hvězdami. Změna programu vyhrazena, vstupné dobrovolné, v případě nepříznivého počasí se nepromítá, občerstvení zajištěno.

25. 7. / amfiteátr / pá 21:00 - 22:30

Moře na dvoře - promítání v amfiteátru

Romantická komedie (2025) od režiséra a scenáristy Martina Horského. Hlavní hrdina Josef v podání Ondřeje Vetchého je světoznámý houslař, který své poklidné dny tráví stranou ruchu světa v malé dílně na dvoře pavlačového domu. Jeho mořem je louže na dvoře, kterou chrání před vyschnutím, aby ptáci měli co pít. Ale život se změní během okamžiku...

Změna programu vyhrazena, vstupné dobrovolné, v případě nepříznivého počasí se nepromítá, občerstvení zajištěno.

26. 7. / galeriezet / so 17:00 - 18:00

Ondřej Tkačík: Otisky světla, otisky světa - vernisáž výstavy obrazů

Ondřej Tkačík (*1981 v Ostravě) je malíř a pedagog, absolvent oboru Malba I v ateliéru Jiřího Sopka na Akademii výtvarných umění v Praze. Ve své tvorbě se obvykle zabývá tématem krajiny, které zpracovává v rámci ucelených i otevřených obrazových cyklů, (Prisma, Z jeskyně, Červený dům, Krajina se slovy, Pod nebem, pod mrakem). Dalšími tématy, kterými se dlouhodobě zabývá a zpracovává je v otevřených cyklech, jsou např. obrazy ptáků či hlav, kterými navázal na předchozí soubory portrétů, opic a madon, vznikající za studií na AVU.

Výstava potrvá do 25. 9. 2024.

2. 8. / amfiteátr a Zámecké nám. / so 13:00 - 23:00

Hanácké Woodstock a Bystřické pivní salón

Velkobystřická kulturní společnost zve na 15. ročník rockového festivalu. Mňága a Žďorp, Dan Bárta, Wahnout - to jsou hlavní taháky letošního ročníku. Kapely vystoupí přibližně v následujících časech

13:00-13:50 Sóna

14:10-15:00 Kočka v prášku

15:30-16:30 Forum

17:00-18:00 Katoda Olomouc

18:30-19:40 Mňága a Žďorp

20:20-21:30 Alice & Dan Bárta

22:00-23:10 Wahnout

23:40-00:50 Adonis Cívopulos & Special

Cena vstupenek do 17. 7. - 600 Kč, od 18. 7. i na místě - 800 Kč. Za 7 zakoupených vstupenek + 1 zdarma!

Předprodej Kulturní a informační centrum Velké Bystřice (platba pouze v hotovosti), rezervace na tel.: 734 236 502 (rezervované vstupenky nutno vyzvednout do 3 prac. dnů). Možnost nákupu vstupenek on-line na Goout.

8. 8. / amfiteátr / pá 20:30 - 22:00

Promítání v amfiteátru

Titul bude oznámen, sledujte prosím webové stránky města.

Změna programu vyhrazena, vstupné dobrovolné, v případě nepříznivého počasí se nepromítá, občerstvení zajištěno.

12. 8. / Zámecký park / út od 20:30

Astropárty - Noc padajících hvězd

Jedna z nejkrásnějších nocí astronomického roku - připojte se k nám na pozorovací akci „Perseidy - Noc padajících hvězd“, která nabídne nezapomenutelný pohled na letní noční oblohu v celé své kráse. Akce je vhodná pro širokou veřejnost i rodiny s dětmi. Přijďte a doneste si s sebou deku, karimatku a teplé oblečení, protože pozorování Perseid je nejlepší na pohodu vleže. V Zámeckém parku a v jeho okolí vypneme pouliční osvětlení, takže nás nebude nic rušit. Doprovodný program: vědomostní kvíz pro děti a rodiče, astro-výhry, sousedská večere pod hvězdnou oblohou, minipivovar Ničitel se postará o pitný režim, sportovní aktivity.

16. 8. / amfiteátr / so 10:00 - 23:00

Hasičské slavnosti

Sbor dobrovolných hasičů Velká Bystřice zve na celodenní soutěže v požárním útoku a večerní zábavu se skupinou Negativ. Bohaté občerstvení po celý den.

22. 8. / amfiteátr / pá 20:30 - 22:00

Výjimečný stav - promítání v amfiteátru

Komedie Jana Hřebejka (2024) s Ondřejem Vetchým v hlavní roli vypráví příběh o jednom žárlivém výstupu, který přeteče do extrémního profesního selhání, ale zachycuje zároveň také další roviny dezinformačních kampaní, které se dotýkají blízkého okolí hlavního hrdiny.

Změna programu vyhrazena, vstupné dobrovolné, v případě nepříznivého počasí se nepromítá, občerstvení zajištěno.

29. 8. / zámecký park / pá 15:30 - 18:00

Zahradní slavnost

Dětská slavnost se spoustou zábavy, dobrého jídla a pití v zámeckém parku spojená s pasováním předškoláků na školáky. Můžete se těšit na zkrášlovací salon, zbrojní salon pro opravdové muže, tombolu, čepovaný pěnivý mok pro dospěláky i výborné občerstvení pro všechny.

29. 8. / amfiteátr / pá 20:30 - 22:00

Filmové loučení s prázdninami v amfiteátru

Po dětské zahradní párty následuje filmové překvapení na závěr prázdnin. Změna programu vyhrazena, vstupné dobrovolné, v případě nepříznivého počasí se nepromítá, občerstvení zajištěno.

**DEN REGIONU
BYSTRČKA - HLUBOČKY**
spojení s veřejnou cyklistickou soutěží 30. srpna regionu Bystřička

30. 8. 2025

PROGRAM
10:00 Zahradní párty
11:00 - 12:00 Den regionu
12:00 - 13:00 Cyklistická soutěž
13:00 Zahradní párty
14:00 Zahradní párty
15:00 Zahradní párty
16:00 Zahradní párty
17:00 Zahradní párty
18:00 Zahradní párty
19:00 Zahradní párty
20:00 Zahradní párty

cyklistická soutěž
30. 8. 2025
začátek 10:00
trasa: Bystřice - Hlubočky - Bystřice
cesta: Bystřice - Hlubočky - Bystřice
trasa: Bystřice - Hlubočky - Bystřice
cesta: Bystřice - Hlubočky - Bystřice
trasa: Bystřice - Hlubočky - Bystřice
cesta: Bystřice - Hlubočky - Bystřice

30. 8. / obce mikroregionu Bystřička / so 9:30 - 23:00

Veřejná cyklojízda a den mikroregionu Bystřička

Poznejte na kole region Bystřička a jeho obce. Na závěr výletu si dopřejte oddych i pobavení na Dnu regionu Bystřička v Hlubočkách. Průběh akce je individuální, včetně nástupního místa, každý účastník si trasu volí sám. Nevybírání se žádné startovní ani vstupní poplatky. Mapy akce získáte na jednotlivých obcích úřadů obcí regionu Bystřička, v informačním centru v podlouhí radnice na Horním náměstí v Olomouci a v Kulturním a informačním centru Velká Bystřice. V den konání akce pak na jednotlivých kontrolních místech.

31. 8. / kostel Stětí sv. Jana Křtitele / so 8:00 - 18:00

Oslava patrocinia a farní odpoledne

Bystřický farní kostel je zasvěcen památce Umučení sv. Jana Křtitele. Poutní mše sv. začíná v 8 hod. Srdečně zveme i na farní odpoledne s bohatým programem a občerstvením.

5. - 7. 9. / amfiteátr / pá 20:00 - ne 17:00

Lidový rok®

XXXV. ročník mezinárodního folklorního festivalu CIOFF/IOV. Vystoupí dětské i dospělé folklorní soubory z Moravy, Slezska, Čech i Slovenska, zahraniční hosté z Keni, Recka, Rakouska a Slovenska. Doprovodné programy: jarmark, řemeslný rynek, dětský dvorek, výstavy, regionální gastronomie. Vstup volný. Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru Kulturním a informačním centru Velká Bystřice, Zámecké náměstí 775, tel.: 734 236 502 (platba možná pouze v hotovosti)

● festival Hanácké Woodstock (3. 8.) cena vstupenek do 17. 7. - 600 Kč, od 18. 7. i na místě - 800 Kč. On-line prodej: goout

Připravil Petr Nakládal
Městské kulturní středisko Velká Bystřice

Velkobystřická kulturní společnost, z.s. Vás zve na patnáctý ročník rockového festivalu

Hanácké Woodstock

& Bystřické pivní salon

Mňága a Žďorp
Kočka v prášku
Wohnout
Forum
Sóma
Alice & Dan Bárta
Katoda Olomouc
Andonis Civopulos & Special

Bystřické pivní salón na Zámeckém náměstí v zóně bez vstupenky.
Nabídka pív, jídla a pochutin.

sobota
2. srpna 2025, od 13.00 hod.
Amfiteátr v Zámeckém parku, Velká Bystřice

Předprodej do 6. 1. 2025 (max. 300ks)	450 Kč
Předprodej od 7. 1. do 17. 7. 2025	600 Kč
od 18. 7. do 2. 8. 2025 (1 na místě)	800 Kč

Možnost zakoupit vstupenky elektronicky na <https://goout.net/cs/hanacke-woodstock-2025/szqkx/>
Za 7 zakoupených vstupenek + 1 zdarma!

Předprodej vstupenek:
Kulturní a informační centrum Velká Bystřice (KIC), Zámecké nám. 775, V. Bystřice
Út-Pá 9.30-18.00, So-Ne 11.00-19.00 | rezervace na tel.: 734 236 502, kic@muvb.cz | rezervaci nutno vyzvednout do 3 prac. dnů a nejpozději do 1. 8. 2025

Po skončení festivalu svozový autobus směr Olomouc z parkoviště u zámku.
V zóně se vstupenkou (v oploceném areálu) stojany na zámčení bicyklu - bez hlídání.
Další informace na: woodstock.velkabystrice.cz | Festivalový infotel: 734 236 502

EXCALIBUR ARMY ŠTERNBERSKÉ KULTURNÍ LÉTO
POD HVĚZDAMI 2025

SLAM ARÉNA

14. + 15. 8. 2025 | Šternberk
U dráhy

POKÁČ
14. 8. | 20:00 h

ZLOBIDLA s.r.o.
dětský program
15. 8. | 15:00 h

CAVEMAN
15. 8. | 20:00 h

ČESKÝ POHÁR PUMPTRACK CUP 2025

Hranice (okres Cheb) 26. 4. ČP
Železná Ruda 7. 6. ČP
Velký Týnec 30. 8. ČP
(Fivertracks)
Kraslice 13. 9. ČP
Kraslice 18. 10. MČR

KATEGORIE

Začátečník	4-8 let
Junior	9-12 let
Expert	13-16 let
Elite	17+
Girls/Women	10+
Masters	35+
Hobby	13+

Vstupné zdarma
Přihlášky: sokotime.cz/prihlasky

PŘESAHY | $\frac{7}{25}$

do světa historie a kultury

Kuchař
Jirků
Sýkora
Fiker
Přidal
Jareš
Karfík
Vránová
Coufalová
Hanuška

55 minut s Ondřejem Kuchařem

Pekařina je optimistický obor

Když Ondřej Kuchař provádí zákazníky pekárnou Zrno zrnko, kterou se svým společníkem Jakubem Štefečkem postavil v pražských Nuslích, a vysvětluje zákonitosti kvásku, je evidentně ve svém živlu. Se stejným nadšením a ve stejném tandemu budovali po dvacet let také jazykovou školu James Cook Languages, až se stala největší v Česku. „A pak jsme ji prodali. V pravý čas a bez lítosti,“ říká. „Proč bychom se měli věnovat celý život jen jedné profesi?“

V tomhle jsou si ty obory podobné. A pak je tu samozřejmě plno rozdílů.

Proč jste se vůbec rozhodli úspěšnou jazykovou školu, která byla jedničkou na poli firemního vzdělávání, prodat?

V první řadě proto, že se dostavila příležitost. Objevil se na trhu někdo, kdo byl při penězích, chtěl budovat vzdělávací skupinu a koupil naši konkurenci. V tom okamžiku jsme si řekli, že by bylo dobré se zeptat: „Nechceš nás taky koupit?“

Ondřej Kuchař - Při studiu na gymnáziu na pražském Proseku se seznámil s Jakubem Štefečkem a v roce 1999 spolu založili jazykovou školu James Cook Languages. V roce 2018, to už byla jedničkou na trhu, ji prodali Edua Group. O tři roky později rozjeli řemeslnou pekárnu se sítí pekařských kaváren a bister Zrno zrnko. Aktuálně jich mají deset, a jak říkají, „růst nekončí“. Ondřej Kuchař se od dětství věnuje také hudbě, aktuálně hraje v kapele Hitfakers na kytaru a v Blues & The Gang obsluhuje basu. S manželkou vychovává dvě děti, žijí se dvěma koňmi a spoustou zvířat ve Stříbrné Skalici v Posázaví.

V čem spočívá zásadní rozdíl mezi podnikáním ve vzdělávání a v gastronomii, v řemeslné výrobě?

Až mne překvapilo, jak je to podobné. V řemeslné pekárně nemůžeme moc dělat se stroji, protože těsta, která potřebujeme, jsou hodně vlhká a mastná. Ve stroji se všechno hned zalepí, zapatlá, takže je to především ruční práce, která stojí na lidech. A přesně takové to bylo i v jazykovce.

Ale lidí, lektorů, jste v jazykovce měli podstatně víc, ne?

Když jsme prodávali James Cook Languages, měli jsme přes 900 lektorů v Česku, na Slovensku a v Polsku. Průměrný pracovní úvazek byl třetinový, takže řekneme to bylo 300 lidí na „full time“. V Zrnu zrnku máme dnes okolo 70 zaměstnanců, plus brigádníky. Takže čísla jsou trochu menší, ale práce s lidmi podobná. Pro pekárnu musíme hledat také šikovné lidi a musíme je všemu učit od začátku. Nebereme ale každého. I když jde o ruční práci, člověk musí být – jak bych to řekl – poměrně dost duchem přítomen, protože je potřeba reagovat, když se něco děje s těstem, je třeba umět vážit přesně na gramy, být pečlivý. A podobné požadavky kladla i práce v jazykovce.

Tam jste ale zaměstnávali spíš vysokoškolské, ne?

Některí – zvláště cizinci – měli bakalářské vzdělání, jakékoliv. Ale i ti, kteří byli absolventy pedagogických fakult, většinou neuměli učit studenty tak, jak jsme si to my představovali. Takže jsme s každým začínali také od začátku.

online, a tak ona i my teď můžeme být happy.

Byl jste happy, když jste se po dvaceti letech podnikání ocitl bez práce, bez firmy? Užil jste si tu svobodu?

Dali jsme si s Jakubem pauzu, ale ne ve smyslu, že bychom sekali trávu nebo brázdlili Karibik na jachtě. Měli jsme volno, ale pravidelně jsme se setkávali a zvažovali, co dál: jestli vstoupíme do nějakého startupu, nebo koupíme firmu nějakého otce-zakladatele, který se rozhodl jít do penze... Jenže jak jsme dva, na každém projektu vždy aspoň jeden našel nějaký problém, takže se nic moc nerýsovalo.

V takových situacích asi není zrovna výhodou být ve dvou, ne?

Podle mne je to vždycky výhoda. Ve dvou se lépe vyhodnocují rizika, což u nás sice vedlo k tomu, že jsme ke koupi nic vhodného nenašli, ale posunulo nás to zase k vlastní firmě. Stavět ji od nuly je samozřejmě pracnější varianta, ale vzhledem k tomu, že chceme detailně rozhodovat o tom, jak firma bude vypadat, jiná cesta pro nás dva vlastně není.

Koho napadlo vsadit na chleba, croissanty a koláče?

Říkali jsem si, že jsme roky dělali zbytečný obor, tak bychom teď měli dát nějaký „nezbytný“. A když si začnete představovat, bez čeho se neobejdeme v jakékoliv době, brzy skončíte u jídla. Jíst se prostě musí. A řemeslná pekárna byla před pěti roky, kdy jsme se rozhodovali, ještě v začátcích.

No, vzpomínám si na Antonínovo pekařství...

... což je trošičku jiný styl. My jsme ještě o kus řemeslnější. V téhle kategorii byla v Praze tehdy jen pekařství Artic, Eska a Praktika, myslím. U nich jsem si sám začal kupovat chleba. A když jsem zjistil, jak je dobrý, už nikdy jsem nešel do supermarketu. Dokonce jsem se přistihl, že jsem si cestu z pražského centra domů plánoval tak, abych se v jedné té pekárně mohl zastavit a koupit pecen.

Takže nakonec rozhodovaly osobní chutě?

Není to úplně ten vzorec, jako když si řeknete, že nedáte dítě do blbé školky a radši si ji postavíte. Nicméně osobní zkušenost určitě jistou roli sehrála, protože jsem třeba zjistil, že když si chci řemeslný chleba koupit přes Rohlík, nemám šanci, to okénko je furt šedivé, chleba vyprodaný. „Aha, takže zákazníci to chtějí a stávající dodavatelé neuspokojují poptávku, to je optimální situace,“ řekli jsme si. A vrazili jsme peníze do řemeslné pekárny. A když pečete sladké věci, hezky se to pojí s kávou, knihou, takže jsme přidali i kavárny.

Sázka na řemeslný chleba ovšem znamenala, že nepočítáte s nejširší klientelou, ale spíš s movitějšími zákazníky. A těch zase není tolik. Nebylo to riskantní?

Když přemýšlíte o byznysu v tomto segmentu, brzy zjistíte, že to vlastně až takový luxus není. Samozřejmě, chcete-li prodávat kabelky Louis Vuitton, usilujete o vyhraněnou cílovou skupinu. Když nabížete pecen chleba za stovku a většina zákazníků si myslí, že má stát 25 korun, můžete si připadat lehce

„out“. Ale stačí počítat nahlas: náš řemeslný chleba vydrží dvoučlenné rodině asi tak čtyři dny, takže na den je to 25 korun. Když to bude čtyřčlenná rodina, bu-de jíst pecen asi tak dva dny a je to 50 korun na den. A řekněte mi, kdo nemá 50 korun denně na jídlo?

Váš projekt je veskrze pražský a Praha má výhodu, že si v ní lidé přece jen už rádi za dobré a kvalitní potraviny připlatí. Pronikli jste už také na Rohlíky a Košíky?

Náš projekt bude asi vždy jen pražský, protože jsme si řekli, že chceme své pečivo dostat k zákazníkům během prvních šesti hodin po vytažení z pece. To je nejlepší, nejchutnější. Tedy kromě chleba, který vydrží mnohem déle. Nicméně tenhle limit je určující, a tak se ani nepokoušíme vymýšlet mimopražské pobočky. V současné době nám 60 procent obrátu dělají naše kavárny, 20 procent Rohlík a 20 procent hotely, restaurace, další kavárny. To jsou vlastně naši nejlepší zákazníci, objednávají si pravidelně a s radostí. Na Rohlíku to také šlape od samého začátku. Vysvětluji si to tím, že lidi rádi zkoušejí nové chutě, nechťejí jíst jen chleba od Esky.

Po škole se vám už vůbec nezasteskne?

Pekařina je příjemnější práce a optimističtější byznys.

Tak to jsou tvrdá slova. Učit cizím jazykům není příjemné, optimistické?

Lidi – popravdě – zrovna nemilují školu, a to ani když si jazykový kurz sami koupí. Chápou samozřejmě, že musí umět anglicky, ale je to pracné, bolestivé. Dát si voňavý croissant není pracné ani bolestivé. V pekárně a kavárně je fajn nálada. A je to samozřejmě i příjemnější z marketingového hlediska. Děláte dobré jídlo a lidi na to dobře reagují.

Nemusíte tedy tolik marketingově tláčit?

Musíme, ale máme mnohem větší a lepší odezvu. Tahle práce je přitom hodně kreativní, něco vám vzniká pod rukama, a to je fakt krásné. Pro lidi v kancelářích se organizují teambuildingy, kde se řeší firemní hodnoty, vize a mise. Já to taky dělal, takže se nesměju, moc dobře vím, jak je těžké lidem vysvětlit, že má význam to, co dělají. V pekárně člověk sám na konci dne vidí, co upekl, smysl práce netřeba vysvětlovat. Spíš je třeba neustále vymýšlet něco nového. To byste nevěřila, jak jsou pekaři kreativní.

Co nového vymýšlíte?

Třeba včera jsme pekli slané kynuté koláče a bylo to super. A děláme také pan de jamón, což nás naučil kluk z Venezuely, který tu s námi pracuje. Tvrdil, že dělají doma „takový sladký chleby“, přičemž se ukázalo, že je to jakékoli sladké těsto, do kterého dávají šunku, olivy, rozinky, spoustu věcí. Tak jsme to zkusili, jen ten cukr jsme ubrali. Venezuelané moc sladí.

Jste majitel a ředitel, přesto s pekaři řešíte i olivy v těstě?

Tu nejlepší práci si snad můžu nechat, ne? Kromě toho dělám taky spoustu otravných věcí jako v každém jiném byznysu.

Mimochodem, jak jste se sami učili řemeslu?

Na začátku jsme nic nevěděli, a tak jsem

nejprve postavil tým ze tří lidí, kteří to naopak vše moc dobře uměli. První z nich byla paní, která se skvěle vyzнала v moravských koláčích, českých buch-tách a dalších místních specialitách. Da-la nám své recepty, za tři dny vyučila první pekaře. Druhý odborník byl Martin Hanus z VŠCHT, přednáší tam techno-logii potravin a moc dobře rozumí mo-derní pekařině. Ona to zdaleka není tak romantická disciplína, ale spíš nauka o křivkách kynutí, křivkách pečení, přes-ných teplotách. Máme místnost pro kvas a ta je klimatizována přesně na 24 stupňů, také víme, kolik hodin můžeme nechat těsto v mrazáku, než začne mrz-nout... Tohle všechno nám pomohl na-stavit. Jako třetí jsme si pak pozvali Maš-krtnicu. Tak si říká mladá žena Juliana Fischerová, která ví o chlebu a obecně pečení skoro všechno.

Ano, tu znám i já, co si z kvásku dělám maximálně kyselo. S čím vám pomohla? Neznám nikoho, kdo tak rozumí kvasu a práci s ním. To je v pekárně vůbec nej-těžší disciplína. A Juliana přesně ví, co se má dělat, když klesá teplota, když je v kvasu moc mouky, když začne kys-nout... Na začátku jsme spolu vymýšleli recepty, já jsem se učil, pak ona učila naše první lidi a potom pomáhala, když se vyskytly potíže. Třeba když croissan-ty byly placaté.

Tomáš Nosil

Jak jste na ni vůbec přišel?

Je to taková porodní bába pekáren. Po-máhala s Okýnkem v Říčanech, což byla jedna z prvních řemeslných pekáren v Česku. Měli super chleba, já si tam pro něj chodil, a tak jsem zjistil, že za tím je i ona. A když jsem se pak o obor začal víc zajímat, narazil jsem na ni znovu. Maškrtnicu v téhle branži prostě nemů-žete minout, jenže já měl pak trochu strach, jestli se s námi vůbec bude ba-vit. Museli jsme jí přece připadat dost střílení: dva týpci, kteří dělali jazykovou školu a teď si usmysleli péct chleba. Ona to ale vůbec neřešila, chvíli jsme si po-ví-dali a pak řekla: „Tak jo, já vám pomů-žu.“ Na rozdíl od mnoha lidí, kteří nám to rozmlouvají.

Zkušený pekaři si klepali na čelo, když viděli dva byznysmeny se zamouče-nýma rukama?

V Čechách přežívá oborové povýšeneč-tví. My stavíme tunely, my pečeme chle-ba a vy ostatní to nemůžete dělat, pro-tože jste se to neučili ve škole. To mě samozřejmě štve. Proč bych se měl celý život věnovat jedné profesi? Ti lidé vůbec nechápou, jak je kariérní změna potřebná, důležitá a obrodná. A nejen pro toho, kdo se k ní rozhodne, ale také pro obor, v němž chce působit.

Možná jsme konzervativnější díky stře-doevropskému původu. Tak to v těchto šířkách prostě chodí, že se lidi příliš ne-

stěhují, nemění zaměstnání...

... a cení si titulů! Když má někdo titul inženýra na zemědělské škole, má tedy nastudováno a může být i ministrem?! Co je to za kravinu? Vzdělání je přece jen jeden z předpokladů. U politiků, podni-katelů, vlastně u každého pracujícího člověka rozhoduje spousta dalších a dů-ležitějších věcí. Samozřejmě, kdybych se teď rozhodl stavět jaderné reaktory, asi bych to nezvládl. Tam už mi fakt ujel vlak. Ale je řada oborů, které bych ještě prozkoumat mohl a zvládl bych je. Dokonce je jich víc než těch, které se naučit nedají.

Chápu to správně, že nebylo tak úplně lehké se v oboru prosadit?

Neřešili jsme, jestli nás někdo v oboru bere, nebo nebere. Na to nebyl čas. Ale ono se to bohužel časem ukázalo samo. Třeba jsme dlouho nemohli najít doda-vatele technologií. Oslovili jsme jich ně-kolik, někteří se s námi ani nechťeli ba-vit. Nebrali nás vážně, mysleli si asi, že je to jen takový záchvat, co nás brzy pře-jde. A ti druzí? Místo aby nám nabídli své technologiie, začali nás od toho byznysu odrazovat. Říkali: „To si nekupujte, to ne-dělejte, je to hrozné, moc drahé, brzy zkrachujete.“ Vlastně s námi žádný deal uzavřít nechťeli.

Jak si to vysvětlujete? Měli dost zakázek

Tomáš Nosil

A pekaři jsou, nebo nejsou?

Samozřejmě, že nejsou. Lidi nejsou, to se přece říkalo už za „komárů“ a teď to říká každý, kdo má zaměstnance. A proč lidi nejsou? Třeba proto, že když chcete dělat něco pořádně, tak chcete dobré lidi. A těch je vždycky málo. Pro nás je ještě důležité, aby ti lidé byli fajn a ne-chlatali.

Nemusí to tedy být vyučení pekaři?

Vyučení pekaři to nejsou, ale takřka všichni už působili v gastru. Jen výjimeč-ně bereme i lidi, kteří před tím pracovali v kanceláři.

Co máte proti lidem z kancelářů? Vždyť u vás třeba chtějí změnit styl života, pro-fesi, tak jako jste po tom toužili vy.

Lidi z kanceláře si nedovedou předsta-vit, jaké to je pracovat rukama. Je to fakt náročné. Pekařině se musí učit mladý člověk. Ve čtyřiceti padesáti ji zvládnou jen ti, co dělají rukama dlouhodobě. Mají v tom totiž cvik, svalová paměť se tomu říká. Člověk, který třicet let seděl v kan-celáři, se to nemůže naučit, a hlavně pak ty směny vydržet. To je, jako kdy-byste chtěla v pětáctřiceti začít závo-dit na Tour de France.

Nalézt správné lidi je tedy vůbec to nej-těžší?

Je to těžké, ale kdyby to bylo lehké, mohl by ten byznys vést každý. Není také leh-ké si pekaře udržet, ale snad se nám to daří. Ne že bychom své lidi přepřáceli, ale jsme k nim fér. To znamená, že niko-ho nevezmeme takzvaně na černo. Bo-hužel, v gastro sféře to v téhle zemi stá-le ještě není pravidlem. To jsem pochopil až tady, při pohovorech s adepty. Každý druhý se diví, že u nás dostane klasickou mzdu, což znamená, že jinde to asi moc nepraktikují.

Pekámu máte tři a půl roku a už provo-zujete také deset kaváren, kde se vaše výrobky prodávají. Dovedete si před-stavit, kde budete a co budete dělat za deset let?

Myslím, že za deset let bude Zrno zrnko respektovaný hráč. Doufám, že tady už nebudu dřít deset hodin denně, ale chovat se více jako majitel. Firma tedy bude mít dobrý management, bude se zdravě rozvíjet a růst. Možná budeme produktově rozkořenější. Vždyť už teď vyrábíme vlastní sirupy, což by nás před dvěma roky ani nenapadlo. A čím bude značka stabilnější a známější, tím se bude její produkce také rozšiřovat.

Myslíte, že budete stále podnikat v tan-demu?

No o tom vůbec nepochybuju. My jsme jasná dvojka.

V tom jste docela unikát, ne každé přátelství v byznysu přežije. Je nějaká zásada, kterou je třeba dodržovat, aby člověk mohl podnikat stále s jedním kamarádem?

Asi máme štěstí, že se dokážeme brát taková, jací jsme. Ne že bychom si do vě-cí navzájem nekecali, to si kecáme, ale spory prostě nevedeme na osobní úrov-ni, neurážíme se. A máme výhodu, že jsme každý jiný, ale zároveň máme stej-ný hodnotový žebříček. Jako že já vím, že je Jakub pracovitý, a předpokládám, že on si o mně myslí to samé. Ví, že se na něj můžu naprosto spolehnout, a on zase ví, že se může spolehnout na mě. Je to vlastně dost jednoduché.

Ptala se Irena Jirků

Autorka je novinářka a publicistka
Rozhovor vyšel v časopise Finmag

zrnozrnko.cz

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Žádné dobré zprávy

Michal Sýkora

MARIE

ÚTERÝ 17. LEDNA 2023

Když už bylo po všem a bývalá policejní komisařka Marie Výrová si celý případ rekapitulovala, uvědomila si dvě podstatné věci. V to úterý v půlce ledna, kdy se ve 14.25 do celé záležitosti zapojila, bylo už spácháno pět vražd, o čemž samozřejmě v tu chvíli neměla tušení. A taky si vzpomněla na slova Zuzany Lenochové, že jestli se to všechno stalo úplnou náhodou, tak život nemá žádný smysl. Jenomže co vůbec dává smysl?

Marie za sebou měla napínavý víkend s prvním kolem prezidentských voleb. Rozhodně nepovažovala za dobrou zprávu, že žije v zemi, kde skoro dva miliony lidí chtějí mít v čele státu bytost, jejíž schopnost poskládat smysluplnou českou větu je silně poddimenzovaná a která se domnívá, že kráva vyrábí mléko v žaludku a že Měsíc a Slunce jsou planety. Žádné dobré zprávy.

Ale nešlo jen o volby. Za uplynulý rok se z Marie stala ukázková xenofobka: přestala používat slovo Rusové a začala říkat jen Rusáci. Ostatně dětství a mládí prožila ve městě, kde se to tou východní pakáží jen hemžilo, protože v Olomouci sídlilo posádkové velitelství okupantů. Navíc si ráno na Radiožurnálu vyslechla finální bilanci sobotního raketového útoku na Dnipro. Zdevastovaný devítiposchodový dům s šestnácti vchody, ve kterém žilo sedmáct set lidí. Čtyřiačtyřicet mrtvých. Pět zabitých dětí. Zraněných obrovské množství. Šestnáct dětí zmrzačených. Na chování k dětem byla Marie obzvlášť citlivá, byla matka, byla babička a poslední roky navíc mladé lidi učila. Ostatně mocichtivý velkouzenář se, pokud jde o děti, taky dvakrát nevyznamenal.

V to úterý Marie Výrová, působící už sedmým rokem na katedře trestního práva olomoucké právnické fakulty, celé dopoledne zkoušela. Zatímco řada kolegů vzhledem k množství studentů preferovala písemné testy, ona zůstávala věrná ústnímu zkoušení. Kupodivu to nebyla zas taková ztráta času; Marie zřeterně vysvětlovala, že si za léta u policie natolik osvojila výslechovou techniku, že se jí nakonec vždycky podaří ze zkoušených něco dostat. Prověřila osm studentů a s uspokojením seznala, že žádný z nich se nejevil natolik beznadějný, aby se s ním musela znovu zabývat na opravném termínu, a šla na schůzku s pocitem dobře odvedené práce.

Intenzivně mrzlo a na jinovatku zšedlé město dopadal namodralý smog. Z budovy právnické fakulty na třídě 17. listopadu se zachumlaná do teplého kabátu s taškou přes rameno vydala přes Bezručovy sady k rektorátním budovám. Dlouhý park pod městskými hradbami zšedl, černé pokroucené kmeny působily mrtvolně, zmrzlou trávu jako by zima zadupala do šedé hlíny. Mlýnský potok po stranách lemovaly lesknoucí se ledové škráloupy. Průchodem Jakubského výpady se vyškrábala nahoru po hradbách — a jakkoliv se již blížila důchodovému věku, byla natolik v kondici, že se na vysokém, bohatě ografitovaném schodišti nezdýchala. Prošla mezi rektorátními zahradami a ocitla se v šedivě promrzlé a nezvykle pusté Křížkovského ulici.

Mirka Klase znala stejně dlouho jako manžela. Vlastně déle, protože Vladimír je už nespočetné let mrtvý, kdežto Mirkovi bylo dopřáno dožít se roztomilé stařecké vetčnosti. Byli kolegové, Vladimír a Mirek. Katedra historie. Sdíleli spolu kancelář. To Mirek tenkrát Marii zatelefonoval, že Vladimír... už není. Marie si užívala holčičí den s Terezou: nákupy, cukrárna, kino — a doma znovu a znovu vyzváněl telefon. Doma, kde je oproti očekávání nikdo nečekal. V dobách před mobilními telefony přicházely špatné zprávy se zpožděním. Proč taky ne? Člověk nemusí být pořád dosažitelný, setrval online, může zažívat okamžiky štěstí, kdy ještě netuší, jaká pohroma se na něj za zády valí. Smrt rodinu spláchne jako tsunami. Tereze tehdy bylo patnáct, teď už má vlastní děti. Dřív Marie na svého muže myslela denně, ale poslední roky si na něj vzpomněla, jen když jí pohled padl na zarámované fotky v chodbičce ke kuchyni.

Marie měla Mirka Klase ráda. Byl to hodný člověk. Byl to on, kdo Vladimírovi zavolał záchranku, kdo u něj klečel v ty poslední chvíle, když ho infarkt srazil ze schodů. Kdo o svém příteli tak pěkně promluvil na pohřbu. Kdo měl starost, jestli jeho žena a dcera něco nepotřebují, a kdo pravidelně každý rok v ten květnový den telefonoval, aby Marii ujistil, že stále vzpomíná, až ho musela požádat, aby už příští rok nevolal. Ne proto, že by Marie dokázala nebo chtěla zapomenout, ale že chtěla vzpomínat tiše jen s dcerou. Jejich bolest nepotřebovala spoluúčast. Ale to nic neměnilo na tom, že Mirka stále považovala za pří-

tele. Tudíž, když jí nečekaně zavolał, že potřebuje s něčím poradit a pomoci, ani na vteřinu nezaváhala a v diáři vyhledala nejbližší příhodné datum.

Mirek naplňoval všechny představy, co o akademických mají lidé, kteří nikdy žádného akademika neviděli. Hubený, nevysoký, přesluhující v důchodovém věku (snižovaný profesorský úvazek, vyhlídka na emerituru). Na módní výstřelky si nepotrpěl, ve skutečnosti jej Marie snad nikdy neviděla jinak než v manšestrácích, žluté či béžové košili a v propínacím svetru s nepatřičně velkými knoflíky. Spojovala se v něm jakási čistá nezáladnost s nepraktičností a neutuchající touhou po poznání. Marie nevěděla, v čem spočívá jeho akademická práce, ale nepochybovala, že ji Mirek vykonává s nasazením odpovídajícím přesvědčení, že ve správném řešení jeho badatelského úkolu spočívá klíč k budoucímu blahu veškerenstva.

Sešli se v kavárně v budově univerzitní knihovny naproti rektorátu a hlavnímu areálu filozofické fakulty. Obvyklá výměna vstupních informací, jak se kdo má, jak se daří rodinným příslušníkům a co nového. Pak Mirek Klas diskretně pootočil hlavu na stranu a odkašlal si: „Potřeboval bych s něčím poradit.“

Marie ho ujistila, že je mu k dispozici.

„Jde o takovou záležitost. Týká se to... vnučky mé sestřenice. V listopadu loňského roku se stala obětí přepadení. Jako loupeže. Bohužel v nemocnici zemřela.“

Marie vyslovila účast.

„Já jsem ji znal. Byla to chytrá holka, studovala u nás na katedře. Jako žádná protekce, nic takového!“ ujistil chvatně a natolik důrazně, že ho Marie musela okamžitě ubezpečit, že by ji nic takového ani nenapadlo. V Mirkově případě tedy určitě. „Samozřejmě ona to už v podstatě ani není rodina, vnučka sestřenice, to je takové hodně vzdálené příbuzenstvo, ale znali jsme se, ona věděla, kdo jsem, a párkrát jsme si pěkně popovídali. Měla o obor zájem. Jak říkám, šikovná děvče.“

Marie dala příteli empatickým přikývnutím najevo zájem o celou záležitost.

„Jde mi o to,“ pokračoval Klas, „že — Lída, teda sestřenice, o tom se mnou mluvila — že rodina se zatím nedozvěděla nic o výsledcích vyšetřování. Na začátku s nimi policie komunikovala, o všem je informovala, a teď — je úplně ticho.“

„Mirku, někdy takové vyšetřování trvá velmi dlouho. Bezprostředně po zločinu se provedou všechny nezbytné úkony, vše se prověřuje, vyslyšají se svědci, ale pak se může stát, že se to ocitne na mrtvém bodě. Prověří se všechny možné vyšetřovací verze, ale zjistí se, že žádná nikam nevede.“

Klas pokýval hlavou.

„A do toho přicházejí další případy, aktuální záležitosti, na kterých je třeba pracovat, takže starší věci začínají usínat. Ale po čase se k tomu někdo vrátí, aby prověřil, jestli se neobjevily nové důkazy. Co sebrali?“

„Peněženku. Mobil. Notebook.“

„Našlo se to?“

„Co víme, tak ne.“

„Já vím, že je to těžké takhle říct, ale prostě nezbyvá než být trpělivý.“

„Marie, máš ještě kontakty na policii?“

„S bývalými kolegy si sem tam volám, ale jinak ne.“

„Víš, mně jde o to... Rodina je úplně zničená. Adéle bylo jednadvacet, a ta představa, že její smrt nikoho nezajímá a tomu, kdo tu udělal, to projde... Kdybys viděla tu Lídu. Jako babička se s tím nedovede smířit.“

Marie smutně odpověděla, že těm pocitům rozumí.

„Víš, kdyby ti lidé, co to vyšetřují, mohli Adéliným rodičům říct to, co si řekla ty mně. Prostě je ujistit, že se na to nevykašlali.“

Byl to přesně ten druh prosby, kterou by Marie nejraději odmítla. Nechtělo se jí nějak angažovat ve vyšetřování, o kterém nic nevěděla, prováděném lidmi, které neznala a kteří nejspíš ani netuší, že nějaká Výrová kdy u policie pracovala. Namítla proto, že záležitost vyšetřovalo obvodní oddělení, ona že má kontakty spíš na lidi z krajského ředitelství...

„Tím líp...“ chytil se toho hned Klas, zřejmě v očekávání, že náležitý tlak seshora vybudí letargické obvodáky k aktivitě. „Já bych tě, Marie, nekontaktoval, kdyby nenastaly okolnosti, které mě znepokojí. Ona Adéla psala diplomku u kolegy Švejnohy. Já s ním minulý týden náhodou zapředl řeč. Ona tu diplomku psala o různých teoriích týkajících se smrti Alexandra Dubčeka.“

Marie si v duchu nakázala, že musí starého známého s co největší empatií vyslechnout.

„Kolega Švejnoha jí tenkrát dal kontakt na chlápka, který se tím taky zabýval a který v devadesátých letech na tohle téma napsal kupu článků. Švejnoha mi řekl, že Adéla s ním mluvila a že pár dní po Adéle tenhle chlápek umřel taky.“

„Říkali jste to tehdy policii?“ zeptala se Marie poněkud roztržitě.

„Ne. Říkal jsem ti, že mi to Švejnoha pověděl teprve minulý týden.“

„Jo, jistě. Promiň, ztratila jsem nit.“

„Marie, poskládej si to dohromady. Adéla o něčem píše. Zkontaktuje se s chlápkem, co o tom něco ví. Adélu zabijí. Někdo ukradne její věci. Pak umře i ten chlápek. V téhle posloupnosti to, Marie, přece nemůže být náhoda.“

„Mirku, co se podle tebe stalo?“ Marie už nedokázala kontrolovat svou skepsi a pobavenost.

Letitý profesor Klas nebyl na takový očividný ironický tón ani zvyklý, ani stavěný, pak ale zvítězilo přesvědčení, že má pravdu. Podíval se přísně na vdovu po bývalém kolegovi a věcně a bez emocí odpověděl: „Adéla na něco přišla.“

Olomoucký deník

„Ejhle!“ ukázal s pohnutím.
Pak nakázal poručíku Plítkovi, aby to sebral, že se to zabavuje, a řekl zdvořile paní radové, že jsou hotovi.

*

V příslušné úřadovně na ředitelství se za chvíli potom ukázal Gioglio Krňoch jako hrozný urputník. Mlátlí pěstí do stolu, tvářil se nesmlouvavě a střílel očima na všechny strany.

„Trvám na svém!“ hromoval. „V demokratickém státě se bude měřit každému stejně! Kašle se na to, je-li někdo panem radou a někdo pouhým civilním policistou na penzi. Můj byt byl otevřen násilím, aby v něm byly shledány zdánlivé důkazy proti mně. Ptám se důrazně: je snad spíše zlodějem ten, na koho je pouhé podezření než ten, u něhož se ukradený a marně hledaný předmět přímo a před svědky nalezne? Vyhotovte ihned zatykač na pana radu Ftáčka. Držel v majetku uloupenou věc v ceně jednoho milionu korun.“

Úřední společnost bledla.

„Vy jste se asi zbláznil, Krňochu,“ napomínali Gioglia Krňocha ze všech stran.

„Já? Kdo je tady tak málo obeznalý ve svém oboru, aby mu nebyl případ jasný? Je v platnosti trestní oznámení na pachatele krádeže nebo není?“

Gioglio Krňoch, vzdáviv se posléze, zanechal za sebou řadu rozpaků. Sám však té noci spal nejspokojněji za posledních třicet let a ráno se objevil na ředitelství zas.

„Nuže?“ vzhlédl nadě.

„Právě se chystáme podat zprávu nahoru, Krňochu. Kde je pan rada vlastně?“

„Hleďte si ho. Je vaší povinností ho najít, ale zpět má být přiveden pod dohledem!“

Nejvyšší instance v této budově věděla již rovněž něco. Alespoň když tam Gioglio Krňoch v doprovodu Plítkové a Probešové přišel, nemusel čekat, jelikož byl očekáván. Nejvyšší instance pro ně totiž právě před chvílí poslala. Proti instanci seděla v křesle mohutná paní radová, bouřkově zamračená. Gioglio Krňoch ji uviděl ráč, neboť zcela podle výpočtu pomáhala příčinlivě rozšiřovat blamáž svého manžela. Carodějnická skla jejího lorňonu, který zdvihla, když Gioglio Krňoch se svým procesím vstoupil, měla Gioglia Krňocha zajisté přinejmenším uhranout.

„Vy jste Gioglio Krňoch?“ otázala se instance.

„Mám tu čest,“ popletl to sebevědomě Gioglio Krňoch a díval se zpřima.

„Vlastně zde nejste služebně. Poručíku, přistupte. Pan Krňoch může zůstat.“

Gioglio Krňoch se nehnul z místa, pouze vztáhl ruku a poručíka zadržel.

„Hlavní osobou jsem tu já,“ prohlásil. „Poručík Plitka a strážník Probeš figurují pouze jako hlavní svědkové. Jsem ochoten podat všechny potřebné informace, ale s vyloučením přítomnosti této dámy, která jako osoba blízka obviněnému Ftáčkoví by možná hleděla využít toho v jeho prospěch.“

Když toto Gioglio Krňoch řekl, zdálo se poručíku Plítkovi, že se paní radová chystá vyletět komínem.

Instance měla pro něco neznámého vztek. Polkla jej a obrátila se bez úsměvu na paní radovou.

„Milostivá paní, uvážím dokonale všechno, co jste mi řekla. Budte ujištěna, že vám ne- bude ublíženo a že se postaráme, aby právu byl dán průchod. Budu vás okamžitě informovat o výsledku.“

„Běda přemoženým,“ podotkl Gioglio Krňoch a vlastní odvaha ho hrála až za ušima.

„Nedělejte nemístné poznámky,“ zabručela instance, zdvíhající se, aby paní radovou doprovodila ke dveřím.

Vedeny jakousi kolektivní myšlenkou, obrátili se všechny zraky na pana radu.
„Pane rado,“ pravil předseda Trojníček, „nebylo by překrásné, kdybyste přistoupil za člena našeho sdružení? Představte si výhody, které by z toho vyplynuly!“
Pan rada zčervenal.

„Jel byste do Prahy s námi, pane rado? Ludvu Láce byste zdrtil v jeho vlastním doupěti. Vyhověli bychom si navzájem. Co tomu říkáte?“

„On mě zná!“ vyhrkl pan rada, „a to jako člena klubu. Já jsem se mu za něho vydával.“

„Ale to je výborné! Úžasné! To se skvěle hodí!“

„Počkat! Já myslím, že mu moje inkognito bylo prozrazeno. To by...“

„Nevadí!“ hýbal se živě předseda. „Nemůžete být zároveň kriminálním radou a členem SPK?“

„Mohl bych být,“ přisvědčil pan rada, jenž si to představoval s hrůzou. „Bude to notně překvapení! Ludva Láce bude totálně zmaten, ke všemu se přízná. Změkne! Už jako byste ho měl v rukou! A my mu spravedlivě přejeme to nejhorší!“

Strhla se nová bouře souhlasu. Předseda Trojníček uchopil páně radovu pravici a důkladně mu ji potřásl. Nadšení klubu neznalo mezi. Pan rada Ftáček byl přijat za člena bez svého výslovného souhlasu, a ani na něm nepožadovali, aby vložil současně čelo a pravou nohu na korán.

Trvalo dlouho, než pan rada mohl opět promluvit. To už zářil.

„Děkuji za prokázanou čest,“ klaněl se na všechny strany.

„Učiním pamětní zápis,“ holoďbal se ceremoniář.

„A na dotvrzení úmluvy...“ doložil pan rada, jemuž se jazyk lepil na patro, „píjí pánové víno?“

„Jen zcela výjimečně,“ odvětil předseda skromně.

„Dovolili by pánové, abych je pozval na sklenku? Komu čest, tomu čest, prosím!“

Ceremoniář už předváděvě tahal za harémový zvonec.

Vilém Rozmajzl prodíval zrovna v kuchyni. Polekal se, neočekáváje dnes zvuk zvonce, proč se odpívl do truhlíku s uhlím.

„Filípku,“ pootočil se nevrle, „sedmadvacet grenadýn do mešity.“

„Já se radši napřed zeptám,“ odvětil chytrý muezzin.

Zeptal se a přišel zpět se zprávou, že tam přicházejí k rozumu. Pan rada prý dostal hroznou mážovskou pokutu.

Pilo se pak sice mírně, ale aspoň něco. Porada se protáhla přes půlnoc. Když bylo půl jedné, došel ceremoniář se značným sebezapřením nenápadně do kuchyně. Za chvíli pak přispěchal Vilém Rozmajzl a oznamoval hrubým hlasem, že zavírá.

„Vari!“ obořil se na něho pan rada, „toto je přece úřední zasedání. Nebudete tentokrát trestán pro nedodržování uzavírací hodiny.“

„To bech nemuh bét tak jako tak,“ odsekl Vilém Rozmajzl. „Vežunknite to a plavte, nebo bech vás mosel veházet.“

Museli se tedy rozejít, což se stalo v nejlepší shodě. Pan rada až do té chvíle nenápadně střežil korán, ležící na stole, a mohl tedy zřetelně vidět, kterak ceremoniář před odchodem vsunul knihu do aktovky a velmi pečlivě pak aktovku opatroval.

A tedy bylo všechno v pořádku.

Hned po ránu následujícího dne seděl Gioglio Krňoch opět v páně radově kanceláři. Pan rada se s příchodem sice neopozdil, ale vyhlížel ospale.

„Tímhle delikátním úkolem bych vás byl pověřil asi stejně, Krňochu,“ zívá, „kdybyste ovšem byl ještě v činné službě. V tom případě bych vám dal také přesné direktivy.“

Nyní však jste samostatným pracovníkem, jak jste se chlubil, a proto si poradíte sám.“

„Račte se spolehnout, pane rado,“ odvětil Gioglio Krňoch.

„Adresa je Josef Horáček, na Hanbalkách číslo šest. Zapište si to.“
Gioglio Krňoch si nezapsal nic.

„To by byla kompromitující poznámka, pane rado.“

„Nu dobře. Oficiálně o tom ovšem nechci nic vědět. Hledte, abyste se k Josefu Horáčkovi dostal alespoň tak obratně, jak obratně se dostal lupič do Rozmajzlova hostince.“

Byl-li ve slovech páně radových nějaký hrot, Gioglio Krňoch jej víldně pominul.

„Metoda bude zcela odlišná, pane rado. Zbůhdarma jsem si nevyžádal asistenci poručíka Pitky.“

„Sdělte mi, v čem to záleží, Krňochu.“

„Promiňte, pane rado, ale ráčili jste podotknout, že jsem samostatným pracovníkem, abych si poradil sám, a také že o tom nechcete oficiálně nic vědět. Pro hrubou informaci podotýkám, že zde není třeba se někam vloupat, nýbrž jen se někam veřít. Račte klidně odcestovat i s klubem do Prahy, zde bude všechno spolehlivě zařízeno. Zjistíte si při té příležitosti spolehlivě všechny členy, leccos průkazného můžete i vypozorovat, a podaří-li se vám pana Láce s klubem v žádoucím smyslu konfrontovat, vyjví se mnoho pravdy už tam. Dešifrovaným obsahem koránu je zde dorazíme.“

„Jen nevezme-li ten lotr korán do Prahy s sebou,“ obával se pan rado.

Gioglio Krňoch na to s pohledem poněkud zvláštním odvětil, že je to vyloučeno.

„Ale kdyby se tak přece stalo, pokusil bych se ovšem zmocnit se ho sám,“ řekl pan rado starostlivě.

Gioglio Krňoch pak šel domů a napsal Ludvovi sáhodlouhý dopis. Ludva, obdržev jej, pročetl jej na naléhání své manželky několikrát.

Pak v něm rudě zaškrtnal nejdůležitější státi a něčemu se dokonce naučil nazpaměť. Paní Lola ho z toho vyzkoušela. Potom, nesusně si hvízdaje, chodil po bytě s přetě-kajícím optimismem. Když konečně, stále s pronikavým pohvizdováním, zmizel ve své pracovně, ukázala paní Lola pohoršena do košičku na Ivanku.

„Podívejte se,“ pravila babičkám s hlubokým žalem, „naučil ji pískati!“

Ivanka v peřince skutečně špulila ústa, avšak hvízdnout se jí zatím nepodařilo. Místo toho kýchla a babičky řekly sborem: „Pozdrav Pánbíček.“

*

Dvacet šest členů SPK odcestovalo do Prahy a s nimi sedmadvacátý, pan rado Ftáček. Jakmile jejich vlak opustil brněnské nádraží a bylo jisté, že už se pro nic nevrátí, sebral se Gioglio Krňoch, jenž to nenápadně sledoval, a vyhledal poručíka Pitku.

„Můžeme se do toho pustit,“ pravil mu.

„Jak chcete,“ odvětil poručík. „Mám vyhlásit plnou pohotovost?“

„Částečně,“ řekl Gioglio Krňoch. „Zavolejte strážníka Probeše.“

Pak vedl Pitku a strážníka Probeše k bytu pana rady Ftáčka.

„Jsem zvědav, co tam chcete,“ šklebil se poručík, když Gioglio Krňoch zazvonil u dveří. Strážník Probeš zdvihl nohu po noze a oprášil si kapesníkem obuv. Pan rado nevidával rád, jestliže se strážníkům neleskly boty.

Otevřela služka. Gioglio Krňoch jí oznámil, že pan rado není doma. To věděla sama. Koho prý má ohlásit milostivé paní radové.

„Milostivou paní radovou nehledáme,“ řekl Gioglio Krňoch.

Služka tedy hádala na milostivou slečnu dceru.

„Taký ne,“ vrtěl hlavou Gioglio Krňoch. Ale poručík Pitka už vrtěl hlavou rovněž, a strážník Probeš upadal v rozpaky tak velké, že přeshlapoval.

Gioglio Krňoch se vecpal drze do předsíně, kde prozradil, že ani služku nehledají,

nybrž že hledají cosi neživého. Nato služka už poděšeně řekla, že u nich žádná mrtvola není.

Objevila se milostivá paní radová. Byla vypasená jako posvícenská husa. Prohlížela si návštěvníky lorňonem. Přísný výraz byl notně povznesený. Měla co dělat, aby viděla na cestu přes mohutnou hradbu svých řader, klenoucích se jako dvě povalené hory. Tento mocný nárazník pronikal dopředu tak daleko, že malé nohy paní radové, vyhlédající pod hedvábným županem, zdály se být namontovány nemožné vzadu. Přední veleváha však nikterak neporušovala její stabilitu, jsouc vyrovnávána příměřeným množstvím materiálu vzadu pod pásem, pro tu chvíli návštěvníkům nedohledným. Gioglio Krňoch však o něm dobře věděl.

Hluboce se uklonil, donucen k tomu pouhou úctou k monumentálnosti.

„Co vás k nám vede, pane poručíku?“ zeptala se paní radová, úmyslně Giogliu Krňocha přehližejíc.

„Tohleto, milostpaní,“ řekl poručík mrzutě a ukázal na Giogliu Krňocha.

Pan rado byl jakýmsi představeným poručíka Pitky, ale paní radová byla zřejmě představenou pana rady.

„Máte doma něco, co právě potřebujeme,“ řekl Gioglio Krňoch. Ve srovnání s mohutnou paní radovou se podobal inteligentnímu morčeti.

„U čerta, milostpaní,“ řekl poručík Pitka, když paní radová uražena mlčela, „mně je to divnější než vám. Zde přítomný Gioglio Krňoch je vybaven panem radou plnou mocí a my ho v tom máme dokonce podporovat.“

Za poručíkovy řeči se vynořila odněkud i slečna dcera, poněkud přezrálá blondýna, která uměla bruslit a hrát tenis a jinak nic.

„Co je, mamá?“ zakňourala.

Mamá, plna rozhořčení, mávla slonovitou pravici.

„Myslím, pane poručíku,“ řekla přísně, „že jste v mém bytě.“

„Myslím si to rovněž,“ odvětil poručík, „a přece se mi spíše zdá, že jsem strážákem někde na poušti, to jest, že nevím, proč tam mám strašit. Náš strážník si asi nebude připadat jinak.“

Strážník Probeš byl vrcholně nešťasten, ale ještě nepochopil, že se mu tímhle Gioglio Krňoch mstí.

„Konec řeči,“ pravil Gioglio Krňoch, „zneškodněte tu dámu, strážníku. Jde se do pracovní pana rady.“

„Státi!“ zvolala paní radová, která vypadala docela podle toho, že by jedinou ranou mohla zneškodnit sama všechny tři. Kromě toho dcera se jí postavila po masitý bok, kdežto služka zmizela bystře v kuchyni. Věděla, co je její povinností a co ne, a nikdy se do něčeho přes čas nehнала.

„Strážníku!“ řekl poručík s nechutí.

Strážník Probeš zaklapal s výrazem holého neštěstí bradou. Jinak se ani nehnul.

Gioglio Krňoch použil lsti. Hnul se vlevo, a když se po něm paní radová valila, proklouzl jí vpravo. Poručík Pitka proklouzl pod vztáženou pravici paní radové jako pod mostem, avšak strážníka Probeše se podařilo slečně Ftáčkové uchopit za služební límec. Pak s ním třepala.

„Nechte ji ho,“ řekl Gioglio Krňoch a skočil do pracovní, neboť zdejší poměry znal. Pan rado ho někdy posílával domů s různými věcíčkami jako sluhu. Dech paní radové připomínal supělní kompresoru.

„Vyvodím z vašeho počínání všechny důsledky!“ zahrozila.

„My taky,“ odpověděl Gioglio Krňoch otevřenými dveřmi z pracovní.

Na psacím stole pod oknem spatřil ihned to, co hledal: rozevřený korán Středního pánského klubu.

SLOUPEK

Rodinný výlet

„Blběj nápad!“
„Hm, úplně blběj.“
„Táhnout se v tom parnu do kopce!“
„A po asfaltě. Se koukej, jak se roztěká. Prej že jdeme do přírody!“
„Jau! Mám to na botě! A ještě tady

není signál!“
„Dyt' jsme na kopci! Jak je to možný?“
„Všechno je možné. Bez džípísky ani nevíš, jestli jdeme správným směrem.“
Nedá se to přeslechnout. Ať přidávám na kroku, nebo se loudám, ať se tvářím, že studuju mapu, a to papírovou, anebo zkoumám šumavský horizont, slyším je. Ne protestují nahlas, polohlasem kafrají, remcají, špačkují. A to jsme teprve na šestém kilometru.

Měl to být poklidný rodinný výlet. První prázdninová sobota, vycházka na Keply, Kochánov, co tam stojí umrlčí prkna, Mochov, kde mají nejstarší modřiny na Šumavě, možná, milá děvčata, dojdeme až k Zadním chalupám a ke studánce na Žezulce, tam stojí roubený mlýn, ve kterém se točí pohádky... No, dobře. S pohádkami jsem to už přehnala, uznávám. Však mne také, moje milé, dost dlouho už dospělé dcery, zpražily takovým pohledem, že jsem si další motiváční řeči nechala od cesty. Ta se sice vine malebným krajem, když ale ráno vstanete blbou nohou z postele, uvědomíte si, že jste mohly být někde u vody se svými vrstevníky, a ještě na prvním kilometru ztratíte signál, vidíte všechno tak nějak šejdrem. V takových chvílích neradno rodičům dráždit potomky, a tak mlčíme, šlapeme.

„Tatí! Pod' se podívat! Tady je houba. Uprostřed cesty. V tom asfaltu!“

„Hřib dubový, boletus aestivalis!“
Blesk z čistého nebe. Muž, s nímž jsem si kdysi slibovala „v dobrém i zlém“, procitá z odevzdaného mlčení a - mizí v roští. Kde se vzal, tu se vzal, za minutku je zpět, v náručí boletus edulis, boletus pinikola, boletus tridentinus, boletus scaber, krombholziella aurantiaca, macrolepiota procera... Na hřiby smrkové i borové, klouzky, kozáky, křemenáče a ztepilé bedly ještě stačím, když ale dojde na slizáka mazlavého či lepkavého, na holubinku nazelenalou, vláhomilnou a mandlovou, třepenitku makovou, opěňku měnlivou, čirůvku havelku, šafránkou červenožlutou, ryzce borového i pepného, sluku svrsklou nebo strmělkou mlženkou, vzdávám se. Nepovedený výlet se mění v mykologickou orgii, v níž mi byla přisouzena role udiveného statika. A tak se opatrně dívám, až stroček trubkovitý, který vypadá jako papír spálený dočerna, mi defintivně vyrazí dech.

„Co blbneš, mamí! To je skvělá, jedlá houba. Craterellus cornucopioides. Koukni! Na wikině píšou, že se mu taky říká trumpeta smrti. To je vtipný, ne?“
Ne, nečekejte mravoučnou pointu. Neomdlela jsem, ani neutekla. Stroček byl skutečně moc dobrý, zvláště ve smažení. Co ale nechápu - kde se tam na jednu, uprostřed šumavské smrčiny, vzal signál.

Irena Jirků

BÁSEŇ MĚSÍCE

Francouzské polibky za španělských nocí

Tomáš Přidal

jak mi šeptávala do ucha,
jsou kouzla nejmocnější,
a Španělé, kteří nežijí
nočním životem ve své zemi,
jako by nebyli připraveni
žít s očima otevřenými ve tmě.

Brávala mě s sebou,
dávala mi lekce
francouzštiny,
já ji zase učil českým slovům.

Nejvíce jsme při našem hovoru
užívali slova „pojď se milovat“
a „krásná jako holubice z hedvábí,“
což byl obrat, který sebrala
španělským autorům poezie,
ti se na ni ale nezlobili,
jak by také mohli.

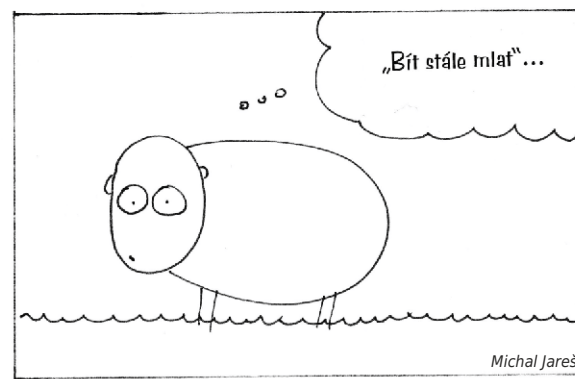
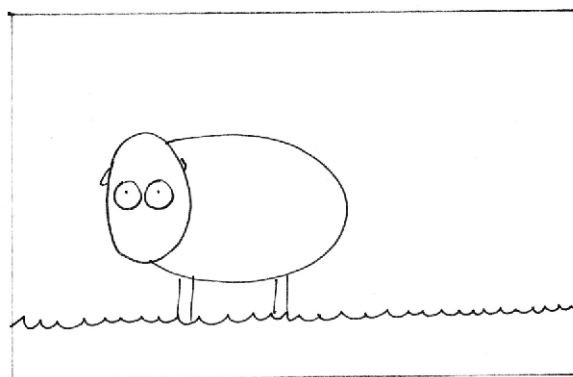
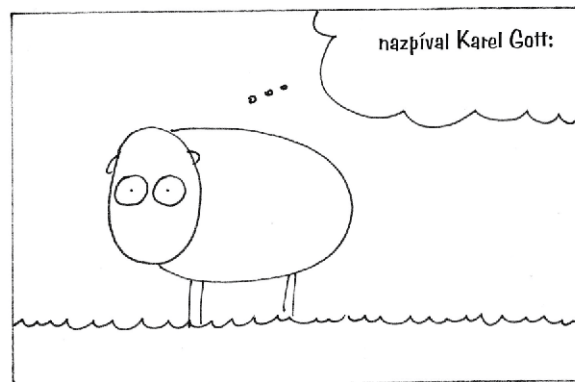
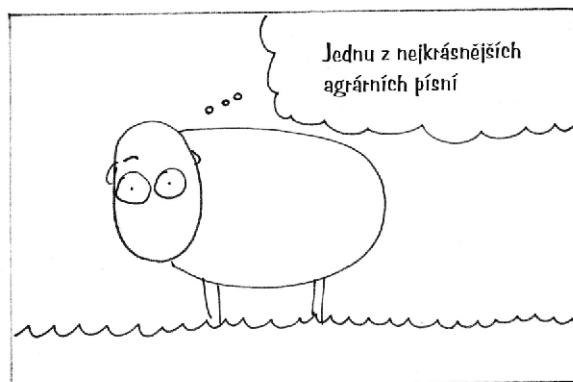
Díky našim polibkům
jsem již žádný kurz
nepotřeboval.

Rozhodli jsme se, že se vezmeme,
a i když jsme se učili každý
řeč toho druhého,
učit se líbat nebylo třeba.

To je totiž věc,
kterou chápe každý pár.

Já konečně pochopil,
že francouzské polibky
jsou nejsladším ovocem,
které není zakázané
ochutnat.

KOMIKS - Zlá ovce

Michal Jareš

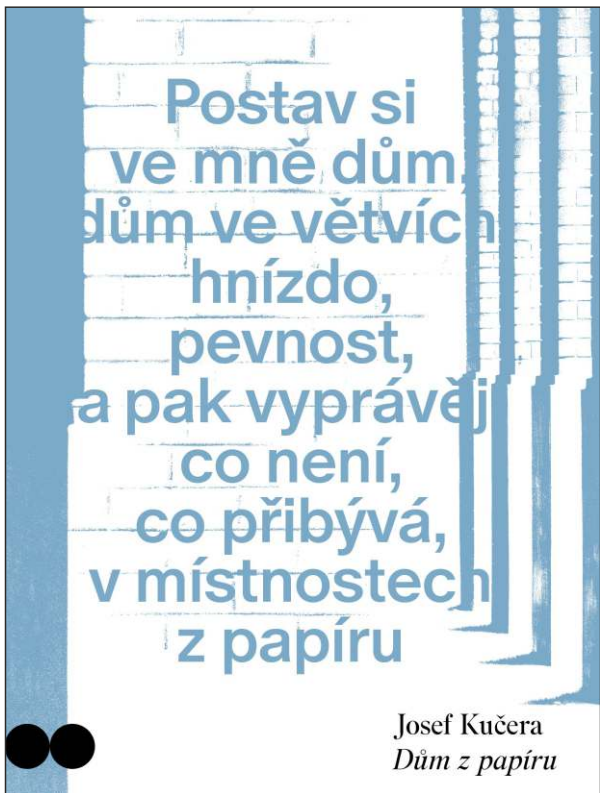
RECENZE

Co čekáme od básně

Básně stomatologa a učitele Josefa Kučery (* 1978) vychází knižně více-méně co dva tři roky, aniž by zane-chávaly nějakou větší stopu a nějak se o nich víc mluvilo. Je to takové intro-spektivní a zároveň ne hloupé básnění: zatímco v předešlé sbírce *Hranostaj snídá dívku* (2022) se v lýtostivě-důstoj-né intimitě držel spíš v tom, co se mluví a píše než aby se to, o čem se píše a mlu-ví nějak stalo skutkem. V přítomném *Domu z papíru* je básníkovy stále téma vypořádání věcí z minulosti, z toho, co bylo a stalo se, silně melancholicky zasazené do úvah nad proběhlým časem, kdy se obrazy (řekněme, že jde hlavně o obrázky) vynořují a zase za-padají v nekonečném dialogu s „tebou“. Kučera je poeta, který mužně i citlivě pojmenovává, přitakává, naslouchá a všímá si. Ovšem nějak s tím vším neu-mí pořádně žít, spíš si jen lebedí v tom, že tehdy „byl“ s „tebou“. Je to vynikající představa o poezii, která nedrhne, ne-zlobí, která je půvabně intimní, melan-cholicky tak akorát, ale zároveň má v so-bě ekvilibristiku slov a slovíček, přesně takovou, jakou od básní očekáváme. Příklad za všechny: „*Přicházeli jsme za-sněženou cestou k zahradě, / cirkulárka řezala blednoucí měsíc mezi větvemi, / dutý tvar se plnil světlem. // Nebe i les už byly šikmo napůl, / starý třešňový sad prorostlý lišejníky, / vše bylo kratší stra-nou složené do zmrzlé půdy. // Tvoje stopy, půl na půl s mými, / se za námi ztrácely, / odcházeły od nás, / prožít vše ještě jednou, // napoprvé, ale znovu.*“ (b. *Stopy*) Odcitoval jsem celou báseň, protože je to v mnohém typická ukázka toho, co Josef Kučera píše. Nádherně to drnčí našimi smysly, křupe, chladí, voní, svítí, hmatově si dovedeme vše před-stavit a prožít. Do toho je tam prožitek proběhlého, něčeho, co intimně fungo-

valo a bylo, ale už není. Je to básnická skepse? Ale proč ne, líbí se mi takové vo-lání po času, aby ještě jednou postál, dal nám znovu ten obraz, vyvolal tu sílu, aby v něm zaperlil ten cit. Je to poe-zie ušlechtilá, je v ní všechno, co od básně čekáme, skoro by se jí neda-lo nic vytknout, jak je přesná a má vyvážené všechny dojmy a nálady. Prostě – lyrická bá-seň s ocáskem lí-tosti, jaká by měla prostě existovat, vynuťovat se, psát, číst a prožívat. Jenže ono je to ta-kové celé. Celá sbírka (ale i auto-rovy básnické kni-hy předešlé) se na-dýchává a puká sa-ma sebou, klade někdy hezké a ně-kdy skvělé meta-fory, volá po objetí („*Napiš mi báseň, namaluj mi obraz, svírej mě.*“, b. *Noč-ní příliv*), v momen-tu vyvolá smysl („*Ručníky voní mý-dlem na špinavé límce, / tím s jele-nem, co jich pod gaučem / vždycky byla plná krabice.*“, b. *Hlučné zátíší*), zarachotí aliterací („*Srna v poli strne.*“, b. *Paříž*). Jenže ono se to hrozně rychle přejí. Všechny obrazy, které si autor nese a vyvolává je pro nás, které nám pokorně a lítostně

nabízí, jsou po dvacá-té už jen variací nějakého přeshlapování na místě. Ano, komunikují tady spolu motivy a obrazy napříč básněmi, ano, jsou tu návratné chvílky tlumeného žití, světelek

Kučera, Josef: *Dům z papíru*. Brno, Host 2025, 80 stran

stažených až skoro do jiskři-ček, bolestí i nadějí. Jenže je to jako jíst jen sladké, za chvíli už toho má jeden dost. Kučera je pokorný, vnímavý a ztišeně citlivý, trpělivě to v něm roste a sedi-

mentuje, aby časem bylo o čem mluvit, co obdivovat. „*Odnášel jsem si ten ob-raz / jako cinkající láhve / plné tmy.*“ (b. *Slepá skvrna*) – není to přece jen krásné? Je, jenže to v celku sbírky vypr-chá, jedna plocha je brzy zasypána další. Jako bychom se dívali na fotky z dovolené před dvaceti lety: mísí se tu něco už zapomenutého s něčím nově sentimentálním. Skvěle by se Kučerovi dařilo v salonech 19. století, jeho verše by četly panny i mládenci, všichni by nad nimi vzdychali v nadšení, neboť jim nechybí cit ani rozum. Jenže v našem století jedenadvacátém je to už trochu nepatřičné, trochu jako z cizího světa: ne že se to bere vážně, ale spíš že to stojí před vlastním vyslovením, před vlast-ními dveřmi. Máme možnost sbírku číst tak, že ji jednou za čas otevřeme a pře-čteme jednu báseň, abychom si připo-mněli, že tohle je poezie a je moc pěkná. Ale nesmíme to přehánět, podlehnout další „kráse“, protože dalšími verši do-chází k negaci předešlého. Věřím, že si Josef Kučera vždy najde své věrné čtenáře, kteří za ním půjdou, proto-že ztišení a láska a básnění jsou důležité a pomáhají ve chvílích vlastních propadů a únav. Sám ho budu nadále rád číst, sledovat jeho další sbírky – dodávám, že přítomná je už jeho čtvrtou – a s pipetou čtenáře poezie tu a tam vyberu tu citlivost a krásu, která je u básníka Josefa Kučery vždy po ruce. Nebojím se o něj, protože lyrického veršování bude třeba vždy. Spíš si jen s povzdechem myslím, že ani po čtvrté nenastal žádný poetický zázrak a že se jen tak pro dobro věci a klid duše píše, evokuje a vzpomíná.

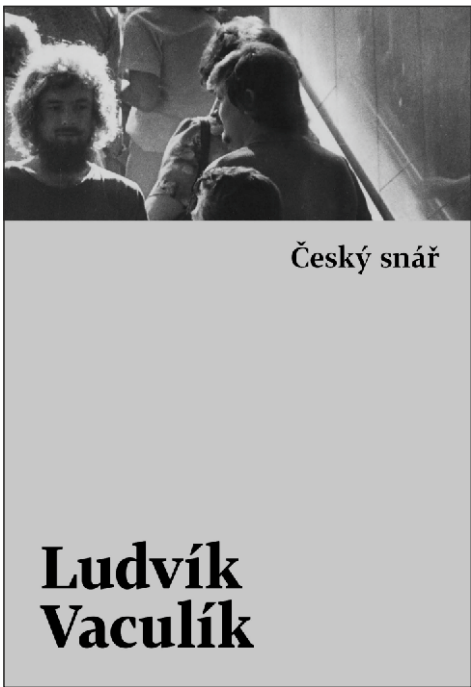
Michal Jareš
Autor je literární historik a kritik,
editor, prozaik a básník

MIXZÓNA

První čtenář?

První čtenář? Snad ne Vaculíkův Ecker-mann? Bylo to prostší a také náhodné. Po sovětské invazi a sovětizaci země byla demokratická část české literatury zbavena mož-nosti účastnit se veřejného ži-vota a publikovat. Ve chvílích počáteční tolerance poskytl Čes-ký literární fond tvůrčí stipen-dium Ludvíku Vaculíkovi na kni-hu, jež, bude-li napsána, nebude stejně moci vyjít. Vaculík poctivě splnil podmínku stipendia, vykázal se románem *Morčata*, dodnes nedocenenou knihou, jež stojí na prahu Vaculíkovy edice Petlice. Dál v sedmdesátých letech Vacu-lík věnuje své síly úkolu, jímž su-ploval publikační možnosti pod-statné části literatury. Jednou z adres, kam nosil výtisky Petlice, byl Braník, Pod Zemankou, jinou blízkou adresou byl podolský ateliér Jiřího Koláře v Kovriginově ulici. Tam jsme se jednoho dne koncem roku 1978 všichni náho-dou setkali. Jiří Kolář léta podpo-roval vydávání Petlice, stejně ja-ko havlovskou Expedici. Náhle se Vaculíka zeptal, proč mezi ruko-pisy nikdy nenajde i jeho nový text. Vaculík se bránil popravdě: nemů-žu psát. Koláře to neuspokojilo a navrh-

nul mu, ať tedy v deníku zaznamenává, proč nemůže psát. Kolář s pochopením

Český snář

Ludvík
Vaculík

pro Vaculíkovu svízelnou existenční situaci ihned navrhl, že po dobu práce

na deníku mu bude každý měsíc vyplá-cet určitou částku, jakou, už si nepama-tuju. Vzpomeňme určité analogie se stipendiem Českého literárního fondu z roku 1969 či 1970. Tak prostě vypadala iniciace důležité knihy. Vznikla však otázka ryze praktic-ká: jak a kde uchovávat denní zápisky? Byt ve Veletržní je krajně riskantní a úkryt někde ve dvoře také nebyl zrovna vhodný. Vaculíka napadl vzdá-lenější Braník, byli jsme kolegové z Lite-rárek, kde jsme začali pracovat ve stejném měsíci šedesátých let a stali se z nás přátelé. A tak každý týden, někdy jednou za čtrnáct dní putoval Vaculík Pod Zemanku s textem budoucí knihy. Věděl, že jsem tehdy nebyl v zorném poli tajných, a úkryt se zdál bezpečný. Žádal mě, abych si vždy přečetl, co napsal a donesl. K textu jsem nepřistupoval jako redak-tor, na požádání jsem svůj názor řekl, a dál jsme mluvili spíš o tehdejších po-měrech. Zajímavé bylo, že Vaculík udělil dispens i mé ženě Věře. Znal ji nejen z Literárek, ale věděl, že přednášela literaturu na univerzitě. Řekl mi, proč si jí váží: oproti řadě jiných žen totiž ne-pramení její řeč v některé z jiných částí těla, ale právě především v mozku. A tak jsme deník četli doma oba. K Vaculíkovu i mému překvapení četla Věra deníkové

zápisky emotivněji, autor to v textu zaznamenává. Jinde zmiňuje, že se mu něco nepovedlo a že jsem na to neu-pozornil. Byl to však jen autorův pocit. Později jsem Vaculíkovi na požádání napsal do Hlasů nad Českým snářem. Po ukončení jsme uchovávali i autorsky redigovaný exemplář, který pak putoval do Vídně k Pavlu Kohoutovi. Vše ostatní později do Památníku národního píse-mnictví. K prvním čtenářům svého dru-hu patřila před dokončením řada osob, jímž autor v knize věnoval pozornost. Dával jim přečíst části knihy, kde se o nich píše. I tak se po vydání v Petlici objevily i některé negativní reakce.

Prosloveno v Knihovně Václava Havla 22. 5. 2025, v rámci komponovaného pořadu o novém, komentovaném vydá-ní Vaculíkova Českého snáře v edici Čes-ká knižnice.

Vladimír Karfík
Autor je literární historik a kritik.
Publikováno na i-kanon.cz

ARCHEOLOGICKÁ AKTUALITA

Carnuntum: gladiátorská čtvrť a fast food po římsku

Představte si dnešní fotbalový stadion. Tisíce lidí, vzrušení, emoce... A po zápase? Hlad a touha po nějaké památce! Přesně tak tomu bylo i ve starověkém Římě. I lidé, kteří se vydali sledovat gladiátorské zápasy, měli hlad a možná si dokonce chtěli nakoupit drobné suvenýry. A přesně to nyní potvrzují i archeologové.

Rakouští archeologové nedávno objevili fascinující pozůstatky pekárny, stánků s rychlým občerstvením a obchodů, které sloužily divákům ve starověkém římském městě Carnuntum.

Dnes je Carnuntum spíše ospalé městečko na jižním břehu Dunaje, nedaleko Vídně. Ale v dobách svého největšího rozkvětu nebylo žádným zapadlým koutem! Bylo čtvrtým největším městem Římské říše a žilo v něm až 50 000 lidí. Dokonce i slavný filozof a císař Marcus

Aurelius zde ve druhém století našeho letopočtu strávil několik let.

Pokud byste se tam dnes vydali, můžete vidět některé z ruin, jako je monumentální Pohanská brána a amfiteátr. Většina rozlehlých pozůstatků Carnunta je ale stále skryta pod zemí – pod pastvinami. Po desetiletí byla tato cenná lokalita bohužel ohrožena orbou, výstavbou a také řádným lovci pokladů.

Aby mohli vědci studovat toto podzemní město bez jeho narušení, používají neinvazivní metody. Namísto kopání využívají moderní technologie, jako je letecké snímkování, georadarové systémy a magnetometrie. Díky tomu mohou nahlédnout pod povrch, aniž by se museli dotknout jediné lopaty!

Už v roce 2011 identifikoval tým pod vedením Wolfganga Neubauera v Carnuntu gladiátorskou školu s cvičišti, láz-

němi a celami, kde desítky gladiátorů žily jako vězni. A nedávny průzkum odhalil ještě něco víc: celou „zábavní čtvrť“ Carnunta, která byla oddělena od zbytku města a ležela hned za amfiteátre. Tato čtvrť mohla pojmut asi 13 000 diváků.

Archeologové zde objevili široký bulvár lemovaný obchody, který vedl přímo k amfiteátru. Porovnáním staveb s budovami nalezenými v jiných dobře zachovalých římských městech, jako jsou Pompeje, dokázali Neubauer a jeho kolegové identifikovat hned několik typů starověkých podniků.

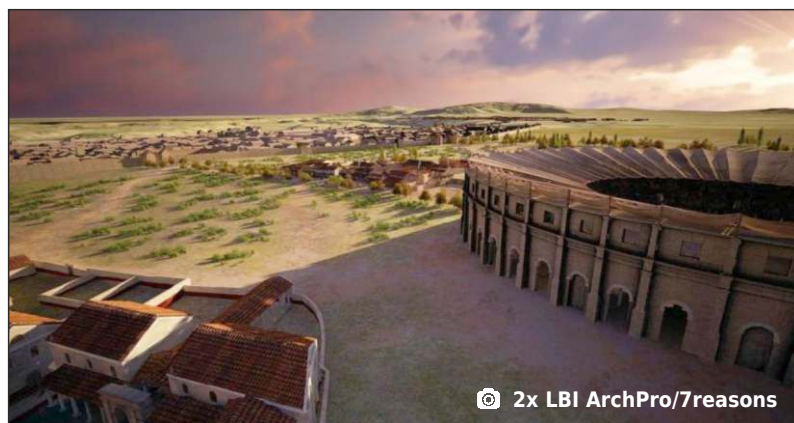
Například se v této oblasti prodávaly olejové lampy s vyobrazeními gladiátorů, které pravděpodobně sloužily jako suvenýry. Výzkumníci také objevili řadu taveren, kde si lidé mohli koupit jídlo u pultu. Podle W. Neubauera si takovou

tavernu můžeme představit jako stánek s rychlým občerstvením, kde se jídlo udržovalo teplé v kotlících nad ohněm nebo se grilovalo.

Archeologové zde dokonce objevili i obrovskou pec, která pravděpodobně sloužila k pečení chleba pro návštěvníky gladiátorských zápasů.

Je úžasné, jak nám moderní technologie umožňují nahlížet pod zem a odhalovat každodenní život našich dávných předků, kteří, jak se zdá, se od nás zas tak nelišili. Lidé si prostě po cestě na gladiátorské hry i po nich dopřávali rychlé občerstvení a nakupovali suvenýry.

Vendula Vránová
Autorka je archeoložka

© 2x LBI ArchPro/7reasons

LIDOVÉ OKÉNKO

Malý poklad s velkou chutí

Český kmín (Carum carvi L.) je jedním z nejvýznamnějších a nejceněnějších zemědělských produktů České republiky, který si získal mezinárodní uznání pro svou vysokou kvalitu a jedinečné vlastnosti. Jeho výjimečnost je dána specifickými přírodními podmínkami a dlouholetou tradicí pěstování a šlechtění v českých zemích.

Hlavní předností českého kmínu je jeho vysoký obsah silic (éterických olejů), které jsou zodpovědné za jeho intenzivní, ale zároveň jemnou a komplexní chuť a aroma. Konkrétně se jedná o vysoký podíl karvonu a limonenu, což mu dodává nezaměnitelný charakter. Tato kvalita je výsledkem specifických klimatických a půdních podmínek, protože české prostředí, zejména některé oblasti Vysočiny a středních Čech, poskytuje ideální kombinaci půdní skladby a dostatku slunečních dnů, které podporují rozvoj těchto vonných silic. A také dlouholeté šlechtitelské práce, kdy v České republice existuje dlouhá historie šlechtění kmínu, díky níž byly vyšlechtěny odrůdy (např. Prochan, Rekord, Kepron, Kamín), které jsou odolnější a poskytují stabilně vysoké výnosy s optimálním obsahem silic. Kmín se sklízí v červnu a červenci druhý rok po výsevu.

Kmín kořený se na českém území pěstuje již více než 160 let. Původně se získával z divoce rostoucích rostlin, ale již před rokem 1855 se začal pěstovat v polních podmínkách, často jako přídavek do jiných plodin. Zásadní změny v pěstování přinesla 70. léta 20. století, kdy byly povoleny nové odrůdy, které byly

mnohem odolnější proti vypadávání semen při dozrávání a sklizni. Díky tomu se Česká republika stala ze země dovozní země vývozní, a v některých letech jsou vývozy velmi výrazné. Dnes se v ČR pěstuje kmín přibližně na 1000 hektarech.

Významným milníkem pro český kmín bylo získání chráněného označení

původu (CHOP) v rámci Evropské unie v roce 2008. Toto označení (známé také jako PDO – Protected Designation of Origin) potvrzuje nejvyšší jakost produktu, který je vyráběn z prověřených zdrojů a splňuje specifické kvalitativní parametry dané zeměpisným prostředím a tradičními postupy. Pro Český kmín to znamená, že pouze kmín, který spl-

ňuje přísná kritéria pěstování a zpracování v České republice, smí nést toto označení a logo s dvanácti zlatými hvězdičkami. To chrání jak lokální pěstitele, tak spotřebitele před nekvalitními napodobeninami.

Vendula Vránová
Autorka je archeoložka

© FB Český kmín

LIDOVÉ OKÉNKO

Kmínka

nápoj našich babiček a dědečků

V dnešní době plné supermarketů, online nákupů a exotických drinků, se často zapomíná na poklady, které nám zanechaly generace před námi. Dnes se spolu v tomto článku na chvilku vrátíme do doby, kdy byl běžnou součástí každodenního života i svátečních chvil nápoj zvaný kmínka.

Kmínka je jednoduše řečeno alkoholický nápoj, jehož hlavní a nezaměnitelnou složkou je kmín kořený. Většinou se jedná o likér, který vzniká macerací (loucháním) kmínu (často i dalších bylin a koření jako je koriandr, fenykl, anýz, vanilka nebo skořice) v kvalitním lihu, následnou destilací a případným doslažením. Výsledkem je čirá, někdy až krémová tekutina s výrazným aroma a chutí kmínu. Kdysi se v každé druhé chalupě vědělo, jak na to.

Kmín byl ceněný nejen pro svou chuť, ale i pro své léčivé účinky. Věřilo se, že kmínka pomáhá na trávení, zahání nadýmání a celkově prospívá žaludku. Mnozí naši předci ji považovali za sklenku medicíny, která se popíjela po těžkém jídle, při nachlazení, nebo jen tak, pro zahřátí v chladných večerech. Historie kmínky sahá až do 16. století do Nizozemska. První písemné zmínky

o kmínovém likéru, často označovaném jako Kümmel, pocházejí zhruba z roku 1575, kdy Lucas Bols zahájil jeho výrobu v Amsterdamu. Odtud se tento aromatický nápoj rychle rozšířil do celé Evropy, zejména do východní Evropy a Ruska, kde se stal velmi populárním.

Kmínka má silnou tradici také ve skandinávských zemích, kde je známá pod názvem akvavit (z latinského „aqua vitae“ – voda života). První zmínky o akvavitu pocházejí z roku 1531.

V českých zemích a po celém Rakousko-Uhersku byla kmínka v minulosti velmi oblíbená a rozšířená. Byla běžnou součástí nabídky v každé hospodě a v mnoha domácnostech se vyráběla podomácku. Vnímala se jako levný a dostupný nápoj, často s lázečným podtextem. Kvalita se tehdy samozřejmě lišila; ně-

kte které byly vyráběny poctivou destilací, jiné ne „studenou cestou“ smícháním lihu s kmínovou esencí.

V průběhu 20. století a s nástupem moderních nápojů kmínka na čas ustoupila do pozadí. Její specifická, pro někoho výrazná chuť, nemusela vyhovovat všem. V posledních letech však zažívá renesanci. Čeští výrobci prémiových destilátů a likérů se k tradici kmínky vrací a vyrábějí ji z kvalitních surovin (český kmín

je mimochodem považován za jeden z nejlepších na světě) a moderními postupy. Díky tomu se kmínka opět dostává na stoly jako unikátní, řemeslný nápoj s bohatou historií a nezaměnitelnou chutí.

Vendula Vránová
Autorka je archeoložka

dějiny a současnost

Konec druhé světové války ve veřejném prostoru stále rezonuje, nejen kvůli aktuální geopolitické situaci. Připomíná rovněž, jak je důležité kriticky pracovat s tím, jak na události válečné i poválečné vzpomínáme. Tematický blok aktuálního DaSu se soustředí na Prožitek – propaganda – pomníky. Jak se vzpomíná na druhou světovou válku.

© Voj. historický archiv Praha

Historik dr. Zdenko Maršálek ve svém článku *Spor o vděčnost. Oběti války jako prostředek politického nátlaku* píše: „Jako každý rok, opět a nanovo se s výročím konce druhé světové války také probírají otázky jejího konce, osvobození území Československa a podílu, jímž k němu přispěla ta či ona spojeněcká mocnost. Jistým symbolem letošní debaty se stal spor o jednu hlásku, zda z úst české politiky v publicistickém pořadu České televize zazněla, či ne zazněla spojka ‚i‘, když zmiňovala, že naši vlast osvobodili i Američané. Ať už byl výrok vyřčen jakkoliv, podstata každoročních debat má stále stejné pozadí – různost pohledů na význam a odkaz dotyčného světového konfliktu pro poválečná desetiletí a pro současnost. Nejen od roku 1948, ale již od samého konce války až do listopadu 1989 režim v tehdejším Československu neustále zdůrazňoval, že to byl Sovětský svaz a jeho Rudá armáda, kdo nesl největší tíhu bojů druhé světové války, kdo měl zdaleka největší podíl na porážce nacistického Německa a kdo Čechoslovákům v závěru konfliktu přinesl osvobození. Tezi měly podporovat nejen údaje o počtech vojáků, zbraní, materiálu a polních divizí, upoutaných a posléze poražených a zničených v bojích na východní frontě, ale také a především počty obětí, které Sovětský svaz v letech 1941–1945 utrpěl, z nichž na čes-

koslovenském území zahynulo přes 140 000 rudoarmějců, pohřbených na mnoha různých místech Čech, Moravy, Slezska i Slovenska...”

Co se ve třetím DaSu
v roce 2025 dočtete

Tematický blok:

Spor o vděčnost. Oběti války jako prostředek politického nátlaku (Z. Maršálek); Aby o nás věděli... Československé exilové Vojské oddělení propagandy v Londýně (M. Flosman); Jak vzpomínat pomalu. Nejnovější přístupy v paměťových studiích (A. Brožová)

Výběr z netematických článků:

„Kladivo na čarodějnice“ – kritika kultu osobnosti? Nad románem Václava Kaplického (M. Doležský); Lákat a osvěžovat. První československé pornočasopisy po roce 1989 (R. Kopáč); Třináctá komnata renesančního génia. Michelangelova „tajná místnost“ ve Florencii (V. Vlnas); Z pokladů knihoven: Vytiskl nejstarší italský tisk Čech? (K. Boldan); Tibet s čínskými rysy. V nové éře totalitní kontroly ČLR (J. Ptáčková).

<http://dejinyasoucasnost.cz>

Iveta Coufalová,
autorka je historička
a šéfredaktorka časopisu

KAPSÁŘ

V neděli 25. května dopoledne zemřela v Mělníku ve věku 96 let česká herečka Marie Tomášová. Oznámil to Tomáš Staněk, mluvčí Národního divadla v Praze. Chotěm Tomášové byl herec a režisér Otomar Krejča (1921–2009).

Ohromně silný moment jen pár minut po konci mistrovství světa. Američtí hokejisté na pár chvil schovali úsměvy po vyhraném finále a zavzpomínali na zesnulého parťáka Johnnyho Gaudreaua, jehož dres symbolicky položili na pohár.

„Tehle triumf je pro něj,“ prohlásil brankář Jeremy Swayman, jenž proti Švýcarsku vychytil vítězství 1:0 v prodloužení.

Asi není nikdo, kdo by neznal Škodu Favorit. První moderní auto s okřídleným šípem, která na přelomu 80. a 90. let postavilo automobilku na nohy a prakticky zajistilo její dlouhodobou prosperitu tím, že zaujalo koncern Volkswagen. Jak by

ale Favorit vypadal, kdyby se na trhu objevil dnes? Mrkněte na obrázek...

Odvolač soud potvrdil exšéfovi českého fotbalu Miroslavu Peltovi za zmanipulování sportovních dotací trest vězení v délce pět a půl roku. Bývalá náměst-

kyně ministryně školství Simona Kratochvílová půjde za mříže na šest let.

Lidé si mohli v pražském Muzeu literatury v Dejvicích prohlédnout cenný vý-
tisk cestopisu Karla Čapka Anglické listy. V září 1941 cestopis podepsala dvacítk

československých vojáků vycvičených ve Velké Británii, kde se připravovali na výsadek do protektorátu. Výtisk do Česka zapůjčila britská síť muzeí Imperial War Museums, a to jen na pár dní. Vernisáž se symbolicky otevřela v úterý 27. května v 10.31, tedy na výročí dne, hodiny a minuty atentátu československých parašutistů na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

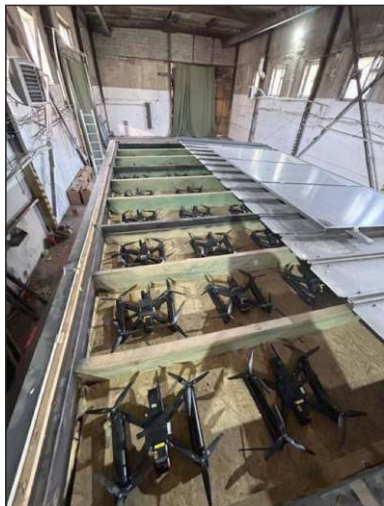

Americký prezident Donald Trump vyzval reportérku, aby už v souvislosti s ním „nikdy neříkala“ spojení „TACO“. Jde o zkratku slov „Trump Always Chickens Out“ neboli Trump vždycky zbaběle vycouvá, kterým se investoři uklidňují, že prezidentova opatření nebudou mít dlouhého trvání.

Ve Švýcarských Alpách se utrhl kus ledovce, sesuv půdy a ledu téměř pohřbil horskou vesničku Blatten. Vesnice byla kvůli hrozbě evakuována, jeden člověk zůstává nezvěstný, tvrdí tamní úřady.

Drony, které v neděli 1. června udeřily na čtyřech ruských základnách, neletěly z Ukrajiny. Byly na ruské území propašovány a na korbách kamionů dopraveny do blízkosti letišť, odkud vystartovaly k cíli. Ukrajinská vojenská rozvědka uvedla, že bylo zasaženo nejméně 41 letadel Tu-160, Tu-22 a Tu-95. Ruská armáda utrpěla ztráty, jež se odhadují na více než sedm miliard dolarů (153 miliard korun).

Novým polským prezidentem se stane konzervativní kandidát s podporou strany Právo a spravedlnost Karol Nawrocki. Pravicový kandidát získal 50,9 procenta hlasů. Jeho soupeř, liberální kandidát vládní strany Občanská platforma, obdržel 49,1 procenta hlasů.

Rozdíl byl ve 38milionovém Polsku asi 370 000 hlasů. Bizarní ráno nedávno zažili zaměstnanci technických služeb v Teplé na Chebsku. V kontejneru na oblečení, který stojí u areálu, totiž našli muže ve středním věku. Uvnitř stísněného prostoru strávil zhruba hodinu, údajně sháněl záclony.

Zemřel britský spisovatel a mistr špionážního románu Frederick Forsyth, bylo mu 86 let. Psal špionážní a politické thrillery i povídky, ve kterých dovedně mísil fakta s fikcí. Svět poprvé výrazně zaujal románem Den pro Šakala, který byl také úspěšně zfilmovaný.

Čeští fotbalisté jeli do Chorvatska v kvalifikaci na mistrovství světa pro tři body. Přivezli si nášup v podobě porážky 1:5! Nemohu si pomoci, ale my tam prostě svými výkony nepatříme! Zákazníci, kteří o druhém červnovém víkendu „výhodně“ nakoupili boty a oblečení u firmy Reebok za ceny v korunách místo v eurech, se bohužel svých objednávek nedočkali. Firma je s omluvou a odvoláním na technickou chybu zrušila.

	Unisex Sneakers x 1 36	99,00 Kč
	Icon Elements T-Shirt x 1 M	28,00 Kč
	Icon Elements T-Shirt x 1 S	28,00 Kč

Prezident Petr Pavel jmenoval ministryní spravedlnosti Evu Decroix. Místopředsedkyní ODS čeká osvětlování bitcoinové kauzy a dokončení legislativy v Senátu. Třiačtyřicetiletá politička se ujme funkce po stranickém kolegovi Pavlu Blažkovi, který rezignoval kvůli bitcoinové aféře.

Texaský guvernér Greg Abbott potvrdil, že ve státě budou nasazeny jednotky texaské Národní gardy, aby zajistily klid a pořádek. Protesty, které vypukly v kalifornském Los Angeles a původně byly zaměřené proti raziím Úřadu pro imigraci a cla (ICE), se mezitím dál rozrůstají a podle informace zpravodajského serveru BBC News už se rozšířily nejméně do deseti měst – kromě Los Angeles také například do New Yorku, Atlanty, Chicaga, Filadelfie, Dallasu, Austinu či San Franciska.

Jihovýchodní Afrika zažívá nezvyklé zimní počasí. Přivalové deště, husté sněžení, mráz a silný vítr výrazně komplikují život obyvatelům v regionu. Výdatné sněžení zasáhlo jihovýchod JAR a Lesotho, kde vedlo k uzavírkám silnic, rozsáhlým výpadkům elektřiny a vyžádalo si pět lidských životů. V některých oblastech napadlo až 50 cm nového sněhu, zatímco jinde ve stejnou dobu panují teploty přesahující 30 °C.

Mezinárodní vědecký tým vytvořil podle lebky připisované svatému Václavovi pravděpodobnou podobu tváře tohoto českého knížete a světce. Odborníci k tomu použili forenzní vědecké metody a počítačový program, které využívají lékaři při operacích.

Izrael v noci na pátek provedl preventivní útok v Íránu, oznámil izraelský ministr obrany Jisrael Kac. Podle izraelského premiéra Benjamina Netanjahua útok cílil na íránské jaderné vědce pracující na výrobě atomové bomby, na jaderný provoz v Natanzu a na íránský balistický program. Íránská média uvedla, že útok nepřežil velitel revolučních gard a náčelník generálního štábu ozbrojených sil. Jde o největší útok na Írán od války s Irákem v 80. letech.

Letadlo společnosti Air India mířící do Británie havarovalo u západoindického města Ahmadábád. Podle úřadů bylo na palubě 242 lidí, přičemž zřejmě všichni zahynuli, informovala indická stanice CNN-News18 s odvoláním na policejní zdroje. O možných dvou přeživších později s odvoláním na místní média a policii informovala agentura Reuters. Z indických zdrojů ale vyplývá, že může jít o jediného přeživšího. Oběti jsou i mezi osazenstvem studentské ubytovny, do níž letadlo narazilo. Agentura Reuters uvedla, že celkový počet mrtvých stoupl na 290. Server The New Indian Express hovoří dokonce o 317.

Čeští fotbalisté v úvodním duelu mistrovství Evropy hráčů do 21 let nestačili na Angličany, jimž v Dunajské Středě podlehl 1:3. Následně podlehl Německu 2:4, a bylo vymalováno, resp. již před posledním zápasem se Slovinskem se pakovali domů!

Ve věku 92 let zemřel historik a někdejší disident Jan Tesař, kterého komunistický režim opakovaně věznil a později donutil k emigraci.

Hlavním terčem amerického úderu pojmenovaného Půlnoční kladivo bylo íránské jaderné zařízení ve Fordó, jež

bylo vybudované ve skalách v hloubce asi 80 metrů. Satelitní záběry ukazují způsobené škody, které potvrzují použití obřích protibunkrových pum GBU-57. Na záběrech jsou vidět krátery, které vypadají jako ohromné studny nebo kruhové šachty.

Česká společnost ornitologická (ČSO) otevřela největší ptačí park v Česku. Na rozloze 251 hektarů se nachází na Stržimické výspě u jezera Most u stejnojmenného města, tedy na území zaniklé obce Stržimice, která byla v 50. letech minulého století zcela zničena kvůli těžbě hnědého uhlí. Výspěk prošla v minulosti rekultivací, ale bez ohledu na přírodu a původní biotopy.

Září v Moravském

7. ne 10:00 RPP	●	Hurvínkova cesta do Tramtárie / Divadlo Spejbla a Hurvínka Praha	Pohádka
		Výtvarné dílny ve foyer	
14:00 OPP	●	Hurvínkova cesta do Tramtárie / Divadlo Spejbla a Hurvínka Praha	Pohádka
		Výtvarné dílny ve foyer	
8. po 19:00 A	●	Ivan Hrozný	S. Prokofjev, L. Vaculík Balet
9. út 19:00 L	●	Ivan Hrozný / Senioři -30% /Arter -50%	S. Prokofjev, L. Vaculík Balet
10. st 19:00 C	●	Ivan Hrozný / Derniéra	S. Prokofjev, L. Vaculík Balet
19:00	●	Dokud nás lež nerozdělí / Sedmička	J. DiPietro Činohra
11. čt 19:00	●	Nedotknutelní	O. Nakache, É. Toledano Činohra
		Dramaturgický úvod od 18:15 hod.	
12. pá 19:00	●	Dokud nás lež nerozdělí / Sedmička	J. DiPietro Činohra
13. so 16:00 ZO	●	Konečně jsi doma!	M. Sýkora Činohra
14. ne 16:00 YO	●	ELA! / Dramaturgický úvod od 15:15 hod.	F. Tailor, T. Syrovátka Činohra
16. út 19:00 B	●	Natěrač	D. Churchill Činohra
17. st 19:00	●	Koule	D. Drábek Činohra
18. čt 19:00 D	●	Chvilky / Senioři -30% /Arter -50%	B. Parkanová Činohra ^o
19. pá 19:00 P	●	Tosca / Premiéra	G. Puccini Opera*
20. so 19:00 X	●	Tosca	G. Puccini Opera*
21. ne 14:30 NO	●	Andělé mezi námi	F. Langer Činohra
22. po 19:00 K	●	Brouk v hlavě	G. Feydeau Činohra
24. st 19:00	●	Kytice	K. J. Erben Činohra
		Rodinné divadlo / Arter -50% /Dramaturgický úvod od 18:15 hod.	
26. pá 19:00 V	●	Královský dvůr / Skrytá tajemství	W. Kilar, P. Glass Balet
		King's Court / Hidden Secrets / Arter -50%	
28. ne 19:00	●	Královský dvůr / Skrytá tajemství	W. Kilar, P. Glass Balet
		King's Court / Hidden Secrets	

* v italském originále s českými a anglickými titulky

** v maďarském originále s českými titulky

*** v českém a polském originále s českými a anglickými titulky

^o představení bez přestávky

www.moravskedivadlo.cz
tel.: 585 500 500

divadle Olomouc

